

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 341

Ediția în limba română

Legislație

Anul 58

24 decembrie 2015

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE) 2015/2421 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată 1
- ★ Regulamentul (UE, Euratom) 2015/2422 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Protocolului nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene 14
- ★ Regulamentul (UE) 2015/2423 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană și de suspendare a aplicării sale în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina 18
- ★ Regulamentul (UE) 2015/2424 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2015 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) ⁽¹⁾ 21

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2015/2421 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 16 decembrie 2015

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 861/2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă și a Regulamentului (CE) nr. 1896/2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 81,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ a instituit procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă. Regulamentul menționat se aplică cererilor comerciale și civile transfrontaliere contestate și necontestate a căror valoare este de cel mult 2 000 EUR. De asemenea, regulamentul asigură faptul că hotărârile pronunțate în cadrul acestei proceduri sunt executorii fără a fi necesară o procedură intermediară, în special fără a fi nevoie de o hotărâre de încuviințare a executării în statul membru de executare (a fost eliminată procedura de exequatur). Obiectivul general al Regulamentului (CE) nr. 861/2007 a reprezentat îmbunătățirea accesului la justiție, atât pentru consumatori, cât și pentru întreprinderi, prin reducerea costurilor și accelerarea procedurilor civile cu privire la cererile care intră sub incidența sa.
- (2) Raportul Comisiei din 19 noiembrie 2013 privind aplicarea Regulamentului (CE) nr. 861/2007 precizează că, în general, procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este considerată a fi facilitat litigiile transfrontaliere pentru cererile cu valoare redusă în Uniune. Însă raportul identifică totodată obstacolele din cauza cărora procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă nu este exploatată la întregul potențial în beneficiul consumatorilor și al întreprinderilor, în special al întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri). Raportul

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 43.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 7 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 3 decembrie 2015.⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă (JO L 199, 31.7.2007, p. 1).

respectiv indică, printre altele, că plafonul redus al valorii cererii prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 împiedică mulți potențiali reclamânți implicați în litigii transfrontaliere să utilizeze procedura simplificată. În plus, raportul precizează că o serie de elemente ale procedurii ar putea fi simplificate și mai mult, pentru a reduce costurile și durata litigiilor. Raportul Comisiei concluzionează că cea mai eficientă modalitate de eliminare a acestor obstacole ar putea fi modificarea Regulamentului (CE) nr. 861/2007.

- (3) Consumatorii ar trebui să poată beneficia în cea mai mare măsură de oportunitățile oferite de piața internă, iar încrederea acestora nu ar trebui să fie afectată de lipsa unor căi de atac eficace pentru litigiile care implică un element transfrontalier. Îmbunătățirile referitoare la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, propuse în prezentul regulament, sunt menite să le ofere consumatorilor reparații efective și contribuie astfel la asigurarea respectării în practică a drepturilor lor.
- (4) Majorarea plafonului valorii cererii la 5 000 EUR ar îmbunătăți accesul la căi de atac eficace și rentabile pentru litigiile transfrontaliere, în special pentru IMM-uri. Un acces îmbunătățit la justiție ar spori încrederea în tranzacțiile transfrontaliere și ar contribui la valorificarea pe deplin a oportunităților oferite de piața internă.
- (5) Prezentul regulament ar trebui să se aplice numai cauzelor transfrontaliere. Ar trebui să se considere că există o cauză transfrontalieră atunci când cel puțin una dintre părți își are domiciliul sau reședința obișnuită într-un stat membru cărui îi revin obligații în temeiul prezentului regulament, altul decât statul membru al instanței sesizate.
- (6) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă ar trebui să fie îmbunătățită și mai mult prin valorificarea progreselor tehnologice din domeniul justiției și a noilor instrumente de care dispun instanțele, care pot ajuta la depășirea distanței geografice și a consecințelor acesteia, în ceea ce privește costurile ridicate și durata procedurilor.
- (7) Pentru a reduce și mai mult cheltuielile de judecată și durata procedurii, ar trebui încurajată în continuare utilizarea, de către părți și instanțe, a tehnologiei de comunicare moderne.
- (8) Pentru actele care trebuie comunicate sau notificate părților în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ar trebui ca comunicarea sau notificarea pe cale electronică să fie echivalentă celei pe cale poștală. În acest sens, prezentul regulament ar trebui să stabilească un cadru general care să permită recurgerea la comunicarea sau notificarea pe cale electronică ori de câte ori este disponibilă tehnologia necesară și atunci când comunicarea sau notificarea pe cale electronică este compatibilă cu normele de procedură naționale ale statelor membre în cauză. În ceea ce privește toate celelalte tipuri de comunicare scrisă între părți sau între alte persoane implicate în proceduri și instanțe, mijloacele electronice ar trebui utilizate cu prioritate pe cât posibil, atunci când aceste mijloace sunt disponibile și admisibile.
- (9) Cu excepția situației în care le revine obligația în temeiul dreptului național de a accepta mijloace electronice, părțile sau ceilalți destinatari ar trebui să aibă posibilitatea de a alege între utilizarea mijloacelor electronice, atunci când aceste mijloace sunt disponibile și admisibile, și utilizarea unor mijloace mai tradiționale pentru comunicarea sau notificarea de acte sau pentru alte comunicări scrise cu instanța. Acordul unei părți de a primi notificările și comunicările pe cale electronică nu aduce atingere dreptului acesteia de a refuza să accepte un act care nu este redactat sau nu este însoțit de o traducere în limba oficială a statului membru în care aceasta își are domiciliul sau reședința obișnuită sau, dacă în statul membru respectiv există mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale din locul în care partea în cauză își are domiciliul sau reședința obișnuită sau într-o limbă pe care aceasta o înțelege.
- (10) În cazul în care se utilizează mijloace electronice pentru comunicarea sau notificarea de acte sau pentru alte forme de comunicare în scris, statele membre ar trebui să aplice cele mai bune practici existente pentru a garanta faptul că conținutul actelor primite este conform și fidel conținutului actelor trimise și că metoda utilizată pentru confirmarea de primire oferă o confirmare a primirii de către destinatar și a datei primirii.
- (11) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este, în esență, una scrisă. Dezbateri orale ar trebui desfășurate numai în circumstanțe excepționale, atunci când nu este posibilă pronunțarea unei hotărâri pe baza dovezilor scrise sau în cazul în care o instanță acceptă să desfășoare o dezbatere orală la solicitarea uneia dintre părți.

- (12) Pentru a permite audierea persoanelor fără să fie necesară deplasarea acestora la instanță, dezbaterile orale, precum și administrarea probelor prin intermediul audierii unor martori, a unor experți sau a părților, ar trebui să aibă loc prin utilizarea oricărui mijloc de comunicare la distanță adecvat, aflat la dispoziția instanței, cu excepția situației în care, din cauza circumstanțelor specifice ale cauzei, utilizarea unei astfel de tehnologii nu ar fi adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurilor. În ceea ce privește persoanele cu domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât cel al instanței sesizate, dezbaterile orale ar trebui să fie organizate prin utilizarea procedurilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului ⁽¹⁾.
- (13) Statele membre ar trebui să promoveze utilizarea tehnologiei de comunicare la distanță. În vederea desfășurării dezbaterilor orale, ar trebui luate măsuri astfel încât instanțele competente pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă să aibă acces la tehnologia adecvată de comunicare la distanță, în scopul de a garanta echitatea procedurilor, ținând seama de circumstanțele specifice ale cauzei. În ceea ce privește videoconferința, ar trebui să se țină seama de Recomandările Consiliului privind videoconferințele transfrontaliere, adoptate de Consiliu la 15 și 16 iunie 2015, și de lucrările întreprinse în cadrul e-justiției europene.
- (14) Cheltuielile de judecată potențiale pot juca un rol în decizia reclamantului de a introduce sau nu o acțiune în instanță. Pe lângă alte costuri, taxele judiciare îi pot descuraja pe reclamanți să introducă o acțiune în instanță. Pentru a asigura accesul la justiție în cazul cererilor transfrontaliere cu valoare redusă, taxele judiciare percepute într-un stat membru pentru o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă nu ar trebui să fie disproporționate în raport cu cererea și nu ar trebui să fie mai ridicate decât taxele judiciare percepute pentru proceduri judiciare naționale simplificate în respectivul stat membru. Însă acest lucru nu ar trebui să împiedice perceperea unor taxe judiciare minime rezonabile și nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a percepe, în aceleași condiții, o taxă separată pentru o eventuală cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă.
- (15) În sensul prezentului regulament, taxele judiciare ar trebui să cuprindă taxele și tarifele care urmează să fie achitate instanței, a căror valoare este stabilită în conformitate cu dreptul național. Taxele judiciare nu ar trebui să includă, de exemplu, sumele care sunt transferate terților în cursul procedurii, cum ar fi onorariile avocaților, costurile cu traducerea, costurile cu comunicarea sau notificarea actelor de către entități, altele decât instanțele, sau costurile plătite experților sau martorilor.
- (16) Accesul efectiv la justiție în întreaga Uniune reprezintă un obiectiv major. Pentru a asigura acest acces efectiv în contextul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, ar trebui acordată asistență judiciară în conformitate cu Directiva 2003/8/CE a Consiliului ⁽²⁾.
- (17) Pentru plata taxelor judiciare, reclamantul nu ar trebui să fie obligat să efectueze o deplasare în statul membru al instanței sesizate sau să angajeze un avocat în acest scop. Pentru a garanta faptul că se acordă un acces efectiv la proceduri și reclamanților situați într-un alt stat membru decât statul membru în care se situează instanța sesizată, statele membre ar trebui, ca măsură minimă, să ofere cel puțin una dintre metodele de plată la distanță prevăzute în prezentul regulament.
- (18) Ar trebui clarificat faptul că o tranzacție judiciară aprobată de o instanță sau încheiată în fața unei instanțe în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă este executorie în același fel ca o hotărâre pronunțată în procedura respectivă.
- (19) Pentru a reduce la minimum necesitatea traducerilor și costurile aferente, la emiterea unui certificat de executare a unei hotărâri judecătorești pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau a unei tranzacții judiciare aprobate de o instanță sau încheiate în fața unei instanțe în cadrul procedurii menționate într-o altă limbă decât cea proprie, instanța ar trebui să utilizeze versiunea lingvistică relevantă a formularelor-tip dinamice pentru certificat disponibile pe portalul european e-justiție. În acest scop, instanța ar trebui să se poată baza pe corectitudinea traducerii disponibile pe portalul respectiv. Toate costurile traducerii necesare a textului introdus în câmpurile pentru text liber din certificat urmează să fie alocate conform dispozițiilor din dreptul statului membru al instanței.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii (JO L 26, 31.1.2003, p. 41).

- (20) Statele membre ar trebui să ofere asistență practică părților pentru completarea formularelor-tip furnizate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. În plus, statele membre ar trebui să furnizeze informații generale cu privire la domeniul de aplicare a procedurii europene privind cererile cu valoare redusă și cu privire la instanțele competente în cadrul acesteia. Cu toate acestea, obligația respectivă nu ar trebui să presupună furnizarea de asistență judiciară sau de asistență juridică sub forma evaluării juridice a unui caz particular. Statele membre ar trebui să aibă libertatea de a decide cu privire la cele mai adecvate modalități și mijloace de oferire a asistenței practice și a informațiilor generale respective; ar trebui, de asemenea, să fie lăsată la latitudinea statelor membre stabilirea organismelor cărora le revin obligațiile respective. Astfel de informații generale cu privire la domeniul de aplicare a procedurii europene privind cererile cu valoare redusă și cu privire la instanțele competente pot fi furnizate și prin trimiteri la informații cuprinse în broșuri sau manuale, pe site-uri internet naționale sau pe portalul european e-justiție sau prin intermediul unor organizații de sprijin adecvate, cum ar fi Rețeaua Centrelor Europene ale Consumatorilor.
- (21) Informațiile privind taxele judiciare și metodele de plată, precum și referitoare la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență practică în statele membre ar trebui să devină mai transparente și ușor de accesat pe internet. În acest scop, statele membre ar trebui să furnizeze aceste informații Comisiei, care, la rândul său, ar trebui să se asigure că acestea sunt puse la dispoziția publicului și difuzate pe scară largă prin orice mijloace adecvate, în special prin intermediul portalului european e-justiție.
- (22) Ar trebui să se clarifice în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ faptul că, atunci când un litigiu intră sub incidența procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, procedura respectivă ar trebui să fie disponibilă și pentru un reclamant în cadrul unei proceduri europene de somație de plată în cazul în care pârâtul a formulat o opoziție la somația europeană de plată.
- (23) Pentru a facilita și mai mult accesul la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, formularul-tip de cerere ar trebui să fie disponibil nu doar la instanțele competente pentru procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, ci ar trebui să fie pus la dispoziție și prin intermediul site-urilor internet naționale adecvate. Această obligație ar putea fi îndeplinită prin furnizarea, pe site-urile internet naționale relevante, a unui link către portalul european e-justiție.
- Pentru a îmbunătăți protecția pârâtului, formularele-tip prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 861/2007 ar trebui să conțină informații cu privire la consecințele pe care le are pentru pârât faptul că acesta nu contestă cererea sau nu participă la o dezbatere orală la care a fost citat, în special cu privire la posibilitatea pronunțării sau executării unei hotărâri împotriva sa și cu privire la faptul că poate fi obligat să plătească cheltuieli de judecată. Formularele-tip ar trebui să conțină, de asemenea, informații cu privire la faptul că partea care câștigă ar putea să nu fie în măsură să își recupereze cheltuielile de judecată în măsura în care acestea nu au fost necesare sau au o valoare disproporționată în raport cu valoarea cererii.
- (24) Pentru ca formularele-tip din cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă și ale procedurii europene de somație de plată să fie constant actualizate, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor I – IV la Regulamentul (CE) nr. 861/2007, precum și a anexelor I – VII la Regulamentul (CE) nr. 1896/2006. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (25) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și la TFUE, Regatul Unit și Irlanda și-au notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.
- (26) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu îi revin obligații în temeiul acestuia și nu se aplică.
- (27) Prin urmare, Regulamentele (CE) nr. 861/2007 și (CE) nr. 1896/2006 ar trebui să fie modificate în mod corespunzător,

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2006 de instituire a unei proceduri europene de somație de plată (JO L 399, 30.12.2006, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 861/2007 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică în cauzele transfrontaliere, astfel cum sunt definite la articolul 3, în materie civilă și comercială, indiferent de natura instanței, atunci când valoarea cererii, fără să se ia în considerare dobânzile, cheltuielile și alte costuri, nu depășește 5 000 EUR în momentul primirii formularului de cerere de către instanța competentă. Prezentul regulament nu se aplică în special în materie fiscală, vamală sau administrativă și nici în ceea ce privește răspunderea statului pentru acte și omisiuni în cadrul exercitării autorității publice (*acta iure imperii*).

(2) Prezentul regulament nu se aplică aspectelor referitoare la:

- (a) starea civilă sau capacitatea juridică a persoanelor fizice;
- (b) drepturile patrimoniale rezultate din regimurile matrimoniale sau din legăturile considerate prin legea aplicabilă acestora ca având efecte comparabile căsătoriei;
- (c) obligațiile de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță;
- (d) testamente și succesiuni, inclusiv obligațiile de întreținere rezultate ca urmare a unui deces;
- (e) falimente, proceduri privind lichidarea societăților insolvabile sau a altor persoane juridice, acorduri amiabile, concordate și alte proceduri similare;
- (f) securitatea socială;
- (g) arbitraj;
- (h) dreptul muncii;
- (i) închirierea de bunuri imobile, cu excepția acțiunilor privind cererile având ca obiect plata unei sume de bani; sau
- (j) atingeri aduse dreptului la viață privată sau drepturilor privind personalitatea, inclusiv calomnia.”

2. La articolul 3, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Domiciliul se determină în conformitate cu articolele 62 și 63 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(3) Momentul relevant care servește drept bază pentru stabilirea caracterului transfrontalier al unei cauze este data la care instanța judecătorească competentă primește formularul de cerere.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO L 351, 20.12.2012, p. 1).”

3. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4) paragraful al doilea, se adaugă următoarea teză:

„Instanța informează reclamantul cu privire la respingerea cererii și îi indică dacă hotărârea de respingere este supusă unei căi de atac.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Statele membre se asigură că formularul-tip de cerere A este disponibil la toate instanțele în fața cărora se poate iniția procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și că acesta se poate accesa prin intermediul site-urilor internet naționale relevante.”

4. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este o procedură scrisă.

(1a) Instanța dispune organizarea unei dezbateri orale numai în cazul în care consideră că nu poate pronunța hotărârea pe baza probelor scrise sau la solicitarea uneia dintre părți. Instanța poate refuza o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de circumstanțele cauzei, nu este necesară o dezbatere orală pentru desfășurarea echitabilă a procedurii. Acest refuz se motivează în scris. Refuzul nu poate fi contestat separat față de căile de atac introduse împotriva hotărârii înseși.”

5. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Dezbaterea orală

(1) În cazul în care o dezbatere orală este considerată necesară în conformitate cu articolul 5 alineatul (1a), aceasta este organizată utilizându-se orice tehnologie adecvată de comunicare la distanță care se află la dispoziția instanței, precum videoconferința sau teleconferința, cu excepția situației în care utilizarea unei astfel de tehnologii, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, nu este adecvată pentru desfășurarea echitabilă a procedurilor.

În cazul în care persoana care urmează să fie audiată își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru decât cel în care se află instanța sesizată, participarea persoanei respective la o dezbatere orală prin videoconferință, teleconferință sau printr-o altă tehnologie adecvată de comunicare la distanță se organizează utilizându-se procedurile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului (*).

(2) O parte citată să fie prezentă fizic la o dezbatere orală poate solicita utilizarea tehnologiei de comunicare la distanță, cu condiția ca instanța să dispună de o astfel de tehnologie, pe motiv că demersurile pentru prezența fizică, în special costurile ocazionate părții respective, ar fi disproporționate în raport cu cererea.

(3) O parte citată să participe la o dezbatere orală prin intermediul tehnologiei de comunicare la distanță poate solicita să fie prezentă fizic la dezbatere. Formularul-tip de cerere A și formularul-tip de răspuns C instituite în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 alineatul (2) oferă părților informația că recuperarea cheltuielilor pe care partea le suportă ca urmare a prezenței sale fizice la dezbaterea orală, la solicitarea părții respective, face obiectul condițiilor prevăzute la articolul 16.

(4) Hotărârea instanței asupra unei solicitări prevăzute la alineatele (2) și (3) nu poate fi contestată separat de căile de atac introduse împotriva hotărârii înseși.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1206/2001 al Consiliului din 28 mai 2001 privind cooperarea între instanțele statelor membre în domeniul obținerii de probe în materie civilă sau comercială (JO L 174, 27.6.2001, p. 1).”

6. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Administrarea probelor

(1) Instanța stabilește mijloacele de administrare a probelor și întinderea probelor necesare pentru pronunțarea hotărârii în conformitate cu dispozițiile privind admisibilitatea probelor. Instanța utilizează metoda cea mai simplă și mai puțin oneroasă de administrare a probelor.

(2) Instanța poate admite administrarea probelor prin declarații scrise ale martorilor, ale experților sau ale părților.

(3) Atunci când administrarea probelor implică audierea unei persoane, audierea are loc în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 8.

(4) Instanța poate admite proba cu expertiză sau depoziții orale ale martorilor doar în cazul în care hotărârea nu poate fi pronunțată pe baza altor probe.”

7. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Acordarea de asistență părților

(1) Statele membre asigură faptul că părțile pot primi atât asistență practică pentru completarea formularelor și informații generale privind domeniul de aplicare al procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, cât și informații generale referitoare la instanțele din respectivul stat membru care sunt competente să pronunțe o hotărâre în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Această asistență se furnizează gratuit. Nimic din prezentul alineat nu impune statelor membre să furnizeze asistență judiciară sau asistență juridică sub forma unei evaluări juridice a unui caz particular.

(2) Statele membre se asigură că informațiile cu privire la autoritățile sau organizațiile competente să ofere asistență în conformitate cu alineatul (1) sunt disponibile la toate instanțele în fața cărora se poate iniția procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și că acestea pot fi accesate prin intermediul site-urilor internet naționale relevante.”

8. Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Comunicarea sau notificarea actelor și alte comunicări scrise

(1) Actele menționate la articolul 5 alineatele (2) și (6) și hotărârile pronunțate în conformitate cu articolul 7 sunt comunicate sau notificate;

(a) prin poștă; sau

(b) prin mijloace electronice:

(i) atunci când astfel de mijloace sunt disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și, în cazul în care partea care este destinatarul actului își are domiciliul sau reședința obișnuită în alt stat membru, în conformitate cu normele de procedură ale respectivului stat membru; și

(ii) atunci când destinatarul actului a acceptat în prealabil în mod expres faptul că actele îi pot fi comunicate sau notificate prin mijloace electronice sau are, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care partea respectivă își are domiciliul sau reședința obișnuită, obligația legală de a accepta metoda specifică de comunicare sau notificare respectivă.

Comunicarea sau notificarea actelor se atestă printr-o confirmare de primire care include data primirii.

(2) Toate comunicările scrise care nu sunt menționate la alineatul (1) între instanță și părți sau alte persoane implicate în procedură se efectuează prin mijloace electronice, cu confirmare de primire, în cazul în care astfel de mijloace sunt disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în temeiul normelor de procedură ale statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă, cu condiția ca partea sau persoana în cauză să fi acceptat astfel de mijloace de comunicare sau să aibă, în conformitate cu normele de procedură ale statului membru în care partea sau persoana în cauză își are domiciliul sau reședința obișnuită, obligația legală de a accepta astfel de mijloace de comunicare.

(3) În plus față de orice alte mijloace disponibile în conformitate cu normele de procedură ale statelor membre pentru exprimarea consimțământului prealabil, astfel cum este prevăzut la alineatele (1) și (2), pentru utilizarea mijloacelor electronice, este posibil să se exprime un astfel de consimțământ prin intermediul formularului-tip de cerere A și a formularului-tip de răspuns C.

(4) În cazul în care nu este posibilă comunicarea sau notificarea actelor în conformitate cu alineatul (1), aceasta se poate efectua prin oricare dintre metodele prevăzute la articolul 13 sau la articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006.

În cazul în care nu este posibilă comunicarea în conformitate cu alineatul (2) sau, având în vedere circumstanțele specifice ale cauzei, aceasta nu este adecvată, poate fi utilizată orice altă metodă de comunicare admisibilă în temeiul dreptului statului membru în care se desfășoară procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Taxe judiciare și modalități de plată

(1) Taxele judiciare percepute într-un stat membru pentru o procedură europeană cu privire la cererile cu valoare redusă trebuie să nu fie disproporționate și nu pot fi mai mari decât taxele judiciare percepute pentru procedurile judiciare naționale simplificate în statul membru respectiv.

(2) Statele membre se asigură că părțile pot plăti taxele judiciare prin mijloace de plată la distanță care să permită părților să efectueze plățile și dintr-un alt stat membru decât cel în care se situează instanța, prin punerea la dispoziție a cel puțin uneia dintre următoarele modalități de plată:

- (a) virament bancar;
- (b) plata cu card de credit sau de debit sau
- (c) debitare directă a contului bancar al reclamantului.”

10. La articolul 17, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Articolele 15a și 16 se aplică în cazul tuturor căilor de atac.”

11. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Reexaminarea hotărârii în cazuri excepționale

(1) Un pârât care nu s-a înfățișat în instanță poate solicita reexaminarea hotărârii pronunțate în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă în fața instanței competente din statul membru în care a fost pronunțată hotărârea în cazul în care:

- (a) pârâtului nu i-a fost comunicat sau notificat formularul de cerere sau dacă, în cazul unei dezbateri orale, nu a fost citat pentru dezbateri în timp util și astfel încât să își poată pregăti apărarea; sau

- (b) pârâtul nu a putut contesta cererea din motive de forță majoră sau ca urmare a unor circumstanțe extraordinare care au survenit independent de voința acestuia.

cu excepția situației în care pârâtul nu a contestat hotărârea atunci când a avut posibilitatea să o facă.

(2) Termenul în care se poate solicita reexaminarea este de 30 de zile. Acesta începe să curgă de la data la care pârâtul a luat efectiv cunoștință de conținutul hotărârii și a fost în măsură să acționeze, dar nu mai târziu de la data primei măsuri de executare care are drept efect indisponibilizarea totală sau parțială a bunurilor pârâtului. Termenul nu poate fi prelungit.

(3) Dacă instanța respinge cererea de reexaminare menționată la alineatul (1) pentru faptul că niciunul dintre motivele alineatului respectiv nu se aplică, hotărârea rămâne în vigoare.

Dacă instanța hotărăște că reexaminarea este justificată pentru unul dintre motivele prevăzute la alineatul (1), hotărârea pronunțată în procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă este nulă și neavenită. Cu toate acestea, reclamantul nu pierde beneficiul rezultat din orice întrerupere a termenelor de prescripție sau de decădere, în cazul în care o astfel de întrerupere este aplicabilă în temeiul dreptului intern.”

12. La articolul 20, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La solicitarea uneia dintre părți, instanța emite un certificat pentru o hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, utilizând formularul-tip D prevăzut în anexa IV, fără costuri suplimentare. La cerere, instanța pune la dispoziția părții respective certificatul redactat în orice altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii prin utilizarea formularului-tip dinamic multilingv disponibil pe portalul european e-justiție. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu obligă instanța să furnizeze o traducere și/sau o transliterare a textului introdus în câmpurile pentru text liber din certificatul respectiv.”

13. La articolul 21 alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) certificatul menționat la articolul 20 alineatul (2) și, în cazul în care este necesar, traducerea acestuia în limba oficială a statului membru de executare sau, în cazul în care statul membru respectiv are mai multe limbi oficiale, în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale procedurii judiciare a locului unde se cere executarea, în conformitate cu dreptul statului membru în cauză, sau în altă limbă pe care statul membru de executare a declarat că o poate accepta.”

14. Se introduce următorul articol:

„Articolul 21a

Limba certificatului

(1) Fiecare stat membru poate indica limba sau limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii, altele decât cea proprie, pe care le poate accepta pentru certificatul prevăzut la articolul 20 alineatul (2).

(2) Traducerea informațiilor privind conținutul unei hotărâri puse la dispoziție într-un certificat astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (2) se efectuează de către un traducător autorizat într-unul dintre statele membre.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Tranzacții judiciare

O tranzacție judiciară aprobată de o instanță sau încheiată în fața unei instanțe în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, care este executorie în statul membru în care s-a desfășurat procedura, este recunoscută și executată în alt stat membru în aceleași condiții ca o hotărâre pronunțată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

Dispozițiile capitolului III se aplică *mutatis mutandis* tranzacțiilor judiciare.”

16. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Informații care trebuie furnizate de către statele membre

(1) Până la 13 ianuarie 2017, statele membre comunică Comisiei:

- (a) instanțele competente să pronunțe o hotărâre judecătorească în cadrul unei proceduri europene cu privire la cererile cu valoare redusă;
- (b) mijloacele de comunicare acceptate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, de care dispun instanțele în conformitate cu articolul 4 alineatul (1);
- (c) autoritățile sau organizațiile competente pentru furnizarea de asistență practică în conformitate cu articolul 11;
- (d) mijloacele de comunicare sau notificare pe cale electronică disponibile din punct de vedere tehnic și admisibile în temeiul normelor lor de procedură în conformitate cu articolul 13 alineatele (1), (2) și (3) și mijloacele de exprimare a consimțământului prealabil privind utilizarea mijloacelor electronice în conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2) disponibile în temeiul dreptului intern respectiv, dacă este cazul;
- (e) persoanele sau tipurile de profesii, dacă este cazul, care au obligația legală de a accepta comunicarea sau notificarea sau alte forme de comunicare scrisă prin mijloace electronice în conformitate cu articolul 13 alineatele (1) și (2);
- (f) taxele judiciare aferente procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă sau modul de calcul al acestora, precum și modalitățile de plată acceptate pentru achitarea taxelor judiciare în conformitate cu articolul 15a;
- (g) dacă există posibilitatea exercitării unei căi de atac în temeiul dreptului lor procedural, în conformitate cu articolul 17, termenul în care trebuie introdusă o astfel de cale de atac și instanța competentă;
- (h) procedurile pentru solicitarea unei reexaminări, în conformitate cu articolul 18, și instanțele competente pentru o astfel de reexaminare;
- (i) limbile pe care le acceptă în temeiul articolului 21a alineatul (1); și
- (j) autoritățile competente în ceea ce privește executarea și autoritățile competente pentru aplicarea articolului 23.

Statele membre informează Comisia cu privire la orice modificare ulterioară a informațiilor respective.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), prin orice mijloc corespunzător, de exemplu prin intermediul portalului european e-justiție.”

17. Articolul 26 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 26

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 27, cu privire la modificarea anexelor I – IV.”

18. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 26 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la 13 ianuarie 2016.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 26 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 26 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

19. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Revizuirea

(1) Până la 15 iulie 2022, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, care să evalueze inclusiv dacă:

- (a) o nouă creștere a plafonului menționat la articolul 2 alineatul (1) este oportună pentru a realiza obiectivul prezentului regulament de a facilita accesul la justiție cetățenilor și întreprinderilor mici și mijlocii în cauzele transfrontaliere; și
- (b) o extindere a domeniului de aplicare al procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, în special în ceea ce privește cererile referitoare la remunerații, este oportună pentru a facilita angajaților accesul la justiție în litigiile transfrontaliere de dreptul muncii pe care le au cu angajatorul lor, după analiza impactului total al unei astfel de extinderi.

Raportul respectiv este însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative.

În acest scop, până la 15 iulie 2021, statele membre furnizează Comisiei informații privind numărul de cereri introduse în temeiul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, precum și numărul de solicitări de executare a hotărârilor pronunțate în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă.

(2) Până la 15 iulie 2019, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind diseminarea în statele membre a informațiilor referitoare la procedura europeană cu privire la cererile cu valoare redusă și poate elabora recomandări pentru popularizarea acestei proceduri.”

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Într-un appendice la cerere, reclamantul poate indica instanței, dacă este cazul, procedura, dintre cele enumerate la articolul 17 alineatul (1) literele (a) și (b), pe care o solicită a fi aplicată creanței sale în cadrul procedurii civile ulterioare, în cazul în care pârâtul face opoziție la somația europeană de plată.

De asemenea, reclamantul poate informa instanța, în apendicele prevăzut în primul paragraf, că se opune trecerii la procedura civilă în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (a) sau (b) în cazul în care pârâtul face opoziție. Aceasta nu împiedică reclamantul să informeze instanța ulterior în acest sens, dar în orice caz înainte de emiterea somației de plată.”.

2. Articolul 17 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 17

Efectele opoziției

(1) În cazul în care s-a făcut opoziție în termenul prevăzut la articolul 16 alineatul (2), procedura continuă în fața instanțelor competente ale statului membru de origine, cu excepția cazului în care reclamantul a solicitat în mod expres ca procedura să ia sfârșit în acest caz. Procedura continuă în conformitate cu normele:

(a) procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, dacă este cazul; sau

(b) oricărei proceduri civile naționale adecvate.

(2) Dacă reclamantul nu a indicat care dintre procedurile enumerate la alineatul (1) literele (a) și (b) solicită să fie aplicată creanței sale în cadrul procedurii care urmează în cazul în care pârâtul face opoziție sau dacă reclamantul a solicitat aplicarea procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 861/2007, unei cereri care nu intră în domeniul de aplicare al respectivului regulament, se trece la procedura civilă națională adecvată, cu excepția situației în care reclamantul a solicitat în mod expres să nu se facă o astfel de trecere.

(3) Atunci când reclamantul și-a valorificat creanța recurgând la procedura europeană de somație de plată, nicio dispoziție din dreptul național nu aduce atingere poziției sale în cadrul procedurii civile ulterioare.

(4) Trecerea la procedura civilă în sensul alineatului (1) literele (a) și (b) este reglementată de dreptul statului membru de origine.

(5) Reclamantul este informat cu privire la orice opoziție făcută de pârât și la orice trecere la procedura civilă, în sensul alineatului (1).”

3. La articolul 25, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care, într-un stat membru, taxele judiciare aferente unei proceduri civile în sensul articolului 17 alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz, sunt echivalente cu sau mai mari decât cele pentru procedura europeană de somație de plată, cuantumul total al taxelor judiciare aferente procedurii europene de somație de plată și procedurii civile care urmează în cazul unei opoziții în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) nu poate depăși taxele pentru procedura respectivă care nu este precedată de o procedură europeană de somație de plată în statul membru respectiv.

Nu se pot percepe taxe judiciare suplimentare într-un stat membru pentru procedura civilă care urmează în cazul unei opoziții în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (a) sau (b), după caz, atunci când taxele judiciare pentru acest tip de procedură în statul membru respectiv sunt mai mici decât cele aferente procedurii europene de somație de plată.”

4. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 31, cu privire la modificarea anexelor I – VII.”

5. Articolul 31 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 31

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 30 este conferită Comisiei pe o perioadă nedeterminată începând de la 13 ianuarie 2016.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 30 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 30 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 14 iulie 2017, cu excepția articolului 1 punctul 16, care modifică articolul 25 din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, care se aplică de la 14 ianuarie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 16 decembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

**REGULAMENTUL (UE, Euratom) 2015/2422 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL
CONSILIULUI****din 16 decembrie 2015****de modificare a Protocolului nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 254 primul paragraf și articolul 281 al doilea paragraf,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a alineatul (1),

având în vedere solicitarea Curții de Justiție,

având în vedere avizele Comisiei Europene ⁽¹⁾,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Ca urmare a extinderii progresive a competențelor sale de la înființare, Tribunalul este sesizat în prezent cu un număr de cauze în creștere constantă.
- (2) În prezent, durata procedurilor nu pare a fi acceptabilă pentru justițiabili, în special în raport cu cerințele enunțate la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.
- (3) Situația în care se află Tribunalul este determinată de factori care sunt legați, *inter alia*, atât de creșterea numărului actelor juridice ale instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii și de diversificarea acestora, cât și de volumul și de complexitatea cauzelor cu care este sesizat Tribunalul, în special în domeniile concurenței, ajutoarelor de stat și al proprietății intelectuale.
- (4) Opțiunea instituirii unor instanțe specializate, prevăzută la articolul 257 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), nu a fost preluată.
- (5) În consecință, pentru soluționarea acestei situații ar trebui luate măsuri adecvate de natură organizatorică, structurală și procedurală, printre care, în special, majorarea numărului de judecători. Recurgerea la posibilitatea de a mări numărul de judecători ai Tribunalului, prevăzută de tratate, ar permite o reducere în scurt timp atât a volumului cauzelor aflate pe rol, cât și a duratei excesive a procedurilor în fața acestei instanțe.
- (6) Ținând seama de evoluția volumului de muncă al Tribunalului, numărul judecătorilor ar trebui stabilit la 56 la finele unui proces desfășurat în trei etape câte doi judecători fiind numiți la propunerea fiecărui stat membru, fiind de la sine înțeles faptul că în niciun moment nu pot exista mai mult de doi judecători în cadrul Tribunalului numiți la propunerea aceluiași stat membru.

⁽¹⁾ Avizul din 30 septembrie 2011 (JO C 335, 16.11.2011, p. 20) și avizul din 12 noiembrie 2015 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 23 iunie 2015 (JO C 239, 21.7.2015, p. 14). Poziția Parlamentului European din 28 octombrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 3 decembrie 2015.

- (7) Comitetul prevăzut la articolul 255 din TFUE ține cont, îndeosebi, de independența, imparțialitatea, cunoștințele și pertinența profesională și personală a candidaților.
- (8) În vederea reducerii rapide a numărului de cauze acumulate pe rol, doisprezece judecători suplimentari ar trebui să își preia funcțiile la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (9) În septembrie 2016, competența în primă instanță în cauzele din domeniul funcției publice a Uniunii Europene, precum și cele șapte posturi de judecători din cadrul Tribunalului Funcției Publice al Uniunii Europene („Tribunalul Funcției Publice”) ar trebui transferate către Tribunal, pe baza unei solicitări de adoptare a unui act legislativ anunțată deja de Curtea de Justiție. În respectiva cerere se vor lua în considerare modalitățile de transfer al celor șapte posturi de judecători din cadrul Tribunalului Funcției Publice, inclusiv al personalului și al resurselor.
- (10) În septembrie 2019, restul de nouă judecători ar trebui să își preia funcțiile. Pentru a asigura eficacitatea din punctul de vedere al costurilor, acest lucru nu ar trebui să presupună recrutarea unor referenți juridici suplimentari sau a altor tipuri de personal auxiliar. Măsurile de reorganizare internă din cadrul instituției ar trebui să asigure o utilizare eficientă a resurselor umane existente, care ar trebui să fie egale pentru toți judecătorii, fără a se aduce atingere deciziilor adoptate de Tribunal cu privire la organizarea sa internă.
- (11) Este foarte importantă asigurarea echilibrului între femei și bărbați în cadrul Tribunalului. Pentru realizarea acestui obiectiv, înlocuirile parțiale în cadrul Tribunalului ar trebui organizate astfel încât guvernele statelor membre să înceapă treptat să propună doi judecători pentru aceeași înlocuire parțială, urmărind prin aceasta selectarea unei femei și a unui bărbat, cu respectarea condițiilor și a procedurilor stabilite prin tratate.
- (12) Este necesar să se adapteze în consecință dispozițiile Statutului Curții de Justiție a Uniunii Europene privind înlocuirea parțială a judecătorilor și a avocaților generali care are loc o dată la trei ani.
- (13) După cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a anunțat deja, ca măsură subsecventă reformării Tribunalului, aceasta va prezenta date anuale cu privire la activitatea sa judiciară și, dacă este necesar, va sugera măsuri corespunzătoare. În cadrul celei de a doua și de a treia etape de extindere a Tribunalului se va efectua o evaluare a situației acestuia, evaluare care, în măsura necesității, ar putea duce la anumite ajustări, în special în ceea ce privește cheltuielile administrative ale Curții.
- (14) Prin urmare, Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene ar trebui să fie modificat în mod corespunzător,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene se modifică după cum urmează:

1. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Atunci când, o dată la trei ani, judecătorii sunt înlocuiți parțial, se înlocuiește o jumătate din numărul de judecători. În cazul în care numărul de judecători este impar, numărul de judecători înlocuiți este, alternativ, numărul întreg imediat superior, respectiv numărul întreg imediat inferior jumătății numărului judecătorilor.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, atunci când avocații generali sunt înlocuiți parțial, o dată la trei ani.”

2. Articolul 48 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 48

Tribunalul este compus din:

- (a) 40 de judecători începând cu 25 decembrie 2015;*
- (b) 47 de judecători începând cu 1 septembrie 2016;*
- (c) doi judecători pentru fiecare stat membru începând cu 1 septembrie 2019.”*

Articolul 2

Mandatul judecătorilor suplimentari din cadrul Tribunalului, care urmează să fie numiți în temeiul articolului 48 din Protocolul nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, este următorul:

- (a) Mandatul a șase dintre cei doisprezece judecători suplimentari care urmează să fie numiți de la 25 decembrie 2015 încetează la 31 august 2016. Acești șase judecători sunt aleși astfel încât guvernele a șase state membre să propună câte doi judecători pentru reînnoirea parțială a Tribunalului din 2016. Mandatul celorlalți șase judecători încetează la 31 august 2019;
- (b) Mandatul a trei dintre cei șapte judecători suplimentari care urmează să fie numiți începând cu 1 septembrie 2016 încetează la 31 august 2019. Acești trei judecători sunt aleși astfel încât guvernele a trei state membre să propună câte doi judecători pentru reînnoirea parțială a Tribunalului din 2019. Mandatul celorlalți patru judecători încetează la 31 august 2022;
- (c) Mandatul a patru dintre cei nouă judecători suplimentari care urmează să fie numiți începând cu 1 septembrie 2019 încetează la 31 august 2022. Acești patru judecători sunt aleși astfel încât guvernele a patru state membre să propună câte doi judecători pentru reînnoirea parțială a Tribunalului din 2022. Mandatul celorlalți cinci judecători încetează la 31 august 2025.

Articolul 3

(1) Până la 26 decembrie 2020, Curtea de Justiție întocmește, recurgând la serviciile unui consultant extern, un raport referitor la funcționarea Tribunalului, destinat Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.

Respectivul raport se concentrează în special asupra eficienței Tribunalului, a necesității și eficacității mării numărului de judecători la 56, a utilizării și eficacității resurselor, precum și asupra instituirii altor camere specializate și/sau asupra altor schimbări structurale.

Atunci când este cazul, Curtea de Justiție prezintă solicitări de adoptare a unor acte legislative pentru modificarea în consecință a statutului său.

(2) Până la 26 decembrie 2017, Curtea de Justiție întocmește pentru Parlamentul European, Consiliu și Comisie un raport privind modificările posibile în repartizarea competențelor în materie de decizii preliminare în temeiul articolului 267 din TFUE. Raportul este însoțit, atunci când este cazul, de solicitări de adoptare a unor acte legislative.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 decembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

REGULAMENTUL (UE) 2015/2423 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 decembrie 2015**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană și de suspendare a aplicării sale în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului ⁽²⁾ prevede o liberalizare asimetrică a comerțului între Uniune și țările și teritoriile în cauză din Balcanii de Vest, acordându-le beneficiul unui acces excepțional și nelimitat fără taxe vamale pe piața Uniunii pentru aproape toate produsele lor până la 31 decembrie 2015.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 nu prevede nicio posibilitate de a suspenda temporar acordarea unor măsuri comerciale excepționale în cazul unor încălcări grave și sistematice ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, ale principiilor fundamentale democrației și ale statului de drept de către beneficiari. Este necesar să se introducă această posibilitate, pentru a se asigura că pot fi luate măsuri rapide în situația în care încălcările grave și sistematice ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, ale principiilor fundamentale democrației și ale statului de drept apar în una dintre țările și teritoriile participante sau asociate la procesul de stabilizare și asociere pus în aplicare de Uniune.
- (3) Având în vedere diferențele în ceea ce privește sfera de aplicare a liberalizării tarifare în cadrul regimurilor contractuale care au fost dezvoltate între Uniune și toți participanții la procesul de stabilizare și asociere, precum și preferințele acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1215/2009, se consideră adecvată prelungirea duratei de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 până la 31 decembrie 2020, pentru a le oferi beneficiarilor măsurilor comerciale excepționale și Uniunii suficient timp să alinieze, după caz, preferințele acordate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 cu cele prevăzute în acordurile de stabilizare și de asociere.
- (4) Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 prevede o cotă globală pentru importurile de vin în Uniune cu codurile din Nomenclatura combinată (NC) 2204 21 93-2204 21 98 și 2204 29 93-2204 29 98. Respectiva cotă este accesibilă pentru toate țările și teritoriile din Balcanii de Vest la epuizarea contingentului de vin individual, după cum se prevede în acordurile bilaterale de stabilizare și de asociere, cu excepția Republicii Muntenegru. Protocolul privind vinul încheiat cu Muntenegru include numai un contingent pentru vin pentru codurile NC ex 2204 10 și ex 2204 21, pe care această țară nu a fost în măsură să îl utilizeze în întregime. Acest fapt împiedică Muntenegru să acceseze o cotă de scutire de taxe vamale pentru vin pentru produse care nu sunt acoperite de Acordul de stabilizare și de asociere. Pentru a se asigura că toate țările și teritoriile în cauză din Balcanii de Vest beneficiază de același tratament, este oportun să se prevadă ca Muntenegru să aibă, de asemenea, acces la cota globală a vinului pentru produsele de la codul NC 2204 29, fără a fi nevoie să se epuizeze cota sa individuală.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 decembrie 2015.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind introducerea unor măsuri comerciale excepționale în favoarea țărilor și teritoriilor participante și legate de procesul de stabilizare și de asociere pus în aplicare de către Uniunea Europeană (JO L 328, 15.12.2009, p. 1).

- (5) De la lansarea procesului de stabilizare și de asociere, au fost încheiate acorduri de stabilizare și de asociere cu toate țările și teritoriile în cauză din Balcanii de Vest, cu excepția Kosovo ⁽¹⁾. În mai 2014, au fost încheiate negocierile în vederea unui acord de stabilizare și de asociere cu Kosovo, iar Acordul a fost semnat în octombrie 2015.
- (6) Bosnia și Herțegovina a fost recunoscută ca țară potențial candidată la aderarea la Uniunea Europeană în 2003, iar la 16 iunie 2008 a semnat un acord de stabilizare și de asociere (denumit în continuare „acordul de stabilizare și de asociere”), prin care și-a exprimat acordul în privința condițiilor de aderare la Uniune. Până la 31 mai 2015 s-a aplicat un acord interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț cu Bosnia și Herțegovina ⁽²⁾ (denumit în continuare „acordul interimar”), iar începând cu 1 iunie 2015 se aplică Acordul de stabilizare și de asociere.
- (7) Cu toate acestea, Bosnia și Herțegovina încă nu a acceptat să adapteze concesiile comerciale acordate în temeiul Acordului de stabilizare și de asociere pentru a ține seama de comerțul tradițional preferențial între Croația și Bosnia și Herțegovina, în cadrul Acordului central european de comerț liber. În cazul în care, până în momentul adoptării prezentului regulament, un acord privind adaptarea concesiilor comerciale prevăzute în Acordul de stabilizare și de asociere nu a fost semnat și aplicat cu titlu provizoriu de către Uniune și Bosnia și Herțegovina, preferințele acordate Bosniei și Herțegovinei ar trebui să fie suspendate începând cu 1 ianuarie 2016. Odată ce Uniunea și Bosnia și Herțegovina semnează și aplică cu titlu provizoriu un acord privind adaptarea concesiilor comerciale din cadrul Acordului de stabilizare și de asociere, aceste preferințe ar trebui să fie restabilite,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(d) neimplicării țărilor și a teritoriilor menționate la articolul 1 în încălcări grave și sistematice ale drepturilor omului, inclusiv ale drepturilor fundamentale ale lucrătorilor, ale principiilor fundamentale ale democrației și ale statului de drept.”

2. Articolul 2 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care o țară sau un teritoriu nu respectă alineatul (1) literele (a), (b) sau (c) sau alineatul (2), Comisia poate suspenda, în totalitate sau în parte, prin intermediul actelor de punere în aplicare, dreptul țării sau teritoriului în cauză la beneficiile acordate în temeiul prezentului regulament. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 8 alineatul (4).”

3. La articolul 7 se adaugă următoarea literă:

„(c) suspendarea, în totalitate sau parțială, a dreptului țării sau teritoriului în cauză la beneficiile acordate în temeiul prezentului regulament, în caz de nerespectare de către acea țară sau acel teritoriu a condițiilor stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (d).”

4. La articolul 10 alineatul (1), textul introductiv se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Atunci când Comisia consideră că există suficiente elemente de probare a fraudei sau a neîndeplinirii obligației de a oferi cooperarea administrativă necesară verificării probei de origine sau constată o creștere masivă a exporturilor spre Uniune peste nivelul producției și al capacității de export obișnuite sau o nerespectare a dispozițiilor

⁽¹⁾ Această denumire nu aduce atingere pozițiilor privind statutul și este conformă cu RCSONU 1244/1999, precum și cu Avizul CIJ privind Declarația de independență a Kosovo.

⁽²⁾ Acord interimar privind comerțul și aspectele legate de comerț între Comunitatea Europeană, pe de o parte, și Bosnia și Herțegovina, pe de altă parte (JO L 233, 30.8.2008, p. 6).

de la articolul 2 alineatul (1) literele (a), (b) sau (c) de către țările și teritoriile menționate la articolul 1, Comisia poate lua măsuri de suspendare totală sau parțială a regimurilor prevăzute în prezentul regulament pentru o perioadă de trei luni, cu condiția ca, în prealabil:"

5. La articolul 12, al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Se aplică până la 31 decembrie 2020.”

6. În anexa I, nota de subsol (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Aplicarea acestui contingent tarifar global vinurilor originare din Muntenegru, în ceea ce privește produsele încadrate la codul NC 2204 21, este condiționată de epuizarea prealabilă a contingentelor tarifare individuale prevăzute în Protocolul adițional privind vinul, încheiat cu Muntenegru. Respectivul contingent tarifar individual este deschis sub numărul de ordine 09.1514.”

Articolul 2

Aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina se suspendă începând cu 1 ianuarie 2016.

Articolul 3

(1) În pofida articolului 2, aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1215/2009 în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina nu se suspendă în cazul în care, înainte de 1 ianuarie 2016, Uniunea și Bosnia și Herțegovina semnează și aplică cu titlu provizoriu un acord privind adaptarea Acordului de stabilizare și de asociere și a Acordului interimar pentru a ține seama de aderarea Croației la Uniunea Europeană.

(2) În cazul în care acordul privind adaptarea menționat la alineatul (1) este semnat și aplicat cu titlu provizoriu numai la 1 ianuarie 2016 sau după această dată, Regulamentul (CE) nr. 1215/2009 se aplică din nou în ceea ce privește Bosnia și Herțegovina de la data la care un astfel de acord este semnat și aplicat cu titlu provizoriu.

(3) Comisia publică un avis în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* imediat după ce acordul privind adaptarea menționat la alineatul (1) a fost semnat.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2016.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 decembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

REGULAMENTUL (UE) 2015/2424 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 16 decembrie 2015**

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 privind marca comunitară și a Regulamentului (CE) nr. 2868/95 al Comisiei de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 2869/95 al Comisiei privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 118 primul paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului ⁽²⁾, codificat în 2009 ca Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului ⁽³⁾, a instituit un sistem de protecție a mărcilor specific Uniunii Europene, care prevedea protecția mărcilor la nivelul Uniunii, în paralel cu protecția mărcilor disponibilă la nivelul statelor membre conform sistemelor mărcilor naționale armonizate de Directiva 89/104/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, care a fost codificată ca Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾.
- (2) Ca o consecință a intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, terminologia din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui să fie actualizată. Aceasta implică înlocuirea termenului „marcă comunitară” cu termenul „marcă a Uniunii Europene” (denumită în continuare „marcă UE”). Pentru a reflecta mai bine activitatea efectivă a oficiului, denumirea „Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)” ar trebui să fie înlocuită cu „Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală” (denumit în continuare „oficiul”).
- (3) Ca urmare a Comunicării Comisiei din 16 iulie 2008 privind o strategie a drepturilor de proprietate industrială pentru Europa, Comisia a efectuat o evaluare cuprinzătoare a funcționării globale a sistemului mărcilor în Europa în ansamblul ei, atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, ținând totodată seama de relația dintre aceste două niveluri.
- (4) În concluziile sale din 25 mai 2010 cu privire la viitoarea revizuire a sistemului mărcilor din Uniunea Europeană, Consiliul a invitat Comisia să prezinte propuneri de revizuire a Regulamentului (CE) nr. 207/2009 și a Directivei 2008/95/CE.
- (5) Experiența dobândită de la instituirea sistemului mărcilor comunitare a arătat că întreprinderile din Uniune și din țările terțe au acceptat sistemul, acesta devenind o completare și o alternativă viabilă și de succes la protecția mărcilor asigurată la nivelul statelor membre.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Poziția în primă lectură a Consiliului din 10 noiembrie 2015 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2015.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, 14.1.1994, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, 24.3.2009, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, 11.2.1989, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, 8.11.2008, p. 25).

- (6) Cu toate acestea, mărcile naționale sunt în continuare necesare pentru întreprinderile care nu doresc ca protecția mărcilor lor să fie asigurată la nivelul Uniunii sau care nu sunt în măsură să obțină protecție la nivelul întregii Uniuni, în timp ce obținerea protecției naționale nu ridică nicio problemă. Fiecare persoană care dorește să obțină protecția unei mărci ar trebui să poată decide dacă optează pentru protejarea acesteia doar ca marcă națională în unul sau în mai multe state membre sau doar ca marcă UE sau pentru ambele tipuri de protecție.
- (7) Cu toate că evaluarea funcționării globale a sistemului mărcilor comunitare a confirmat că numeroase aspecte ale sistemului, inclusiv principiile fundamentale pe care se bazează, au trecut cu succes testul trecerii timpului și continuă să răspundă nevoilor și așteptărilor întreprinderilor, Comisia a concluzionat, în comunicarea sa intitulată „O piață unică pentru drepturile de proprietate intelectuală” din 24 mai 2011, că este necesară modernizarea sistemului mărcilor din Uniune astfel încât acesta să devină mai eficace, mai eficient și mai coerent în ansamblul său, precum și adaptarea acestuia la era internetului.
- (8) În paralel cu îmbunătățirile și modificările aduse sistemului de mărci UE, ar trebui continuată armonizarea legislațiilor și practicilor naționale în materie de mărci și alinierea acestora la sistemul de mărci UE, în măsura în care este necesar, pentru a crea, pe cât posibil, condiții egale pentru înregistrarea și protecția mărcilor la nivelul întregii Uniuni.
- (9) În scopul de a permite o flexibilitate sporită, asigurând, în același timp, o mai mare securitate juridică în ceea ce privește mijloacele de reprezentare a mărcilor, cerința privind reprezentabilitatea grafică ar trebui să fie eliminată din definiția mărcii UE. Ar trebui să se autorizeze ca un semn să fie reprezentat în orice formă corespunzătoare cu ajutorul tehnologiei general disponibile, deci nu neapărat prin mijloace grafice, atât timp cât reprezentarea este clară, precisă, autonomă, ușor accesibilă, inteligibilă, durabilă și obiectivă.
- (10) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 nu reușește să ofere în prezent denumirilor de origine și indicațiilor geografice același grad de protecție precum alte instrumente ale dreptului Uniunii. Prin urmare, este necesar să se clarifice motivele absolute de refuz cu privire la denumirile de origine și indicațiile geografice și să se asigure coerența deplină a acestor motive de refuz cu legislația relevantă a Uniunii și cu legislația națională relevantă, care vizează protecția acestor titluri de proprietate intelectuală. Din motive de coerență cu alte acte legislative ale Uniunii, domeniul de aplicare al acestor motive absolute ar trebui să fie extins astfel încât să includă și mențiunile tradiționale protejate pentru vinuri, precum și specialitățile tradiționale garantate.
- (11) În scopul de a menține un nivel ridicat de protecție a drepturilor asupra denumirilor de origine și indicațiilor geografice protejate la nivelul Uniunii și la nivel național, este necesar să se precizeze faptul că aceste drepturi îndreptățesc orice persoană autorizată în temeiul legislației relevante să formuleze o opoziție față de înregistrarea unei mărci UE ulterioare, indiferent dacă aceste drepturi reprezintă sau nu, totodată, motive de refuz de care examinatorul trebuie să țină seama *ex officio*.
- (12) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu principiul priorității, potrivit căruia o marcă înregistrată anterior are prioritate față de mărcile înregistrate ulterior, este necesar să se prevadă că asigurarea respectării drepturilor conferite de o marcă UE nu ar trebui să aducă atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii UE. Această dispoziție este în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală din 15 aprilie 1994.
- (13) Este posibilă apariția unor confuzii cu privire la sursa comercială din care provin produsele sau serviciile atunci când o societate utilizează același semn sau un semn similar ca denumire comercială, în așa fel încât se stabilește o legătură între societatea care poartă denumirea respectivă și produsele sau serviciile provenind de la această societate. Contrafacerea unei mărci UE ar trebui, prin urmare, să cuprindă și utilizarea unui semn ca denumire comercială sau ca denumire similară, atât timp cât utilizarea are drept scop diferențierea produselor sau serviciilor.
- (14) Pentru a se asigura securitatea juridică și coerența deplină cu legislația specifică a Uniunii, este oportun să se prevadă ca titularul unei mărci UE să aibă dreptul de a interzice unui terț utilizarea unui semn într-o publicitate comparativă în cazul în care acest tip de publicitate comparativă contravine Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

- (15) Cu scopul de a consolida protecția mărcilor și de a combate într-un mod mai eficace contrafacerea, în conformitate cu obligațiile internaționale ale Uniunii din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), în special cu articolul V din Acordul General pentru Tarife și Comerț (GATT) privind liberul tranzit și, în ceea ce privește medicamentele generice, „Declarația privind Acordul TRIPS și sănătatea publică” adoptată cu ocazia conferinței ministeriale a OMC de la Doha din 14 noiembrie 2001, titularul unei mărci UE ar trebui să fie îndreptățit să împiedice terții să introducă produse în Uniune în cursul schimburilor comerciale fără a le pune în liberă circulație în Uniune, atunci când aceste produse provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă identică cu sau în esență identică cu o marcă UE înregistrată pentru produsele respective.
- (16) În acest scop, ar trebui să se permită titularilor de mărci UE să împiedice, în toate situațiile vamale, intrarea și plasarea produselor contrafăcute, inclusiv în cadrul tranzitului, al transbordării, al antrepozitării, al zonelor libere, al depozitării temporare, al perfecționării active sau al admiterii temporare, inclusiv atunci când aceste produse nu sunt destinate a fi introduse pe piața Uniunii. La efectuarea controalelor vamale, autoritățile vamale ar trebui să utilizeze competențele și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, inclusiv la cererea titularilor drepturilor. În special, autoritățile vamale ar trebui să efectueze controalele relevante pe baza unor criterii de analiză a riscurilor.
- (17) Pentru a asigura echilibrul dintre necesitatea de a asigura respectarea efectivă a drepturilor conferite de mărci și necesitatea de a evita îngreunarea fluxului liber al comerțului cu produse legitime, dreptul titularului mărcii UE ar trebui să înceteze în cazul în care, în cursul procedurilor ulterioare inițiate în fața instanței competente în domeniul mărcilor Uniunii Europene (denumită în continuare „instanța competentă în domeniul mărcilor UE”), să se pronunțe pe fond dacă marca UE a fost sau nu contrafăcută, declarantul sau deținătorul produselor poate dovedi că titularul mărcii UE nu are dreptul să interzică introducerea produselor pe piață în țara de destinație finală.
- (18) Articolul 28 din Regulamentul (UE) nr. 608/2013 precizează că titularul drepturilor este răspunzător pentru daune față de deținătorul mărfurilor, printre altele în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală.
- (19) Ar trebui să fie luate măsuri corespunzătoare în vederea asigurării unui tranzit neperturbat al medicamentelor generice. În ceea ce privește denumirile comune internaționale (DCI), ca denumiri generice recunoscute la nivel internațional pentru substanțele active din preparatele farmaceutice, este esențial să se țină seama în mod corespunzător de limitările existente în ceea ce privește efectul drepturilor conferite de o marcă UE. În consecință, titularul unei mărci UE nu ar trebui să aibă dreptul de a împiedica niciun terț să introducă produse în Uniune fără ca acestea să fie puse în liberă circulație în Uniune, pe baza asemănărilor dintre DCI pentru ingredientul activ din medicamente și respectiva marcă;
- (20) Pentru a permite titularilor de mărci UE să combată contrafacerea într-un mod mai eficace, aceștia ar trebui să aibă dreptul de a interzice aplicarea pe produse a unei mărci contrafăcute și acțiunile pregătitoare realizate anterior acestei aplicări.
- (21) Drepturile exclusive conferite de o marcă UE nu ar trebui să îndreptățească titularul să interzică utilizarea de către terți a unor semne sau indicații care sunt folosite în mod corect și, prin urmare, în conformitate cu practicile loiale din domeniul industrial și comercial. În scopul de a crea condiții egale pentru denumirile comerciale și mărcile UE în caz de conflict, având în vedere faptul că denumirilor comerciale li se acordă cu regularitate protecție nelimitată față de mărcile înregistrate ulterior, ar trebui să se considere că o astfel de utilizare include doar folosirea numelor personale ale terților. Aceasta ar trebui să permită, în plus, utilizarea în general a unor semne sau indicații descriptive sau lipsite de caracter distinctiv. Mai mult, titularul unei mărci UE nu ar trebui să fie îndreptățit să împiedice utilizarea generală corectă și loială a acestora în scopul de a identifica sau de a face trimitere la produse sau servicii ca fiind ale titularului. Utilizările unei mărci UE de către terți menite să atragă atenția consumatorului cu privire la revânzarea de produse originale care au fost vândute inițial de către sau cu consimțământul titularului mărcii UE în Uniune ar trebui să fie considerate ca fiind corecte atât timp cât respectă în același timp practicile loiale din domeniul industrial și comercial. Utilizările unei mărci UE de către terți în scopul exprimării artistice ar trebui considerate ca fiind corecte atât timp cât respectă în același timp practicile loiale din domeniul industrial și comercial. În plus, dispozițiile prezentului regulament ar trebui să fie aplicate într-un mod care să asigure respectarea deplină a drepturilor și libertăților fundamentale, în special a libertății de exprimare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15).

- (22) Pentru a se asigura securitatea juridică și a proteja drepturile conferite de mărci, dobândite în mod legitim, este oportun și necesar să se prevadă, fără a se aduce atingere principiului conform căruia marca înregistrată ulterior nu este opozabilă mărcii anterioare, faptul că titularii de mărci UE nu ar trebui să aibă dreptul de a se opune utilizării unei mărci ulterioare dacă marca ulterioară a fost dobândită într-un moment în care marca anterioară nu ar fi fost opozabilă mărcii ulterioare.
- (23) Din motive de echitate și securitate juridică, utilizarea unei mărci UE sub o formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv al mărcii, în forma în care aceasta este înregistrată, ar trebui să fie suficientă pentru a menține drepturile conferite, indiferent dacă marca a fost înregistrată sau nu sub forma în care este utilizată.
- (24) Având în vedere numărul foarte redus și în scădere progresivă de cereri de înregistrare a unei mărci UE care sunt depuse la oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală, depunerea de cereri de înregistrare a unei mărci UE ar trebui să fie permisă doar la oficiu.
- (25) Protecția de marcă UE se acordă în legătură cu produse sau servicii specifice, a căror natură și număr determină întinderea protecției acordate titularului mărcii. Prin urmare, este esențial să se stabilească în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 norme pentru denumirea și clasificarea produselor și serviciilor și să se asigure securitatea juridică și buna administrare, prin impunerea cerinței ca produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii să fie identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, exclusiv pe baza acestei cereri, amploarea protecției solicitate. Utilizarea termenilor generali ar trebui să fie interpretată ca incluzând doar produsele și serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al termenului respectiv. Titularii unor mărci UE care, conform practicii anterioare a oficiului, sunt înregistrate pentru întregul titlu al unei clase din cadrul Clasificării Nisa, ar trebui să aibă posibilitatea de a-și adapta listele de produse și servicii astfel încât să se asigure conformitatea conținutului registrului cu standardele de claritate și precizie impuse de jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (26) Se impune simplificarea regimului cercetărilor pentru marca UE și cea națională, prin evitarea întârzierilor inutile la înregistrarea unei mărci UE, precum și flexibilizarea acestuia din punctul de vedere al nevoilor și preferințelor utilizatorilor, și prin atribuirea unui caracter opțional cercetărilor privind mărcile UE. Cercetările opționale privind mărcilor UE și cele naționale ar trebui suplimentate prin punerea la dispoziție a unor motoare de căutare complete, rapide și puternice, care să fie utilizate gratuit de către public în contextul cooperării dintre oficiu și oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre, inclusiv Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală.
- (27) Ca o completare a dispozițiilor existente privind mărcile comunitare colective și în vederea remedierii actualului dezechilibru dintre sistemele naționale și sistemul de mărci UE, este necesar să se adauge un set de dispoziții specifice vizând protejerea mărcilor de certificare ale Uniunii Europene (denumite în continuare „mărci UE de certificare”), care permit unei instituții sau unui organism de certificare să autorizeze aderenții la sistemul de certificare să utilizeze marca drept semn pentru produse sau servicii care îndeplinesc criteriile de certificare.
- (28) Experiența dobândită în urma punerii în aplicare a actualului sistem de mărci UE a evidențiat potențialul de îmbunătățire a anumitor aspecte de procedură. În consecință, ar trebui luate anumite măsuri în vederea simplificării și accelerării, după caz, a procedurilor și în vederea sporirii securității și previzibilității juridice, în cazurile în care este necesar.
- (29) Din motive de securitate juridică și pentru a se asigura o mai mare transparență, este necesar să se definească în mod clar toate sarcinile oficiului, inclusiv cele care nu sunt legate de gestionarea sistemului de mărci UE.
- (30) Pentru a promova convergența practicilor și pentru a dezvolta instrumente comune, este necesar să se stabilească un cadru adecvat de cooperare între oficiu și oficiile pentru proprietatea industrială din statele membre, inclusiv Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală, definind domeniile-cheie de cooperare și permițând oficiului să coordoneze proiecte comune relevante de interes pentru Uniune și pentru statele membre și să finanțeze aceste proiecte până la o sumă maximă. Aceste activități de cooperare ar trebui să aducă beneficii întreprinderilor care utilizează sistemele de mărci în Europa. Proiectele, în special bazele de date destinate cercetării și consultării, ar trebui să ofere utilizatorilor sistemului instituit la nivelul Uniunii prin prezentul regulament instrumente suplimentare, accesibile tuturor, eficiente și gratuite, astfel încât să se asigure conformitatea cu cerințele specifice care decurg din caracterul unitar al mărcii UE.

- (31) În măsura adecvată, anumite principii legate de guvernanta oficiului ar trebui să fie adaptate la abordarea comună privind agențiile descentralizate ale UE adoptată de Parlamentul European, Consiliu și Comisie în iulie 2012.
- (32) În interesul sporirii securității juridice și a transparenței, este necesar să se actualizeze unele dispoziții privind organizarea și funcționarea oficiului.
- (33) Este de dorit să se faciliteze soluționări ale litigiilor în mod amiabil, rapid și eficient, încredințându-se oficiului sarcina de a institui un centru de mediere, ale cărui servicii pot fi utilizate de orice persoană cu scopul de a ajunge, de comun acord, la o soluționare amiabilă a litigiilor în materie de mărci UE și de desene și modele industriale comunitare.
- (34) Instituirea sistemului de mărci UE a dus la creșterea presiunii financiare asupra oficiilor centrale pentru proprietatea industrială și asupra altor autorități ale statelor membre. Costurile suplimentare sunt legate de gestionarea unui număr mai mare de proceduri de opoziție și în nălitate care implică mărci UE sau sunt introduse de către titularii acestor mărci; de activitățile de sensibilizare legate de sistemul de mărci UE; precum și de activitățile menite să garanteze asigurarea respectării drepturilor conferite de mărcile UE. Este necesar, prin urmare, să se asigure compensarea de către oficiu a unei părți a costurilor suportate de statele membre pentru rolul pe care acestea îl joacă în buna funcționare a sistemului de mărci UE. Plata acestei compensații ar trebui să țină cont de prezentarea, de către statele membre, a unor date statistice adecvate. Compensarea costurilor ar trebui să se facă la un nivel care să nu ducă la un deficit bugetar pentru oficiu.
- (35) În interesul unei bune gestiuni financiare, ar trebui să se evite acumularea de către oficiu a unor excedente bugetare importante. Acest lucru nu ar trebui să afecteze menținerea de către oficiu a unei rezerve financiare care să corespundă unui an de cheltuieli operaționale pentru a asigura continuitatea activităților și executarea sarcinilor sale. Această rezervă ar trebui să fie utilizată numai pentru a se asigura continuitatea sarcinilor oficiului, astfel cum prevede prezentul regulament.
- (36) Având în vedere importanța esențială a valorilor taxelor datorate oficiului pentru funcționarea sistemului de mărci UE și a relației sale complementare cu sistemele de mărci naționale, se consideră necesar să se stabilească valorile respective direct în Regulamentul (CE) nr. 207/2009 sub forma unei anexe. Valorile taxelor ar trebui stabilite la un nivel care să asigure în primul rând că veniturile corespunzătoare acestora sunt, în principiu, suficiente pentru a asigura echilibrul bugetului oficiului, în al doilea rând că sistemul de mărci UE și sistemele de mărci naționale coexistă și sunt complementare, având în vedere, de asemenea, dimensiunea pieței vizate de marca UE și necesitățile întreprinderilor mici și mijlocii, iar în al treilea rând, că drepturile titularilor de mărci UE sunt aplicate eficient în statele membre.
- (37) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 conferă Comisiei competențe în vederea adoptării normelor de punere în aplicare a acestui regulament. În urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 trebuie să se alinieze la articolele 290 și 291 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Această aliniere creează, de asemenea, necesitatea de a include în textul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 anumite norme care sunt prevăzute în prezent în Regulamentele (CE) nr. 2868/95 ⁽¹⁾, (CE) nr. 2869/95 ⁽²⁾ și (CE) nr. 216/96 ⁽³⁾ ale Comisiei. Regulamentul (CE) nr. 2868/95 ar trebui să fie modificat în mod corespunzător, iar Regulamentul (CE) nr. 2869/95 ar trebui să fie abrogat.
- (38) În măsura în care competențele conferite Comisiei în temeiul Regulamentului (CE) nr. 207/2009 trebuie să se alinieze la articolul 290 din TFUE, este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul activității sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să se asigure că documentele relevante sunt transmise Parlamentului European și Consiliului simultan, în timp util și în mod corespunzător.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, 15.12.1995, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 privind taxele care trebuie plătite Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (JO L 303, 15.12.1995, p. 33).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 216/96 al Comisiei din 5 februarie 1996 de stabilire a regulamentului de procedură al camerelor de recurs ale Oficiului pentru Armonizare în cadrul pieței interne (mărci și desene și modele industriale) (JO L 28, 6.2.1996, p. 11).

- (39) Pentru a asigura o examinare și o înregistrare eficace, eficientă și rapidă a cererilor de înregistrare a unor mărci UE de către oficiu pe baza unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea detaliilor referitoare la procedurile de depunere și examinare a unei opoziții și la procedurile care reglementează modificarea cererii.
- (40) Pentru a asigura faptul că titularul unei mărci UE poate fi decăzut din drepturi sau că marca poate fi declarată nulă în mod eficace și eficient, prin intermediul unor proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește stabilirea procedurilor de decădere și de nulitate.
- (41) Pentru a se permite examinarea eficace, eficientă și completă a deciziilor oficiului de către camerele de recurs, prin intermediul unei proceduri transparente, minuțioase, corecte și echitabile, care să ia în considerare principiile stabilite în Regulamentul (CE) nr. 207/2009, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea conținutului oficial al căii de atac, procedura de depunere și de examinare a unei căi de atac, conținutul și forma deciziilor camerei de recurs și rambursarea taxelor pentru calea de atac.
- (42) Pentru a asigura o funcționare bună, eficace și eficientă a sistemului de mărci UE, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea cerințelor în ceea ce privește detaliile privind procedura orală și mijloacele de probă, modalitățile de notificare, mijloacele de comunicare și formularele care trebuie utilizate de către părțile la procedură, normele privind calcularea și durata termenelor, procedurile de revocare a unei decizii sau de anulare a unei înscrieri în registru, modalitățile de reluare a procedurilor, precum și detaliile privind reprezentarea în fața oficiului.
- (43) Pentru a asigura o organizare eficace și eficientă a camerelor de recurs, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei, în ceea ce privește precizarea detaliilor referitoare la organizarea camerelor de recurs.
- (44) Pentru a asigura înregistrarea eficace și eficientă a mărcilor internaționale cu respectarea deplină a normelor din Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizarea detaliilor privind procedurile de depunere și de examinare a unei opoziții, inclusiv comunicările necesare care trebuie transmise Organizației Mondiale a Proprietății Intellectuale (OMPI), precum și detaliile privind procedura referitoare la înregistrarea internațională bazată pe o cerere de bază sau pe o înregistrare de bază referitoare la o marcă colectivă, la o marcă de certificare sau la o marcă de garanție.
- (45) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei în ceea ce privește precizarea detaliilor referitoare la cereri, solicitări, certificate, compensări, regulamente, notificări, precum și orice alt document în conformitate cu normele de procedură relevante prevăzute de prezentul regulament, precum și în ceea ce privește nivelurile maxime pentru costurile esențiale pentru procedură și efectuate efectiv, detaliile privind publicarea în Buletinul mărcilor Uniunii Europene și în Jurnalul Oficial al oficiului, modalitățile detaliate referitoare la schimbul de informații dintre oficiu și autoritățile naționale, modalitățile detaliate privind traducerile documentelor justificative în procedurile scrise, tipurile exacte de decizii care urmează să fie luate de către un singur membru al diviziilor de opoziție sau de anulare, detaliile privind obligația de notificare în temeiul Protocolului de la Madrid și cerințele detaliate privind cererea de extindere teritorială ulterioară înregistrării internaționale. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (46) Întrucât obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea și efectele lor, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (47) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și a emis un aviz la 11 iulie 2013.
- (48) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 207/2009 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 207/2009 se modifică după cum urmează:

1. În titlu, termenul „marca comunitară” se înlocuiește cu termenul „marca Uniunii Europene”.
2. La articolul 1 alineatul (1) și în tot textul regulamentului, cuvintele „marcă comunitară” se înlocuiesc cu „marcă a Uniunii Europene («marcă UE»)” și se efectuează eventualele modificări gramaticale necesare.
3. În tot textul regulamentului, cuvintele „instanță competentă în domeniul mărcilor comunitare” se înlocuiesc cu „instanță competentă în domeniul mărcilor UE” și se efectuează eventualele modificări gramaticale necesare.
4. La articolul 66 alineatul (1) și în tot textul regulamentului, cuvintele „marcă comunitară colectivă” se înlocuiesc cu „marcă colectivă a Uniunii Europene («marcă colectivă UE»)” și se efectuează eventualele modificări gramaticale necesare.
5. În tot textul regulamentului, cu excepția cazurilor menționate la alineatele (2), (3) și (4), termenii „Comunitate”, „Comunitatea Europeană” și „Comunitățile Europene” se înlocuiesc cu „Uniune” și se efectuează eventualele modificări gramaticale necesare.
6. În tot textul regulamentului, cuvintele „președinte al oficiului” și toate trimerile la respectivul președinte se înlocuiesc cu „director executiv al oficiului” sau „director executiv” și se efectuează eventualele modificări gramaticale necesare.
7. Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Oficiul

- (1) Se instituie un Oficiu al Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală («oficiul»).
  - (2) Toate trimerile la Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din legislația Uniunii se interpretează ca trimeri la oficiu”.
8. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Semne care pot constitui o marcă UE

Poate constitui o marcă UE orice semn, în special cuvinte, inclusiv numele de persoane, sau desene, litere, cifre, culori, forma produsului sau a ambalajului său ori sunete, cu condiția ca astfel de semne să fie în măsură:

- (a) să distingă produsele sau serviciile unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi; și
- (b) să fie reprezentate în Registrul mărcilor Uniunii Europene («registrul»), într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și precizie obiectul protecției conferite titularului respectivei mărci”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

9. Articolul 7 alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) semnele constituite exclusiv:

- (i) din forma sau din altă caracteristică impusă chiar de natura produselor;
- (ii) din forma sau din altă caracteristică a produselor care este necesară pentru obținerea unui rezultat tehnic;
- (iii) din forma sau din altă caracteristică a produselor care dă acestora valoare substanțială;”;

(b) literele (j) și (k) se înlocuiesc cu următorul text:

„(j) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii, al legislației naționale sau al acordurilor internaționale la care Uniunea sau statul membru în cauză este parte, care prevăd protecția denumirilor de origine și a indicațiilor geografice;

(k) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția mențiunilor tradiționale pentru vinuri;”;

(c) se adaugă următoarele litere:

„(l) mărcile care sunt excluse de la înregistrare în temeiul legislației Uniunii sau al acordurilor internaționale la care Uniunea este parte, care prevăd protecția specialităților tradiționale garantate;

(m) mărcile care sunt compuse din sau reproduc în elementele lor esențiale o denumire anterioară a unui soi de plante, înregistrată în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională, ori cu acordurile internaționale la care Uniunea sau statul membru respectiv este parte, care conferă protecție drepturilor de proprietate asupra unui soi de plante, și care se referă la soiuri de plante din aceeași specie sau din specii înrudite îndeaproape.”

10. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(4a) În cazul opoziției din partea oricărei persoane autorizate în temeiul legislației relevante să își exercite drepturile care decurg dintr-o denumire de origine sau dintr-o indicație geografică, înregistrarea mărcii solicitate se respinge în cazul și în măsura în care, în temeiul legislației Uniunii sau al legislației interne care prevede protejarea denumirilor de origine sau a indicațiilor geografice:

- (i) o cerere de înregistrare a unei denumiri de origine sau a unei indicații geografice a fost deja depusă în conformitate cu legislația Uniunii sau cu legislația națională înainte de data de depunere a cererii de înregistrare a mărcii UE sau de data priorității invocate în sprijinul cererii, sub rezerva înregistrării sale ulterioare;
- (ii) denumirea de origine sau indicația geografică respectivă conferă dreptul de a interzice utilizarea unei mărci ulterioare.”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) La opoziția titularului unei mărci anterioare înregistrate în înțelesul alineatului (2), se respinge înregistrarea mărcii solicitate atunci când este identică sau similară cu o marcă anterioară, indiferent dacă produsele sau serviciile pentru care se depune cererea sunt identice, similare sau nu sunt similare cu cele pentru care este înregistrată marca anterioară, atunci când, în cazul unei mărci UE anterioare, aceasta se bucură de un renume în Uniune sau, în cazul unei mărci naționale anterioare, se bucură de un renume în respectivul stat membru, precum și atunci când utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii solicitate ar genera un profit necuvenit de pe urma caracterului distinctiv sau a renumelui mărcii anterioare sau ar aduce atingere acestuia.”

11. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Drepturi conferite de o marcă UE

- (1) Înregistrarea unei mărci UE conferă titularului său drepturi exclusive.
- (2) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul să împiedice orice terț să utilizeze un semn în cadrul comerțului, fără consimțământul său, pentru produse sau servicii în cazul în care:
  - (a) semnul este identic cu marca UE și este utilizat pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care marca UE este înregistrată;
  - (b) semnul este identic cu, sau similar cu marca UE și este utilizat în legătură cu produsele sau serviciile care sunt identice sau similare cu produsele sau serviciile pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care există un risc de confuzie din partea publicului; riscul de confuzie cuprinde riscul de asociere între semn și marcă;
  - (c) semnul este identic sau similar cu marca UE, indiferent dacă este utilizat sau nu pentru produse sau servicii care sunt identice, similare sau nu sunt similare cu cele pentru care marca UE este înregistrată, în cazul în care aceasta se bucură de renume în Uniune și, prin utilizarea semnului fără motiv justificat, se obțin foloase necuvenite din caracterul distinctiv sau renumele mărcii UE ori se aduce atingere acestuia.
- (3) În temeiul alineatului (2) pot fi interzise, în special, următoarele:
  - (a) aplicarea semnului pe produse sau pe ambalajul acestora;
  - (b) oferirea produselor, introducerea lor pe piață sau păstrarea lor cu această destinație sub acest semn, ori oferirea sau asigurarea de servicii sub semnul respectiv;
  - (c) importul sau exportul de produse sub acest semn;
  - (d) utilizarea semnului ca denumire comercială sau ca nume de societate ori ca parte a unei denumiri comerciale sau a numelui unei societăți;
  - (e) utilizarea semnului în documente comerciale și în publicitate;
  - (f) utilizarea semnului în publicitatea comparativă într-o manieră care contravine Directivei 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*).
- (4) Fără a aduce atingere drepturilor titularilor dobândite înainte de data depunerii cererii sau de data de prioritate a mărcii UE, titularul respectivei mărci UE are dreptul totodată să împiedice orice terț să introducă, în cursul schimbului comercial, produse în Uniune fără a le pune în liberă circulație, în cazul în care aceste produse, inclusiv ambalajele, provin din țări terțe și poartă, fără a fi autorizate, o marcă care este identică cu marca UE înregistrată pentru respectivele produse sau care nu poate fi diferențiată, în aspectele sale esențiale, de marca respectivă.

Dreptul titularului unei mărci UE menționat la primul paragraf se stinge dacă, în cursul procedurilor de constatare a contrafacerii mărcii UE, inițiate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**) privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, declarantul sau deținătorul produselor prezintă probe potrivit cărora titularul mărcii UE nu are dreptul să interzică introducerea produselor pe piață în țara de destinație finală.

(*) Directiva 2006/114/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind publicitatea înșelătoare și comparativă (JO L 376, 27.12.2006, p. 21).

(**) Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003 al Consiliului (JO L 181, 29.6.2013, p. 15)."

12. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 9a

Dreptul de a interzice acțiunile pregătitoare în legătură cu utilizarea ambalajelor sau a altor suporturi

În cazul în care există riscul ca ambalajul, etichetele, elementele sau dispozitivele de securitate sau de autenticitate sau orice alte suporturi pe care se aplică marca să poată fi utilizate pentru produse sau servicii, iar utilizarea respectivă ar constitui o încălcare a drepturilor titularului unei mărci UE în temeiul articolului 9 alineatele (2) și (3), titularul mărcii respective are dreptul de a interzice următoarele acțiuni dacă acestea sunt efectuate în cursul schimbului comercial:

- (a) aplicarea unui semn identic, sau similar cu marca UE pe ambalaje, etichete, elemente sau dispozitive de securitate sau de autenticitate sau pe orice alte suporturi pe care se poate aplica marca;
- (b) oferirea, introducerea pe piață sau păstrarea în aceste scopuri, precum și importul sau exportul ambalajelor, etichetelor, elementelor sau dispozitivelor de securitate sau de autenticitate sau a oricăror altor suporturi pe care se aplică marca.

Articolul 9b

Data de la care drepturile devin opozabile terților

- (1) Drepturile conferite de o marcă UE nu devin opozabile terților decât de la data publicării înregistrării mărcii.
- (2) Poate fi solicitată o compensație rezonabilă cu privire la acțiuni efectuate după data publicării cererii de înregistrare a unei mărci UE, în cazurile în care, după publicarea înregistrării mărcii, acțiunile respective ar fi interzise în temeiul acestei publicări.
- (3) O instanța sesizată într-o cauză nu se poate pronunța asupra fondului unei cauze până la publicarea înregistrării.”

13. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Limitarea efectelor unei mărci UE

- (1) O marcă UE nu conferă titularului său dreptul de a interzice terților utilizarea în comerț:
  - (a) a numelui sau adresei terțului, în cazul în care terțul este o persoană fizică;
  - (b) a semnelor sau a indicațiilor care nu sunt distinctive sau care privesc felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau data fabricației produsului sau a prestării serviciului sau alte caracteristici ale produselor sau serviciilor;
  - (c) a mărcii UE dacă acest lucru este necesar pentru a identifica sau a face o trimitere la produse sau servicii ca fiind ale titularului respectivei mărci, mai ales atunci când utilizarea mărcii în cauză se impune pentru indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special ca accesorii sau piese detașate.
- (2) Alineatul (1) se aplică numai în cazul în care utilizarea de către un terț se face în conformitate cu practicile loiale în materie industrială sau comercială.”

14. Articolul 13 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O marcă UE nu acordă titularului dreptul să interzică folosirea acesteia pentru produse care au fost introduse pe piață în Spațiul Economic European sub această marcă de către titularul mărcii sau cu acordul său.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

Dreptul titularului unei mărci înregistrate ulterior de a interveni ca apărăre în cadrul unei acțiuni în contrafacere

(1) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci UE nu are dreptul să interzică utilizarea unei mărci UE înregistrate ulterior în cazul în care această marcă ulterioară nu ar fi declarată nulă în temeiul articolului 53 alineatele (1), (3) sau (4), al articolului 54 alineatul (1) sau (2), ori al articolului 57 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) În cadrul acțiunilor în contrafacere, titularul unei mărci UE nu are dreptul să interzică utilizarea unei mărci naționale înregistrate ulterior în cazul în care această marcă înregistrată ulterior nu ar fi declarată nulă în conformitate cu articolul 8 sau cu articolul 9 alineatul (1) sau (2) ori cu articolului 46 alineatul (3) din Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului (*).

(3) În cazul în care titularul unei mărci UE nu are dreptul să interzică, în temeiul alineatului (1) sau (2), utilizarea unei mărci înregistrate ulterior, titularul respectivei mărci înregistrate ulterior nu are dreptul să interzică utilizarea mărcii UE anterioare în cadrul acțiunilor în contrafacere.

(*) Directiva (UE) 2015/2436 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2015 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (reformare) (JO L 336, 23.12.2015, p. 1).”

16. La articolul 15 alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În sensul primului paragraf este considerată, de asemenea, utilizare:

- (a) utilizarea mărcii UE sub o formă care diferă prin elemente care nu modifică caracterul distinctiv al mărcii în forma în care aceasta a fost înregistrată, indiferent dacă marca în forma utilizată este de asemenea înregistrată sau nu în numele titularului;
- (b) aplicarea mărcii UE pe produsele sau pe ambalajul acestora în Uniune, numai cu scopul exportului.”

17. La articolul 16 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Cu excepția cazului în care se prevede altfel la articolele 17-24, o marcă UE ca obiect al dreptului de proprietate se consideră, în totalitatea sa și pe întreg teritoriul Uniunii, ca o marcă națională înregistrată în statul membru în care, conform registrului.”

18. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se elimină;
- (b) se introduc următoarele alineate:

„(5a) O cerere de înregistrare a unui transfer conține informațiile de identificare a mărcii UE, a noului titular, a produselor și serviciilor la care se referă transferul, precum și documentele prin care s-a realizat transferul în conformitate cu alineatele (2) și (3). În plus, cererea poate cuprinde, dacă este cazul, informațiile de identificare a reprezentantului noului titular.

(5b) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează următoarele:

- (a) conținutul detaliat al cererii de înregistrare a unui transfer;
- (b) tipul de documente necesare pentru a stabili un transfer, ținând seama de acordurile oferite de titularul înregistrat și de succesorul său în drepturi;
- (c) detaliile privind modul de prelucrare a cererilor de transfer parțial, garantându-se faptul că produsele și serviciile din înregistrarea rămasă nu se suprapun cu cele din înregistrarea nouă și că pentru aceasta din urmă se creează un dosar separat, inclusiv un număr de înregistrare separat.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

(5c) În cazul în care condițiile aplicabile înregistrării unui transfer, prevăzute la alineatele (1)-(3) sau în actele de punere în aplicare menționate la alineatul (5b), nu sunt îndeplinite, oficiul informează solicitantul cu privire la deficiențele constatate. În cazul în care deficiențele constatate nu sunt remediate în termenul ce urmează a fi acordat de oficiu, acesta respinge cererea de înregistrare a transferului.

(5d) Se poate depune o singură cerere de înregistrare a transferului pentru două sau mai multe mărci, cu condiția ca titularul înregistrat și succesorul său în drepturi să fie aceleași persoane în toate aceste cazuri.

(5e) Alineatele (5a)-(5d) se aplică, de asemenea, cererilor de înregistrare a mărcilor UE.

(5f) În cazul unui transfer parțial, orice cerere prezentată de titularul inițial și în curs de înregistrare inițială este considerată a fi în curs și în ceea ce privește înregistrarea rămasă și noua înregistrare. În cazul în care cererea este condiționată de achitarea unor taxe și acestea au fost deja achitate de către titularul inițial, noul titular nu este obligat să achite taxe suplimentare pentru respectiva cerere.”

19. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Transferul unei mărci înregistrate în numele unui agent

(1) În cazul în care o marcă UE este înregistrată în numele agentului sau al reprezentantului titularului acestei mărci, fără autorizarea titularului, acesta din urmă are dreptul să solicite transferul mărcii UE în favoarea sa, exceptând cazurile în care acest agent sau reprezentant își justifică acțiunea.

(2) Titularul poate depune o cerere de transfer în temeiul alineatului (1) din prezentul articol la următoarele instituții:

(a) oficiul, în temeiul articolului 53 alineatul (1) litera (b), în locul unei cereri în nulitate;

(b) o instanță competentă în domeniul mărcilor Uniunii Europene (denumită în continuare «instanță competentă în domeniul mărcilor UE»), astfel cum se menționează la articolul 95, în locul unei cereri reconvenționale în nulitate conform articolului 100 alineatul (1).”

20. Articolul 19 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea uneia dintre părți, drepturile menționate la alineatul (1) sau transferul acestor drepturi se înscriu în registru și se publică.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (2) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

21. La articolul 20 se adaugă următorul alineat:

„(4) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (3) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

22. La articolul 22 se adaugă următorul alineat:

„(6) O înscriere în registru efectuată în temeiul alineatului (5) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre părți.”

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Procedura pentru înscrierea licențelor și a altor drepturi în registru

(1) Articolul 17 alineatele (5a) și (5b) și normele adoptate în temeiul acestuia, precum și articolul 17 alineatul (5d) se aplică *mutatis mutandis* înregistrării unui drept real sau transferului unui drept real, astfel cum se menționează la articolul 19 alineatul (2), executării silite, astfel cum este menționată la articolul 20 alineatul (3), includerii într-o procedură de insolvență, astfel cum este menționată la articolul 21 alineatul (3), precum și înregistrării unei licențe sau transferului unei licențe, astfel cum se menționează la articolul 22 alineatul (5), sub rezerva următoarelor:

(a) cerința referitoare la identificarea produselor și serviciilor la care se referă transferul nu se aplică în legătură cu o cerere de înregistrare a unui drept real, a unei măsuri de executare silită sau a unei proceduri de insolvență;

(b) cerința referitoare la documentele care atestă transferul nu se aplică în cazul în care cererea este făcută de către titularul mărcii UE.

(2) Cererea de înregistrare a drepturilor menționată la alineatul (1) nu este considerată ca fiind depusă decât după achitarea taxei prevăzute.

(3) Cererea de înregistrare a unei licențe poate conține o solicitare de a înregistra licența în registru sub forma uneia sau mai multora dintre următoarele:

(a) o licență exclusivă;

(b) o sublicență, în cazul în care licența este acordată de deținătorul licenței a cărei licență este înregistrată în registru;

(c) o licență limitată numai la o parte dintre bunurile și serviciile pentru care este înregistrată marca;

(d) o licență limitată la o parte a Uniunii;

(e) o licență temporară.

În cazul în care se depune o cerere de înregistrare a licenței ca licență enumerată la literele (c), (d) și (e) de la primul paragraf, cererea de înregistrare a unei licențe indică bunurile și serviciile, partea din Uniune, precum și perioada pentru care se acordă licența.

(4) Atunci când nu sunt îndeplinite condițiile de înregistrare prevăzute la articolele 19-22, la prezentul articol alineatele (1) și (3) și în celelalte norme aplicabile adoptate în temeiul prezentului regulament, oficiul informează solicitantul cu privire la deficiența constatată. În cazul în care deficiența nu este remediată în termenul precizat de oficiu, acesta respinge cererea de înregistrare.

(5) Alineatele (1) și (3) se aplică *mutatis mutandis* cererilor de mărci UE.”

24. Se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

Procedura de anulare sau de modificare a înscrierii în registru a licențelor și a altor drepturi

(1) Înregistrarea prevăzută la articolul 22a alineatul (1) se anulează sau se modifică la cererea uneia dintre persoanele vizate.

(2) Cererea conține numărul de înregistrare al mărcii UE vizate, precum și precizări privind dreptul pentru care este solicitată anularea sau modificarea înregistrării.

- (3) Cererea de anulare a unei licențe, a unui drept real sau a unei măsuri de executare silită nu este considerată ca fiind depusă decât după achitarea taxei prevăzute.
- (4) Cererea este însoțită de documente care dovedesc că dreptul înregistrat este stins sau că deținătorul licenței sau titularul unui alt drept este de acord cu anularea sau modificarea înregistrării.
- (5) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile de anulare sau de modificare a înregistrării, oficiul informează solicitantul cu privire la deficiența constatată. În cazul în care deficiența constatată nu este remediată în termenul ce urmează a fi acordat de oficiu, acesta respinge cererea de anulare sau de modificare a înregistrării.
- (6) Alineatele (1)-(5) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis* mențiunilor înscrise în dosare conform articolului 22a alineatul (5)."

25. Articolul 25 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 25

Depunerea cererilor

- (1) Cererea de înregistrare a unei mărci UE se depune la oficiu.
- (2) Oficiul eliberează imediat solicitantului o recipisă care conține cel puțin numărul dosarului, o reproducere, o descriere sau orice alt mijloc de identificare a mărcii, natura documentelor și numărul lor, precum și data recipisei. Recipisa poate fi emisă prin mijloace electronice."

26. Articolul 26 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) o reprezentare a mărcii, care îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 litera (b).”;

- (b) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Cererea de înregistrare a unei mărci UE face obiectul plății unei taxe de depunere pentru o clasă de produse sau servicii și, dacă este cazul, a uneia sau mai multor taxe de clasificare pentru fiecare clasă de produse și servicii care se adaugă la prima clasă, precum și, după caz, a taxei de cercetare.

(3) În plus față de cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2), o cerere de înregistrare a unei mărci UE îndeplinește cerințele formale stabilite în prezentul regulament și în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul său. În cazul în care aceste condiții prevăd ca marca să fie reprezentată sub formă electronică, directorul executiv poate stabili formatul și dimensiunea maximă a fișierului electronic respectiv.”;

- (c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al cererii. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

27. Articolul 27 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 27

Data de depunere

Data de depunere a cererii de înregistrare a unei mărci UE este data la care solicitantul depune la oficiu documentele care conțin informațiile menționate la articolul 26 alineatul (1), sub rezerva achitării taxei de depunere în termen de o lună de la data depunerii documentelor menționate.”

28. Articolul 28 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 28

Denumirea și clasificarea produselor și serviciilor

(1) Produsele și serviciile pentru care se solicită înregistrarea mărcii se clasifică în conformitate cu sistemul de clasificare stabilit de Aranjamentul de la Nisa privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, din 15 iunie 1957 (denumit în continuare «Clasificarea Nisa»).

(2) Produsele și serviciile pentru care se solicită protecția mărcii sunt identificate de către solicitant cu suficientă claritate și precizie pentru a permite autorităților competente și agenților economici să determine, bazându-se exclusiv pe identificarea respectivă, amploarea protecției solicitate.

(3) În scopul alineatului (2), se pot utiliza indicațiile generale incluse în titlurile claselor cuprinse în Clasificarea Nisa sau alți termeni generali, cu condiția ca aceștia să respecte standardele necesare de claritate și precizie prevăzute prin prezentul articol.

(4) Oficiul respinge o cerere din cauza indicațiilor sau termenilor neclari sau imprecizi în cazul în care solicitantul nu propune o formulare acceptabilă în termenul stabilit de către oficiu în acest scop.

(5) Utilizarea unor termeni generali, inclusiv a indicațiilor generale oferite de titlurile claselor din Clasificarea Nisa, se interpretează ca incluzând toate produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicației sau al termenului respectiv. Utilizarea acestor termeni sau indicații nu se interpretează ca incluzând o cerere privind produsele sau serviciile care nu sunt cuprinse în respectivul sens.

(6) În cazul în care solicită înregistrarea pentru cel puțin două clase, solicitantul grupează produsele și serviciile în funcție de clasele cuprinse în Clasificarea Nisa, fiecare grup de produse sau servicii fiind precedat de numărul clasei căreia îi aparține și le prezintă în ordinea claselor.

(7) Produsele și serviciile nu sunt considerate ca fiind asemănătoare între ele doar pe motiv că figurează în aceeași clasă în conformitate cu Clasificarea Nisa. Produsele și serviciile nu sunt considerate ca fiind diferite unele de altele pe motiv că apar în clase diferite în conformitate cu Clasificarea Nisa.

(8) Titularii de mărci UE solicitate înainte de 22 iunie 2012 care sunt înregistrate în raport cu întregul titlu al unei clase din Clasificarea Nisa pot declara că intenția lor la data de depunere a fost de a solicita protecția unor produse sau servicii în afara celor acoperite de sensul literal al titlului clasei respective, cu condiția ca produsele sau serviciile astfel desemnate să fie incluse în lista alfabetică a clasei respective din ediția Clasificării Nisa în vigoare la data de depunere a cererii.

Declarația se depune la oficiu până la 24 septembrie 2016 și precizează, în mod clar, precis și specific, produsele și serviciile, altele decât cele acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor oferite de titlul clasei, la care se referea inițial intenția titularului. Oficiul ia măsurile adecvate pentru a modifica registrul în mod corespunzător. Posibilitatea de a prezenta o declarație în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat nu aduce atingere aplicării articolului 15, articolului 42 alineatul (2), articolului 51 alineatul (1) litera (a) și articolului 57 alineatul (2).

Se consideră că mărcile UE pentru care nu se depune nicio declarație în termenul menționat la al doilea paragraf desemnează, începând cu expirarea termenului respectiv, doar produsele sau serviciile acoperite în mod clar de sensul literal al indicațiilor incluse în titlul clasei relevante.

(9) În cazul în care registrul este modificat, drepturile exclusive conferite de marca UE în temeiul articolului 9 nu împiedică un terț să continue să utilizeze o marcă pentru produse sau servicii, în cazul și în măsura în care utilizarea mărcii pentru produsele sau serviciile respective:

- (a) a început înainte ca registrul să fie modificat; și
- (b) nu a încălcat drepturile titularului pe baza sensului literal al înregistrării produselor și serviciilor în registru la momentul respectiv.

În plus, modificarea listei de produse sau servicii înregistrate în registru nu conferă titularului mărcii UE dreptul de a se opune sau de a depune o cerere în nulitate a unei mărci depuse ulterior, în cazul și în măsura în care:

- (a) fie marca depusă ulterior se afla în utilizare, fie se depusese o cerere de înregistrare a mărcii pentru produse sau servicii înainte ca registrul să fie modificat; și
- (b) utilizarea mărcii pentru produsele sau serviciile respective nu a încălcat sau nu ar fi încălcat drepturile titularului pe baza sensului literal al înregistrării produselor și serviciilor în registru la momentul respectiv.”

29. Articolul 29 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (5) se adaugă următoarele teze:

„În cazul în care este necesar, directorul executiv solicită Comisiei să ia în calcul posibilitatea de a cerceta dacă un stat în sensul primei teze acordă tratamentul reciproc respectiv. În cazul în care Comisia stabilește că tratamentul reciproc, în conformitate cu prima teză, este acordat, aceasta publică o comunicare în acest sens în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”;

- (b) se adaugă următoarele alineate:

„(6) Alineatul (5) se aplică de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a comunicării prin care se confirmă acordarea de tratament reciproc, cu excepția cazului în care comunicarea precizează o dată anterioară de la care se aplică. Alineatul (5) încetează să se aplice de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* a unei comunicări a Comisiei prin care se confirmă că nu se mai acordă tratament reciproc, cu excepția cazului în care comunicarea precizează o dată anterioară de la care se aplică.

(7) Comunicările astfel cum sunt menționate la alineatele (5) și (6) se publică, de asemenea, în *Jurnalul Oficial al oficiului*.”

30. Articolul 30 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 30

Revendicarea priorității

(1) Cererile privind prioritatea se depun împreună cu cererea de înregistrare a mărcii UE și cuprind data, numărul și țara cererii anterioare. Documentația în sprijinul cererii privind prioritatea se depune în termen de trei luni de la data depunerii cererii.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează tipul de documentație care trebuie depusă pentru revendicarea priorității unei cereri anterioare în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

(3) Directorul executiv poate stabili că documentația care trebuie furnizată de solicitant în sprijinul cererii privind prioritatea poate fi mai puțin detaliată decât cea ce este prevăzut în specificațiile adoptate în conformitate cu alineatul (2), cu condiția ca informațiile necesare să fie accesibile oficiului din alte surse.”

31. Articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„Cererea privind prioritatea se depune împreună cu cererea de înregistrare a mărcii UE.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Orice solicitant care dorește să revendice prioritatea în conformitate cu alineatul (1) depune probele referitoare la faptul că produsele sau serviciile au fost expuse sub marca solicitată în termen de trei luni de la data depunerii cererii.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează tipul și detaliile privind probele necesare pentru revendicarea priorității de expunere în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2)”.

32. Articolul 34 se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul alineat:

„(1a) Cererile privind senioritatea se depun fie împreună cu cererea de înregistrare a mărcii UE, fie în termen de două luni de la data depunerii cererii și includ statul membru sau statele membre în care sau pentru care se înregistrează marca, numărul și data depunerii înregistrării relevante, precum și produsele și serviciile pentru care este înregistrată marca. Atunci când senioritatea uneia sau mai multor mărci anterioare înregistrate este revendicată în cerere, documentația în sprijinul cererii privind senioritatea se depune în termen de trei luni de la data depunerii. În cazul în care solicitantul dorește să revendice senioritatea după depunerea cererii, documentația în sprijinul cererii privind senioritatea se depune la oficiu în termen de trei luni de la primirea cererii privind senioritatea.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Senioritatea revendicată pentru marca UE se stinge atunci când marca anterioară a cărei senioritate a fost revendicată este declarată nulă sau titularul acesteia este decăzut din drepturi. În cazul în care titularul mărcii anterioare este decăzut din drepturi, senioritatea se stinge cu condiția ca decăderea din drepturi să intre în vigoare înainte de data de depunere sau de data de prioritate a mărcii UE.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Oficiul informează Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală sau oficiul central pentru proprietatea industrială al statului membru în cauză cu privire la revendicarea seniorității.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează tipul de documentație care trebuie depusă pentru revendicarea seniorității unei mărci naționale sau a unei mărci înregistrate în temeiul acordurilor internaționale care se aplică într-un stat membru în conformitate cu alineatul (1a) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

(6) Directorul executiv poate stabili că documentația care trebuie furnizată de solicitant în sprijinul cererii privind senioritatea poate fi mai puțin detaliată decât ceea ce este prevăzut în specificațiile adoptate în conformitate cu alineatul (5), cu condiția ca informațiile necesare să fie accesibile oficiului din alte surse.”

33. Articolul 35 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cererile privind senioritatea depuse în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol includ numărul de înregistrare al mărcii UE, numele și adresa titularului acesteia, statul membru sau statele membre în care sau pentru care este înregistrată marca anterioară, numărul și data depunerii înregistrării relevante, produsele și serviciile pentru care este înregistrată marca și cele pentru care este revendicată senioritatea, precum și documentele justificative prevăzute în normele adoptate în conformitate cu articolul 34 alineatul (5).”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite cerințele care reglementează revendicarea seniorității, oficiul informează titularul mărcii UE cu privire la deficiența constatată. În cazul în care respectiva deficiență nu este remediată în termenul ce urmează a fi acordat de oficiu, acesta respinge cererea.

(4) Se aplică articolul 34 alineatele (2), (3), (4) și (6).”

34. Articolul 36 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) cererea de înregistrare a mărcii UE îndeplinește condițiile și cerințele menționate la articolul 26 alineatul (3).”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „în termenul stabilit” se înlocuiesc cu „în termen de două luni de la primirea notificării”;

(c) la alineatul (5) se adaugă următoarele teze:

„În lipsa altor criterii care să permită determinarea claselor a căror acoperire este prevăzută, oficiul ia în considerare clasele în ordinea clasificării. Cererea este considerată retrasă în ceea ce privește clasele pentru care taxele de clasă nu au fost plătite sau nu au fost plătite în întregime.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(8) În cazul în care cerințele menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) nu sunt respectate numai în ceea ce privește anumite produse sau servicii, oficiul respinge cererea sau se stinge dreptul de prioritate sau dreptul de senioritate numai pentru produsele și serviciile respective.”

35. Articolul 37 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cererea nu se respinge înainte ca solicitantului să i se fi acordat posibilitatea de a retrage sau modifica cererea sau de a-și prezenta observațiile. În acest scop, oficiul notifică solicitantului motivele de refuz al înregistrării și stabilește un termen în care acesta poate retrage sau modifica cererea sau își poate prezenta observațiile. În cazul în care solicitantul nu remediază motivele de refuz al înregistrării, oficiul refuză înregistrarea în totalitate sau parțial.”

36. Articolul 38 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 38

Raportul de cercetare

(1) La cererea solicitantului unei mărci UE, în momentul depunerii cererii, oficiul întocmește un raport de cercetare la nivelul Uniunii Europene (denumit în continuare «raport UE de cercetare») în care menționează mărcile UE anterioare sau cererile anterioare de înregistrare a mărcilor UE pe care le-a identificat și care pot să fie opozabile, în conformitate cu articolul 8, înregistrării mărcii UE care face obiectul cererii.

(2) În cazul în care, în momentul depunerii unei cereri de înregistrare de marcă UE, solicitantul cere ca oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre să întocmească un raport de cercetare și dacă taxa de cercetare aferentă a fost achitată în termenul prevăzut pentru plata taxei de depunere, oficiul transmite fără întârziere o copie a cererii de înregistrare a mărcii UE oficiului central pentru proprietatea industrială din fiecare stat membru, care a comunicat oficiului decizia sa de a efectua cercetări în propriul registru de mărci cu privire la cererile de înregistrare a mărcilor UE.

- (3) Fiecare dintre oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre, menționate la alineatul (2) din prezentul articol, transmite un raport de cercetare în care fie precizează eventualele mărci naționale anterioare, cererile anterioare de înregistrare a mărcilor naționale sau mărcile anterioare înregistrate în temeiul unor acorduri internaționale aplicabile în statul membru sau statele membre în cauză, care au fost identificate și care pot fi opozabile în conformitate cu articolul 8 înregistrării mărcii UE care face obiectul cererii, fie declară că cercetarea nu a furnizat nicio indicație a unor astfel de drepturi.
- (4) Oficiul, după consultarea consiliului de administrație prevăzut la articolul 124 (denumit în continuare «consiliul de administrație»), stabilește conținutul și modalitățile detaliate pentru raportare.
- (5) Oficiul varsă o anumită sumă fiecărui oficiu central pentru proprietatea industrială pentru fiecare raport de cercetare furnizat de acesta în conformitate cu alineatul (3). Această sumă, care este aceeași pentru toate serviciile centrale, este stabilită de comitetul bugetar, printr-o decizie luată cu majoritatea de trei pătrimi a reprezentanților statelor membre.
- (6) Oficiul transmite solicitantului mărcii UE raportul UE de cercetare solicitat și toate rapoartele naționale de cercetare solicitate pe care le-a primit.
- (7) La publicarea cererii de înregistrare a mărcii UE, oficiul informează titularii tuturor mărcilor UE anterioare sau ai tuturor cererilor anterioare de înregistrare a mărcilor UE care sunt menționați în raportul UE de cercetare, cu privire la publicarea cererii de înregistrare a mărcii Uniunii Europene. Aceasta se aplică indiferent dacă solicitantul a cerut sau nu să primească raportul UE de cercetare, cu excepția cazului în care titularul unei înregistrări sau cereri anterioare solicită să nu primească notificarea.”

37. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În cazul în care condițiile aplicabile cererii de înregistrare a mărcii UE sunt îndeplinite, cererea se publică în sensul articolului 41, în măsura în care nu a fost respinsă în conformitate cu articolul 37. Publicarea cererii nu aduce atingere informațiilor care au fost deja puse la dispoziția publicului în alt mod în conformitate cu prezentul regulament sau cu actele adoptate în temeiul prezentului regulament.”;

- (b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) În cazul în care o cerere publicată conține o eroare imputabilă oficiului, acesta poate, din proprie inițiativă sau la cererea solicitantului, să corecteze eroarea și să publice această rectificare.

În cazul în care rectificarea este cerută de către solicitant, normele adoptate în temeiul articolului 43 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis*.

(4) În cazul în care rectificarea se referă la lista de produse sau servicii sau la reprezentarea mărcii, se aplică, de asemenea, articolul 41 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili detaliile care trebuie incluse în cererea publicată. Respectivile acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

38. Articolul 40 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 40

Observații ale terților

- (1) Orice persoană fizică sau juridică, precum și orice grup sau organism care reprezintă fabricanți, producători, prestatori de servicii, comercianți sau consumatori pot depune la oficiu observații scrise, precizând motivele pentru care, în temeiul articolelor 5 și 7, înregistrarea mărcii nu ar trebui să fie respinsă *ex officio*.

Persoanele și grupurile sau organismele menționate la primul paragraf nu dobândesc calitatea de părți în cadrul procedurii în fața oficiului.

(2) Observațiile formulate de terți se prezintă înainte de sfârșitul perioadei de opoziție sau, în cazul în care a fost depusă o opoziție împotriva mărcii, înainte de luarea deciziei finale cu privire la opoziție.

(3) Depunerea de observații menționată la alineatul (1) nu aduce atingere dreptului oficiului de a redeschide examinarea motivelor absolute, din proprie inițiativă, în orice moment înainte de înregistrare, după caz.

(4) Observațiile menționate la alineatul (1) sunt notificate solicitantului, care poate formula comentarii la acestea.”

39. Articolul 41 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următoarea literă:

„(d) de către persoana autorizată, prin legislația Uniunii relevantă sau prin legislația națională relevantă, să exercite drepturile menționate la articolul 8 alineatul (4a).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Opoziția se formulează în scris și se motivează. Aceasta nu se consideră ca fiind formulată decât după achitarea taxei de opoziție.”;

(c) se adaugă următorul alineat:

„(4) Într-un termen care se stabilește de către oficiu, partea care a formulat opoziția poate prezenta fapte, probe și observații în susținerea acesteia.”

40. La articolul 42, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea solicitantului, titularul unei mărci UE anterioare care a formulat opoziția aduce dovada că, în decursul perioadei de cinci ani care a precedat data depunerii sau data de prioritate a cererii de înregistrare a mărcii UE, marca UE anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Uniunii în legătură cu produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care se întemeiază opoziția sau că există motive întemeiate pentru neutilizare, cu condiția ca la data respectivă marca UE anterioară să fi fost înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În absența unei astfel de dovezi, opoziția se respinge. În cazul în care marca UE anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată, în sensul examinării opoziției, decât pentru acea parte de produse sau servicii.”

41. Se introduce următorul articol:

„Articolul 42a

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze detaliile privind procedura de depunere și examinare a opoziției prevăzută la articolele 41 și 42.”

42. La articolul 43 se adaugă următorul alineat:

„(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze detaliile privind procedura referitoare la modificarea cererii.”

43. Articolul 44 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) înainte ca oficiul să acorde data de depunere menționată la articolul 27 și nici în cursul perioadei de opoziție prevăzute la articolul 41 alineatul (1).”;

(b) alineatul (3) se elimină;

(c) se introduce următorul alineat:

„(4a) În cazul în care constată că cerințele prevăzute la alineatul (1) și normele adoptate în conformitate cu alineatul (9) litera (a) nu sunt îndeplinite, oficiul invită solicitantul să remedieze deficiențele constatate într-un termen care urmează să fie stabilit de oficiu. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate înainte de expirarea termenului, oficiul refuză declarația de divizare.”;

(d) se adaugă următoarele alineate:

„(8) În cazul în care declarația de divizare se referă la o cerere care a fost deja publicată în temeiul articolului 39, divizarea se publică. Cererea divizionară se publică. Prin publicare nu se deschide o nouă perioadă de depunere a opozițiilor.

(9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

(a) conținutul detaliat al unei declarații de divizare a unei cereri depuse în temeiul alineatului (1);

(b) detalii cu privire la modul de tratare a unei declarații de divizare a unei cereri, asigurându-se că se creează un dosar separat, inclusiv un nou număr al cererii pentru cererea de divizare;

(c) detaliile pe care trebuie să le conțină publicarea cererii de divizare în conformitate cu alineatul (8).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

44. Articolul 45 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 45

Înregistrarea

(1) În cazul în care cererea îndeplinește cerințele din prezentul regulament și nicio opoziție nu a fost formulată în termenul menționat la articolul 41 alineatul (1) sau în cazul în care toate opozițiile formulate au fost eliminate prin retragere, respingere sau printr-o altă dispoziție, marca și caracteristicile menționate la articolul 87 alineatul (2) se înregistrează în registru. Înregistrarea se publică.

(2) Oficiul emite un certificat de înregistrare. Certificatul poate fi emis prin mijloace electronice. Oficiul furnizează copii certificate sau necertificate ale certificatului care fac obiectul plății unei taxe, în cazul în care aceste copii sunt emise altfel decât prin mijloace electronice.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat și forma certificatului de înregistrare menționat la alineatul (2) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

45. Articolul 47 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 47

Reînnoire

(1) Înregistrarea mărcii UE se reînnoiește la cererea titularului mărcii UE sau a oricărei alte persoane autorizate în mod expres de acesta, cu condiția ca taxele să fi fost achitate.

(2) Oficiul îl informează în timp util pe titularul mărcii UE, precum și pe orice titular al unui drept înregistrat privind o marcă UE în ceea ce privește expirarea înregistrării, cu cel puțin șase luni înainte a respectivei expirări. Absența acestei informări nu atrage răspunderea oficiului și nu aduce atingere expirării înregistrării.

(3) Cererea de reînnoire se depune în termen de șase luni înainte de data expirării înregistrării. Taxa de bază pentru reînnoire și, dacă este cazul, una sau mai multe taxe de clasificare pentru fiecare clasă de produse sau servicii care se adaugă la prima clasă se achită în același termen. În caz contrar, cererea de reînnoire poate fi depusă și taxele pot fi achitate într-un termen suplimentar de șase luni de la data expirării înregistrării, cu condiția ca, în această nouă perioadă, să se achite o taxă suplimentară pentru plata cu întârziere a taxei de reînnoire sau pentru depunerea cu întârziere a cererii de reînnoire.

(4) În cererea de reînnoire se menționează:

(a) numele persoanei care solicită reînnoirea;

(b) numărul de înregistrare al mărcii Uniunii Europene care urmează să fie reînnoită;

(c) în cazul în care reînnoirea este solicitată doar pentru o parte din produsele și serviciile înregistrate, indicarea claselor sau a produselor și serviciilor pentru care se solicită reînnoirea, ori a claselor sau a produselor și serviciilor pentru care nu se solicită reînnoirea, grupate în conformitate cu Clasificarea Nisa, fiecare grup fiind precedat de numărul clasei din Clasificarea Nisa căreia îi aparține grupul de produse și servicii și prezentat în ordinea claselor din respectiva clasificare.

Dacă plata menționată la alineatul (3) este efectuată, aceasta se consideră cerere de reînnoire cu condiția să conțină toate indicațiile necesare pentru a stabili scopul plății.

(5) În cazul în care cererea este prezentată, sau taxele sunt achitate numai pentru o parte din produsele sau serviciile pentru care este înregistrată marca UE, înregistrarea se reînnoiește numai pentru acele produse sau servicii. În cazul în care taxele plătite sunt insuficiente pentru a acoperi toate clasele de produse și servicii pentru care este solicitată reînnoirea, înregistrarea se reînnoiește atunci când se identifică în mod clar clasa (clasele) acoperită(e). În lipsa altor criterii, oficiul ia în considerare clasele în ordinea clasificării.

(6) Reînnoirea produce efecte în ziua următoare datei de expirare a înregistrării. Reînnoirea se înregistrează.

(7) În cazul în care cererea de reînnoire este depusă în termenele prevăzute la alineatul (3), dar celelalte condiții care reglementează reînnoirea prevăzute la prezentul articol nu sunt îndeplinite, oficiul informează solicitantul cu privire la deficiențele constatate.

(8) În cazul în care cererea de reînnoire nu este depusă sau este depusă după expirarea termenului prevăzut la alineatul (3) sau în cazul în care taxele nu sunt plătite ori sunt plătite numai după expirarea termenului în cauză sau în cazul în care neregulile menționate la alineatul (7) nu sunt remediate în respectivul termen, oficiul constată că înregistrarea a expirat și notifică acest lucru titularului mărcii UE. În cazul în care constatarea devine definitivă, oficiul anulează marca din registru. Anularea produce efecte din ziua următoare datei la care expiră înregistrarea existentă. În cazul în care taxele de reînnoire au fost plătite, dar înregistrarea nu este reînnoită, taxele se rambursează.

(9) O singură cerere de reînnoire poate fi prezentată pentru două sau mai multe mărci, la plata taxelor necesare pentru fiecare marcă în parte, cu condiția ca proprietarii sau reprezentanții să fie aceiași în fiecare caz.”

46. Articolul 48 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cererea de modificare în registru include elementul mărcii care urmează să fie modificat, precum și versiunea modificată a respectivului element.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al cererii de modificare în registru. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Cererea se consideră a nu fi fost depusă decât după achitarea taxei necesare. În cazul în care taxa nu este achitată sau nu este achitată integral, oficiul informează solicitantul cu privire la acest lucru. Se poate depune o singură cerere pentru modificarea în registru a aceluiași element în două sau mai multe înregistrări ale aceluiași titular. Taxa prevăzută se achită pentru fiecare înregistrare care trebuie modificată. În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile care reglementează modificarea înregistrării, oficiul informează solicitantul cu privire la deficiența constatată. În cazul în care respectiva deficiență nu este remediată în termenul acordat de oficiu, acesta respinge cererea.

(5) Publicarea înregistrării modificării conține o reprezentare a mărcii UE astfel cum a fost modificată în registru. Terții ale căror drepturi pot fi afectate de modificarea în registru pot contesta înregistrarea acestuia în termen de trei luni de la publicare. Articolele 41 și 42 și normele adoptate în temeiul articolului 42a se aplică cu privire la publicarea înregistrării modificării.”

47. Se introduce următorul articol:

„Articolul 48a

Modificarea numelui sau a adresei

(1) O modificare a numelui sau a adresei titularului mărcii UE care nu reprezintă o modificare a mărcii UE în conformitate cu articolul 48 alineatul (2) și nu rezultă dintr-un transfer total sau parțial al mărcii UE, se înregistrează în registru la cererea titularului.

Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al cererii de modificare a numelui sau a adresei în temeiul primului paragraf din prezentul alineat. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

(2) Se poate depune o singură cerere pentru modificarea numelui sau a adresei în legătură cu două sau mai multe înregistrări ale aceluiași titular.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile care reglementează înregistrarea modificării, oficiul informează titularul mărcii UE cu privire la deficiența constatată. În cazul în care respectiva deficiență nu este remediată în termenul acordat de oficiu, acesta respinge cererea.

(4) Alineatele (1)-(3) se aplică și pentru modificarea numelui sau a adresei reprezentantului înregistrat.

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică cererilor de înregistrare a mărcilor UE. Modificarea se consemnează în dosarele ținute de oficiu cu privire la cererea de înregistrare a mărcii UE.”

48. Articolul 49 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În cazul în care cerințele prevăzute la alineatul (1) și în conformitate cu actele de punere în aplicare menționate la alineatul (8) nu sunt îndeplinite sau lista de produse și servicii care formează înregistrarea divizionară se suprapune cu produsele și serviciile care rămân în înregistrarea originală, oficiul invită titularul mărcii UE să remedieze deficiențele în termenul pe care îl poate preciza. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate înainte de expirarea termenului, oficiul refuză declarația de divizare.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

(a) conținutul detaliat al unei declarații de divizare a unei înregistrări în temeiul alineatului (1);

(b) detalii cu privire la modul de tratare a unei declarații de divizare a unei înregistrări, asigurându-se că se creează un dosar separat, inclusiv un nou număr de înregistrare, pentru înregistrarea divizării.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

49. Articolul 50 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Renunțarea se declară în scris la oficiu de către titularul mărcii. Aceasta nu are efect decât după înscrierea sa în registru. Valabilitatea renunțării la o marcă UE care este declarată la oficiu ca urmare a depunerii unei cereri de decădere în temeiul articolului 56 alineatul (1) este condiționată de respingerea finală sau de retragerea cererii de decădere.

(3) Renunțarea se înscrie numai cu acordul titularului unui drept privind marca UE, dreptul respectiv fiind înscris în registru. În cazul în care a fost înregistrată o licență, renunțarea se înscrie în registru numai dacă titularul mărcii UE dovedește că l-a informat pe deținătorul licenței cu privire la intenția sa de renunțare. Înscrierea renunțării se face la expirarea unei perioade de trei luni de la data la care titularul dovedește oficiului că a informat deținătorul licenței cu privire la intenția sa de renunțare, sau înainte de expirarea perioadei respective, de îndată titularul dovedește că deținătorul licenței și-a dat consimțământul.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) În cazul în care nu se respectă condițiile aplicabile renunțării, oficiul îl informează pe declarant cu privire la deficiențele constatate. În cazul în care deficiențele constatate nu sunt remediate în termenul acordat de oficiu, acesta refuză înscrierea renunțării în registru.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al unei declarații de renunțare în temeiul alineatului (2) din prezentul articol și tipul de documentație necesară în vederea stabilirii unui acord cu un terț în temeiul alineatului (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

50. La articolul 53, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) se adaugă următoarea literă:

„(d) atunci când există o denumire de origine anterioară sau o indicație geografică anterioară menționată la articolul 8 alineatul (4a), iar condițiile menționate la alineatul respectiv sunt îndeplinite.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Toate condițiile menționate la primul paragraf sunt îndeplinite la data de depunere sau la data de prioritate a mărcii UE.”

51. La articolul 54, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Titularul unei mărci UE care a tolerat timp de cinci ani consecutivi utilizarea unei mărci UE ulterioare în cadrul Uniunii, având cunoștință despre această utilizare, nu mai poate solicita declararea nulității mărcii ulterioare pe baza respectivei mărci înregistrare pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care înregistrarea mărcii UE ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.

(2) Titularul unei mărci naționale anterioare menționate la articolul 8 alineatul (2) sau al unui alt semn anterior menționat la articolul 8 alineatul (4), care a tolerat timp de cinci ani consecutivi utilizarea unei mărci UE ulterioare în cadrul statului membru în care această marcă anterioară sau acest alt semn anterior beneficiază de protecție, având cunoștință despre această utilizare, nu mai poate să solicite declararea nulității mărcii ulterioare pe baza respectivei mărci anterioare sau a respectivului alt semn anterior pentru produsele sau serviciile pentru care marca ulterioară a fost utilizată, cu excepția cazului în care înregistrarea mărcii UE ulterioare a fost efectuată cu rea-credință.”

52. Articolul 56 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (c), cuvintele „în temeiul legislației statului membru respectiv” se înlocuiesc cu „în temeiul legislației Uniunii sau a statului membru respectiv”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cererea de decădere sau în nulitate este inadmisibilă în cazul în care o cerere având același obiect și aceeași cauză a fost soluționată pe fond, între aceleași părți, fie de către oficiu, fie de către o instanță competentă în domeniul mărcilor UE, astfel cum este menționată la articolul 95, iar hotărârea oficiului sau a instanței respective privind cererea în cauză a dobândit autoritate de lucru judecat.”

53. la articolul 57, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) La cererea titularului mărcii UE, titularul unei mărci UE anterioare, care este parte în procedura în nulitate, aduce dovada că, în cursul celor cinci ani care precedă data cererii în nulitate, marca UE anterioară a făcut obiectul unei utilizări cu bună-credință în cadrul Uniunii în legătură cu produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată și pe care titularul respectivei mărci UE anterioare își întemeiază cererea de declarare a nulității, ori că există motive întemeiate pentru neutilizare, atât timp cât la data respectivă marca UE anterioară fusese înregistrată cu cel puțin cinci ani în urmă. În cazul în care la data depunerii cererii de înregistrare a unei mărci UE sau la data de prioritate a depunerii cererii pentru o marcă UE, marca UE anterioară a fost înregistrată cu cel puțin cinci ani înainte, titularul mărcii UE anterioare aduce, de asemenea, dovada îndeplinirii, la acea dată, a condițiilor prevăzute la articolul 42 alineatul (2). În cazul neprezentării acestei dovezi, cererea de declarare a nulității se respinge. În cazul în care marca UE anterioară nu a fost utilizată decât pentru o parte dintre produsele sau serviciile pentru care a fost înregistrată, aceasta nu se consideră înregistrată decât pentru acea parte de produse sau servicii, în scopul examinării cererii în nulitate.”

54. Se introduce următorul articol:

„Articolul 57a

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a care să precizeze detaliile procedurilor care reglementează decăderea și nulitatea unei mărci UE astfel cum se prevede la articolele 56 și 57, precum și transferul unei mărci UE înregistrate în numele unui agent astfel cum se menționează la articolul 18.”

55. La articolul 58, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile oricăruia dintre forurile de decizie ale oficiului enumerate la articolul 130 literele (a)-(d) și, după caz, litera (f) din respectivul articol, pot face obiectul unei căi de atac. Aceste decizii intră în vigoare numai de la data expirării termenului de exercitare a căilor de atac menționat la articolul 60. Introducerea căii de atac are efect suspensiv.”

56. Articolul 60 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 60

Termen și formă

(1) Cererea de introducere a căii de atac este formulată în scris și depusă la oficiu în termen de două luni de la data notificării deciziei. Cererea se consideră ca fiind depusă numai după achitarea taxei pentru introducerea căii de atac. Cererea de introducere a căii de atac se depune în limba de procedură a deciziei atacate. În termen de patru luni de la data notificării deciziei se depune, în scris, un memoriu în care se expun motivele de atac.

(2) În procedura contradictorie, pârâtul poate solicita, în răspunsul său, o decizie de anulare sau de modificare a deciziei contestate cu privire la un aspect neprezentat în cuprinsul căii de atac. Respectivele solicitări încetează să aibă efect în cazul în care reclamantul întrerupe procedurile.”

57. Articolul 62 se elimină.

58. La articolul 64, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Deciziile camerelor de recurs produc efecte numai de la data expirării termenului menționat la articolul 65 alineatul (5) sau, dacă în acest termen a fost înaintată o acțiune în fața Tribunalului, de la data respingerii acțiunii în cauză sau a oricărei căi de atac introduse în fața Curții de Justiție împotriva hotărârii Tribunalului.”

59. Articolul 65 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile camerelor de recurs prin care se pronunță asupra unei căi de atac pot forma obiectul unei acțiuni în fața Tribunalului.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Tribunalul are competența atât de a anula, cât și de a modifica decizia atacată.”;

(c) alineatele (5) și (6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(5) Acțiunea se introduce în fața Tribunalului în termen de două luni de la data notificării deciziei camerei de recurs.

(6) Oficiul ia măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului sau, în cazul formulării unei căi de atac împotriva acestei hotărâri, a Curții de Justiție.”

60. Se introduce următorul articol:

„Articolul 65a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163a, în cadrul cărora să precizeze:

- (a) conținutul oficial al cererii de introducere a căii de atac menționate la articolul 60 și procedura de depunere și examinare a unei căi de atac;
- (b) conținutul oficial al deciziilor camerei de recurs menționate la articolul 64;
- (c) rambursarea taxelor pentru calea de atac menționate la articolul 60.”

61. Denumirea titlului VIII se înlocuiește cu următorul text:

„DISPOZIȚII SPECIALE PRIVIND MĂRCILE UE COLECTIVE ȘI MĂRCILE UE DE CERTIFICARE”.

62. Înaintea articolului 66 se introduce următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 1

Mărci UE colective”.

63. La articolul 66, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Titlurile I-VII și IX-XIV se aplică mărcilor UE colective, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.”

64. Articolul 67 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În termen de două luni de la data depunerii, solicitantul înregistrării unei mărci UE colective prezintă un regulament de utilizare a acesteia.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al regulamentului menționat la alineatul (2) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

65. Articolul 69 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 69

Observații ale terților

În cazul în care oficiului i se adresează observații în scris cu privire la o marcă UE colectivă în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe un anumit motiv pentru care trebuie refuzată cererea de înregistrare a unei mărci UE colective în temeiul articolului 68.”

66. La articolul 71, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) De asemenea, se pot transmite observații scrise prezentate în conformitate cu articolul 69 în legătură cu regulamentul de utilizare modificat.”

67. La titlul VIII se adaugă următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 2

Mărci UE de certificare

Articolul 74a

Mărci UE de certificare

(1) O marcă UE de certificare este o marcă UE desemnată astfel la data depunerii cererii de înregistrare a mărcii și care este în măsură să facă distincția între, pe de o parte, produsele sau serviciile pentru care materialul, modul de fabricare al produselor sau de prestare a serviciilor, calitatea, exactitatea sau alte caracteristici, cu excepția originii geografice, sunt certificate de către titularul mărcii și, pe de altă parte, produsele și serviciile care nu beneficiază de o astfel de certificare.

(2) Orice persoană fizică sau juridică, inclusiv instituțiile, autoritățile și organismele de drept public, poate solicita înregistrarea unor mărci UE de certificare, cu condiția ca respectiva persoană să nu desfășoare o activitate economică ce implică furnizarea de produse sau servicii de tipul celor certificate.

(3) Titlurile I-VII și IX-XIV se aplică mărcilor UE de certificare, cu excepția cazului în care în prezenta secțiune se prevede altfel.

*Articolul 74b***Regulament de utilizare a mărcii UE de certificare**

- (1) În termen de două luni de la data depunerii, solicitantul înregistrării unei mărci UE de certificare prezintă un regulament de utilizare a mărcii de certificare.
- (2) Regulamentul de utilizare indică persoanele autorizate să utilizeze marca, caracteristicile care urmează să fie certificate de marcă, modul în care organismul de certificare va testa caracteristicile respective și va supraveghea utilizarea mărcii. Regulamentul respectiv precizează, de asemenea, condițiile de utilizare a mărcii, inclusiv sancțiunile.
- (3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al regulamentului menționat la alineatul (2) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

*Articolul 74c***Refuzarea cererii**

- (1) Pe lângă motivele de refuz al unei cereri de înregistrare a unei mărci UE prevăzute la articolele 36 și 37, cererea de înregistrare a unei mărci UE de certificare se refuză atunci când nu respectă articolele 74a și 74b sau când regulamentul de utilizare contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.
- (2) Cererea de înregistrare a mărcii UE de certificare se refuză și atunci când publicul riscă să fie indus în eroare în ceea ce privește caracterul sau semnificația mărcii și, mai ales, atunci când este probabil ca aceasta să fie considerată a fi altceva decât o marcă de certificare.
- (3) Cererea nu se refuză în cazul în care solicitantul, printr-o modificare a regulamentului de utilizare, îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (1) și (2).

*Articolul 74d***Observații ale terților**

În cazul în care oficiului i se adresează observații în scris cu privire la o marcă UE de certificare în temeiul articolului 40, observațiile respective pot, de asemenea, să se bazeze pe motivele specifice pentru care ar trebui refuzată cererea de înregistrare a unei mărci UE de certificare în temeiul articolului 74c.

*Articolul 74e***Utilizarea mărcii UE de certificare**

Utilizarea unei mărci UE de certificare de către orice persoană abilitată să o utilizeze în conformitate cu regulamentul de utilizare menționat la articolul 74b respectă dispozițiile prezentului regulament, atât timp cât celelalte condiții prevăzute de prezentul regulament cu privire la utilizarea mărcilor UE sunt respectate.

*Articolul 74f***Modificarea regulamentului de utilizare a mărcii**

- (1) Titularul mărcii UE de certificare transmite oficiului orice regulament de utilizare modificat.
- (2) Modificarea nu se menționează în registru în cazul în care regulamentul de utilizare modificat nu respectă dispozițiile articolului 74b sau în cazul în care atrage un motiv de refuz menționat la articolul 74c.

(3) De asemenea, se pot transmite observații scrise în conformitate cu articolul 74d în legătură cu regulamentul de utilizare modificat.

(4) În sensul prezentului regulament, modificarea regulamentului de utilizare nu intră în vigoare decât de la data înscrierii în registru a mențiunii de modificare.

Articolul 74g

Transferul

Prin derogare de la articolul 17 alineatul (1), o marcă UE de certificare nu poate fi transferată decât către o persoană care îndeplinește cerințele articolului 74a alineatul (2).

Articolul 74h

Persoanele îndreptățite să exercite o acțiune în contrafacere

(1) Numai titularul unei mărci UE de certificare sau persoanele autorizate în mod expres de titular în acest scop au dreptul de a exercita o acțiune în contrafacere.

(2) Titularul unei mărci UE de certificare are dreptul să ceară, în numele persoanelor îndreptățite să utilizeze marca, repararea prejudiciului suferit de acestea în urma utilizării neautorizate a mărcii.

Articolul 74i

Cauze de decădere

În afara cauzelor de decădere prevăzute la articolul 51, titularul unei mărci UE de certificare este declarat decăzut din drepturi ca urmare a unei cereri depuse la oficiu sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, atunci când este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

- (a) titularul nu mai îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 74a alineatul (2);
- (b) titularul nu ia măsuri corespunzătoare în vederea prevenirii unei utilizări a mărcii care nu ar fi compatibilă cu condițiile de utilizare prevăzute de regulamentul de utilizare, a cărui modificare, dacă este cazul, a fost menționată în registru;
- (c) modul în care marca a fost utilizată de către titular a avut drept consecință posibilitatea ca aceasta să inducă publicul în eroare în sensul articolului 74c alineatul (2);
- (d) modificarea regulamentului de utilizare a mărcii a fost menționată de către titular în registru, contrar dispozițiilor articolului 74f alineatul (2), cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o nouă modificare a regulamentului de utilizare, condițiile stabilite de articolul respectiv.

Articolul 74j

Cauze de nulitate

În plus față de cauzele de nulitate prevăzute la articolele 52 și 53, o marcă UE de certificare înregistrată contrar dispozițiilor articolului 74c este declarată nulă ca urmare a unei cereri depuse la oficiu sau a unei cereri reconvenționale în cadrul unei acțiuni în contrafacere, cu excepția cazului în care titularul mărcii respectă, printr-o modificare a regulamentului de utilizare, cerințele stabilite la articolul 74c.

Articolul 74k

Transformarea

Fără a aduce atingere articolului 112 alineatul (2), transformarea unei cereri de înregistrare a unei mărci UE de certificare sau a unei mărci UE de certificare înregistrate nu poate avea loc în cazul în care legislația națională a statului membru în cauză nu prevede înregistrarea unor mărci de garantare sau de certificare în temeiul articolului 29 din Directiva (UE) 2015/2436.”

68. Articolul 75 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 75

Decizii și comunicări ale oficiului

(1) Deciziile adoptate de oficiu menționează motivele pe care se întemeiază. Acestea nu se pot întemeia decât pe motive sau pe dovezi asupra cărora părțile interesate au avut posibilitatea de a formula observații. Hotărârile luate în cadrul unei proceduri orale în fața oficiului pot fi pronunțate verbal. Acestea sunt ulterior notificate în scris părților.

(2) Orice decizie, comunicare sau notificare din partea oficiului indică numele departamentului sau al diviziei oficiului, precum și numele funcționarului sau funcționarilor responsabili. Aceasta trebuie să aibă semnătura funcționarului sau funcționarilor respectivi sau, în absența semnăturii, ștampila oficiului, imprimată sau aplicată cu tuș. Directorul executiv poate decide, de asemenea, că un alt mijloc de identificare a departamentului sau diviziei oficiului, precum și a numelui funcționarului sau funcționarilor responsabili, sau că un alt tip de identificare decât ștampila poate fi utilizat în cazul în care deciziile, comunicările sau notificările din partea oficiului sunt transmise prin fax sau prin orice alte mijloace tehnice de comunicare.

(3) Deciziile oficiului care pot face obiectul unei căi de atac sunt însoțite de o comunicare scrisă care indică faptul că cererea de introducere a căii de atac se depune în scris la oficiu în termen de două luni de la data de notificare a deciziei atacate. Comunicarea atrage, de asemenea, atenția părților asupra dispozițiilor articolelor 58, 59 și 60. Părțile nu se pot prevala de omisiunea comunicării de către oficiu a posibilității de a introduce o cale de atac.”

69. La articolul 76 alineatul (1) se adaugă următoarea teză:

„În cadrul procedurilor în nulitate în temeiul articolului 52, oficiul își limitează examinarea la motivele și argumentele furnizate de către părți.”

70. La articolul 77 se adaugă următorul alineat:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze detaliile privind procedurile orale, inclusiv detalii referitoare la utilizarea limbilor prevăzute la articolul 119.”

71. Articolul 78 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) se adaugă următoarea teză:

„Termenul de înfățișare menționat în convocare trebuie să fie de cel puțin o lună, cu excepția cazului în care cei interesați convin asupra unei perioade mai scurte.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Directorul executiv stabilește valoarea cheltuielilor, inclusiv a avansurilor, care urmează să fie achitate în legătură cu costurile de obținere a probelor, menționate în prezentul articol.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze procedura care reglementează administrarea probelor.”

72. Articolul 79 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 79

Notificarea

- (1) Oficiul notifică automat celor interesați toate deciziile și convocările, precum și toate notificările sau alte comunicări care determină curgerea unui termen sau a căror notificare către cei interesați este prevăzută de alte dispoziții ale prezentului regulament sau ale actelor adoptate în temeiul prezentului regulament, sau a fost dispusă de către directorul executiv.
- (2) Directorul executiv poate stabili ce documente, altele decât deciziile în cazul cărora curge un termen pentru introducerea unei căi de atac și convocări, se notifică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.
- (3) Notificările se pot efectua prin mijloace diferite, inclusiv electronice. Directorul executiv stabilește detaliile referitoare la mijloacele electronice.
- (4) În cazul în care notificarea se face prin publicare, directorul executiv stabilește modalitățile de publicare, precum și momentul în care începe să curgă termenul de o lună la expirarea căruia documentul este considerat ca fiind notificat.
- (5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze modalitățile detaliate referitoare la notificări.”

73. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 79a

Notificarea pierderii unui drept

În cazul în care oficiul constată că pierderea unui drept decurge din prezentul regulament sau din actele adoptate în conformitate cu acesta, în absența luării unei decizii, oficiul comunică acest lucru persoanei în cauză, în conformitate cu articolul 79. Aceasta din urmă poate solicita o decizie în acest sens în termen de două luni de la notificarea comunicării, dacă consideră că constatarea oficiului este inexactă. Oficiul adoptă o astfel de decizie numai în cazul în care nu este de acord cu persoana care face solicitarea; în caz contrar, oficiul își rectifică constatările și comunică acest lucru persoanei care solicită decizia.

Articolul 79b

Comunicări adresate oficiului

- (1) Oficiului i se pot adresa comunicări prin mijloace electronice. Directorul executiv stabilește măsura și condițiile tehnice în care comunicările respective pot fi transmise prin mijloace electronice.
- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze dispoziții referitoare la mijloacele de comunicare, inclusiv mijloacele electronice de comunicare care urmează să fie utilizate de către părțile la procedura în fața oficiului, precum și formularele care urmează să fie puse la dispoziție de către oficiu.

Articolul 79c

Termene

- (1) Termenele se exprimă în ani, luni, săptămâni sau zile, toate complete. Calcularea începe de la data ulterioară datei în care a avut loc evenimentul relevant. Termenele nu pot fi mai mici de o lună și nici nu pot depăși șase luni.
- (2) Directorul executiv stabilește înainte de începutul fiecărui an calendaristic zilele în care oficiul nu este deschis pentru primirea de documente sau în care corespondența obișnuită nu este livrată în localitatea în care oficiul își are sediul.

(3) Directorul executiv stabilește durata întreruperii în cazul unei întreruperi generale în livrarea corespondenței în statul membru în care oficiul își are sediul sau în cazul unei întreruperi efective a legăturii oficiului cu mijloacele electronice de comunicare admise.

(4) În cazul în care o împrejurare excepțională, precum un dezastru natural sau o grevă, întrerupe sau perturbă comunicarea corespunzătoare dintre oficiu și părțile la procedură sau invers, directorul executiv poate decide ca, pentru părțile la procedură care își au reședința sau sediul social în statul membru în cauză sau care au numit un reprezentant cu sediul în statul membru în cauză, toate termenele care altfel ar expira la data începerii respectivului eveniment sau după această dată, astfel cum decide președintele, se prelungesc până la o dată care urmează a fi stabilită de acesta. La stabilirea datei respective, președintele estimează când va lua sfârșit împrejurarea excepțională. În cazul în care aceasta afectează sediul oficiului, o asemenea decizie a directorului executiv specifică faptul că se aplică pentru toate părțile la procedură.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze detaliile privind calcularea termenelor și durata acestora.

Articolul 79d

Rectificarea erorilor și a omisiunilor manifeste

(1) Oficiul rectifică toate erorile lingvistice sau greșelile de transcriere și omisiunile manifeste survenite în deciziile sale, sau erorile tehnice care îi sunt imputabile, produse la înregistrarea mărcii sau la publicarea înregistrării, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți.

(2) În cazul în care corectarea erorilor survenite la înregistrarea unei mărci sau în înregistrarea publicată este solicitată de titularul mărcii, se aplică articolul 48a *mutatis mutandis*.

(3) Oficiul publică corecturile aplicate erorilor survenite la înregistrarea unei mărci sau în înregistrarea publicată.”

74. Articolul 80 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 80

Revocarea deciziilor

(1) Atunci când efectuează o înscriere în registru sau ia o decizie care conține o eroare care îi este imputabilă, oficiul asigură eliminarea înscrierii respective sau revocarea deciziei. În cazul în care există numai o singură parte la procedură ale cărei drepturi au fost încălcate prin înscriere sau prin act, eliminarea înscrierii sau revocarea deciziei este dispusă chiar dacă, pentru partea respectivă, eroarea nu a fost evidentă.

(2) Eliminarea înscrierii sau revocarea deciziei, prevăzute la alineatul (1), se dispun din oficiu sau la cererea uneia dintre părțile la procedură, de către instanța care a făcut înscrierea sau care adoptă decizia. Anularea înscrierii în registru sau revocarea deciziei se efectuează în termen de un an de la data înscrierii în registru sau de la adoptarea deciziei, după ce au fost consultate părțile la procedură, precum și eventualii titulari de drepturi asupra mărcii UE în cauză care sunt înscrși în registru. Oficiul păstrează înregistrări ale acestor eliminări sau revocări.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze procedura care reglementează revocarea unei decizii sau eliminarea înscrierii în registru.

(4) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului părților de a formula o cale de atac în temeiul articolelor 58 și 65, și nici posibilității de corectare a erorilor și omisiunilor manifeste în temeiul articolului 79d. În cazul în care împotriva deciziei oficiului care conține o eroare a fost introdusă o cale de atac, aceasta rămâne fără obiect în momentul în care oficiul își revocă decizia în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol. În ultimul caz, reclamantului îi este rambursată taxa pentru introducerea căii de atac.”

75. Articolul 82 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Prezentul articol nu se aplică termenelor prevăzute la articolul 27, articolul 29 alineatul (1), articolul 33 alineatul (1), articolul 36 alineatul (2), articolul 41 alineatele (1) și (3), articolul 47 alineatul (3), articolul 60, articolul 65 alineatul (5), articolul 81 alineatul (2), articolul 112, termenelor prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol sau termenului prevăzut pentru revendicarea seniorității în conformitate cu articolul 34, după depunerea cererii.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) În cazul în care oficiul admite cererea, consecințele nerespectării termenului se consideră că nu s-au produs. În cazul în care în perioada dintre expirarea termenului nerespectat și cererea de continuare a procedurii a fost luată o decizie, departamentul care are competența de a statua în ceea ce privește actul neîndeplinit revizuieste decizia și, în cazul în care îndeplinirea actului omis este suficientă, adoptă o decizie diferită. Dacă în urma reexaminării, oficiul constată că nu este necesară modificarea deciziei inițiale, confirmă decizia respectivă în scris.”

76. Se introduce următorul articol:

„Articolul 82a

Întreruperea procedurii

(1) Procedura în fața oficiului este întreruptă:

- (a) în caz de deces sau de incapacitate juridică a solicitantului sau a titularului unei mărci UE sau a persoanei care este autorizată, în temeiul dreptului intern, să acționeze în numele acestuia. În măsura în care decesul sau incapacitatea nu aduc atingere împuternicirii reprezentantului desemnat în conformitate cu articolul 93, procedura nu se întrerupe decât la cererea reprezentantului;
- (b) în cazul în care, din motive juridice care decurg dintr-o acțiune intentată împotriva bunurilor sale, solicitantul sau titularul unei mărci UE este împiedicat să continue procedura în fața oficiului.
- (c) în caz de deces sau de incapacitate juridică a reprezentantului solicitantului sau a titularului unei mărci UE sau a reprezentantului respectiv, ori în cazul în care, din motive juridice care decurg dintr-o acțiune intentată împotriva bunurilor sale, reprezentantul este împiedicat să continue procedura în fața oficiului.

(2) Procedurile în fața oficiului se reiau după ce a fost stabilită identitatea persoanei autorizate să le continue.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze modalitățile detaliate de reluare a procedurilor în fața oficiului.”

77. Articolul 83 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 83

Trimitere la principiile generale

În absența unor dispoziții de procedură în cuprinsul prezentului regulament sau al actelor adoptate în temeiul acestuia oficiul ia în considerare principiile de drept procedural general admise în domeniu în statele membre.”

78. Articolul 85 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Partea căzută în pretenții în cadrul unei proceduri de opoziție, de decădere, sau în nulitate sau în cadrul unei căi de atac suportă taxele pretinse de cealaltă parte. Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 119 alineatul (6), partea căzută în pretenții suportă și toate cheltuielile achitate de cealaltă parte care sunt indispensabile pentru desfășurarea procedurilor, inclusiv cheltuielile de deplasare, de ședere și remunerația unui reprezentant în înțelesul articolului 93 alineatul (1), în limita tarifelor stabilite pentru fiecare categorie de cheltuieli în actul de punere în aplicare adoptat în conformitate cu alineatul (1a) din prezentul articol. Taxele pe care trebuie să le suporte partea căzută în pretenții se limitează la taxele achitate de cealaltă parte în cadrul unei opoziții, a unei cereri de decădere sau în nulitatea unei mărci UE sau a unei căi de atac.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează ratele maxime pentru cheltuielile esențiale pentru procedură și ocazionate efectiv de partea care are câștig de cauză. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

În momentul stabilirii acestor sume în ceea ce privește cheltuielile de deplasare și de ședere, Comisia ține seama de distanța dintre locul de reședință sau sediul părții, reprezentantului, martorului sau expertului și locul în care are loc procedura orală și etapa procedurală în care sunt ocazionate cheltuielile, iar în ceea ce privește cheltuielile de reprezentare în înțelesul articolului 93 alineatul (1), necesitatea de a garanta că obligația de a suporta costurile nu poate fi utilizată din motive tactice de către cealaltă parte. Cheltuielile de ședere sunt calculate în conformitate cu Statutul funcționarilor Uniunii și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii, stabilite în Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului (*).

Partea căzută în pretenții suportă cheltuielile doar pentru un singur solicitant și, după caz, pentru un singur reprezentant.

(*) JO L 56, 4.3.1968, p. 1.”;

(c) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Divizia de opoziție sau divizia de anulare sau camera de recurs stabilește valoarea cheltuielilor de rambursat în temeiul alineatelor (1)-(5) din prezentul articol, în cazul în care aceste cheltuieli care trebuie plătite se limitează la taxele plătite oficiului și la cheltuielile de reprezentare. În toate celelalte cazuri, grefa camerei de recurs sau un membru al personalului diviziei de opoziție sau de anulare stabilește, la cerere, valoarea cheltuielilor de rambursat la cerere. Cererea este admisibilă numai atunci când este primită în termen de două luni de la data la care decizia care face obiectul cererii de fixare a cheltuielilor devine definitivă și este însoțită de o chitanță și de documente justificative. Pentru cheltuielile de reprezentare în temeiul articolului 93 alineatul (1). Este suficientă asigurarea din partea reprezentantului că au fost efectuate cheltuielile. Pentru alte cheltuieli, este suficient dacă se stabilește credibilitatea lor. În cazul în care cuantumul cheltuielilor este stabilit în temeiul primei teze din prezentul alineat, cheltuielile de reprezentare sunt repartizate la nivelul prevăzut în actul adoptat conform alineatului (1a) din prezentul articol, și indiferent dacă au fost ocazionate efectiv.”;

(d) se adaugă următorul alineat:

„(7) Decizia de stabilire a cheltuielilor, în care sunt expuse motivele pe care se întemeiază, poate fi revizuită printr-o hotărâre a diviziei de opoziție sau a diviziei de anulare sau a camerei de recurs pe baza unei cereri depuse în termen de o lună de la notificarea repartizării cheltuielilor. Se consideră că cererea a fost depusă numai după achitarea taxei de reexaminare a cuantumului cheltuielilor. Divizia de opoziție, divizia de anulare sau camera de recurs, după caz, adoptă o decizie cu privire la o cerere de reexaminare a deciziei de stabilire a costurilor fără a recurge la procedurile orale.”

79. La articolul 86 alineatul (2), a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Fiecare stat membru desemnează o autoritate unică responsabilă de verificarea autenticității deciziei menționate la alineatul (1) și comunică datele de contact ale acesteia oficiului, Curții de Justiție și Comisiei. Un ordin de executare a deciziei se anexează deciziei de către autoritatea în cauză, singura formalitate necesară fiind verificarea autenticității deciziei.”

80. Articolul 87 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 87

Registrul mărcilor UE

(1) Oficiul ține un registru al mărcilor UE, pe care îl actualizează.

(2) Registrul conține următoarele elemente privind cererile de înregistrare a unei mărci UE și înregistrările în acest sens:

(a) data depunerii cererii;

(b) numărul de dosar al cererii;

- (c) data publicării cererii;
  - (d) numele și adresa solicitantului;
  - (e) numele și adresa sediului reprezentantului, în măsura în care nu este vorba despre un reprezentant menționat la articolul 92 alineatul (3);
  - (f) reprezentarea mărcii, precum și mențiunile privind natura sa; și după caz, o descriere a mărcii;
  - (g) indicarea produselor și serviciilor după numele lor;
  - (h) indicații privind revendicarea unei priorități în temeiul articolului 30;
  - (i) indicații privind revendicarea unei priorități de expunere în temeiul articolului 33;
  - (j) indicații privind revendicarea seniorității unei mărci anterioare înregistrate, în temeiul articolului 34;
  - (k) o declarație potrivit căreia marca a dobândit un caracter distinctiv ca urmare a modului în care a fost folosită, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3);
  - (l) mențiunea că marca este o marcă colectivă;
  - (m) mențiunea că marca este o marcă de certificare;
  - (n) limba de depunere a cererii, precum și a doua limbă indicată de solicitant în cererea sa, în conformitate cu articolul 119 alineatul (3);
  - (o) data înregistrării mărcii în registru și numărul de înregistrare;
  - (p) o declarație potrivit căreia cererea rezultă din transformarea unei înregistrări internaționale desemnând Uniunea, în conformitate cu articolul 161 din prezentul regulament, precum și data înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din Protocolul de la Madrid sau data înregistrării extinderii teritoriale la Uniune ulterioară înregistrării internaționale în conformitate cu articolul 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid și, dacă este necesar, data priorității înregistrării internaționale.
- (3) Registrul conține, de asemenea, următoarele elemente, fiecare fiind însoțit de data înregistrării sale:
- (a) modificarea numelui, adresei sau a naționalității titularului unei mărci UE sau schimbarea statului pe teritoriul căruia acesta își are domiciliul, sediul sau unitatea;
  - (b) modificarea numelui sau a sediului reprezentantului, cu excepția reprezentantului menționat la articolul 92 alineatul (3) prima teză;
  - (c) în cazul desemnării unui nou reprezentant, numele și sediul social ale acestuia;
  - (d) orice modificare a mărcii în temeiul articolelor 43 și 48 și orice rectificare a erorilor;
  - (e) mențiunea modificării regulamentului de utilizare a mărcii colective, în sensul articolului 71;
  - (f) indicații privind revendicarea seniorității unei mărci anterioare înregistrate, astfel cum se menționează la articolul 34, în temeiul articolului 35;
  - (g) orice transfer total sau parțial în sensul articolului 17;
  - (h) constituirea sau transferul unui drept real în temeiul articolului 19 și natura dreptului real;
  - (i) măsurile de executare silită în aplicarea articolului 20, precum și procedurile de insolvență în temeiul articolului 21;
  - (j) acordarea sau transferul unei licențe în sensul articolului 22, precum și, după caz, tipul de licență;
  - (k) reînnoirea unei înregistrări în sensul articolului 47 și data de la care produce efecte, precum și orice restricții în sensul articolului 47 alineatul (4);

- (l) o mențiune privind stabilirea datei de expirare a înregistrării în sensul articolului 47;
  - (m) declarațiile de retragere sau de renunțare din partea titularului mărcii, în sensul articolului 43 și, respectiv, 50;
  - (n) data de depunere și detaliile unei opoziții în temeiul articolului 41, sau ale unei cereri în temeiul articolului 56 sau ale unei cereri reconvenționale în temeiul articolului 100 alineatul (4), de decădere sau în nulitate, sau ale unei căi de atac prevăzute la articolul 60;
  - (o) data și conținutul unei decizii privind o opoziție, sau privind o cerere în sensul articolului 57 alineatul (6), sau privind o cerere reconvențională în sensul articolului 100 alineatul (6) a treia teză, sau privind o cale de atac în sensul articolului 64;
  - (p) o înregistrare a primirii unei cereri de transformare în sensul articolului 113 alineatul (2);
  - (q) anularea desemnării reprezentantului înregistrat conform alineatului (2) litera (e) din prezentul articol;
  - (r) anularea seniorității unei mărci naționale;
  - (s) modificarea sau anularea în registru a mențiunilor de la literele (h), (i) și (j) din prezentul alineat;
  - (t) înlocuirea mărcii UE cu o înregistrare internațională în sensul articolului 157;
  - (u) data și numărul înregistrării internaționale bazate pe cererea de înregistrare a mărcii UE, care a fost înregistrată ca marcă UE în conformitate cu articolul 148 alineatul (1);
  - (v) data și numărul unei înregistrări internaționale bazate pe marca UE în sensul articolului 148 alineatul (2);
  - (w) divizarea unei cereri în temeiul articolului 44 și divizarea unei înregistrări în sensul articolului 49, împreună cu elementele menționate la alineatul (2) din prezentul articol cu privire la înregistrarea divizionară, precum și lista de produse și servicii ale înregistrării originale, astfel cum a fost modificată;
  - (x) revocarea unei decizii sau a unei înregistrări în registru în sensul articolului 80, în cazul în care revocarea se referă la o decizie sau o înregistrare care a fost publicată;
  - (y) o mențiune a modificării regulamentului de utilizare a mărcii de certificare în sensul articolului 74f.
- (4) Directorul executiv poate decide înscrierea în registru a altor elemente decât cele prevăzute la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, sub rezerva articolului 123 alineatul (4).
- (5) Registrul poate fi ținut în format electronic. Oficiul colectează, organizează, face publice și stochează elementele menționate la alineatele (2) și (3), inclusiv orice date cu caracter personal, pentru motivele menționate la alineatul (9). Oficiul se asigură că registrul este ușor accesibil pentru consultare publică.
- (6) Orice modificare operată în registru trebuie notificată titularului unei mărci UE.
- (7) Oficiul eliberează, la cerere și contra achitării unei taxe, extrase, autentificate sau nu, din registru.
- (8) Prelucrarea datelor privind elementele prevăzute la alineatele (2) și (3), inclusiv orice date cu caracter personal, are loc în următoarele scopuri:
- (a) administrarea cererilor și/sau a înregistrărilor, în conformitate cu prezentul regulament și cu actele adoptate în temeiul acestuia;
  - (b) ținerea unui registru public pentru consultarea de către autoritățile publice și operatorii economici și pentru informarea acestora, pentru a le permite să își exercite drepturile care le sunt conferite de prezentul regulament și să fie informați cu privire la existența unor drepturi anterioare care aparțin unor părți terțe; și

- (c) elaborarea de rapoarte și statistici care să permită oficiului să își optimizeze operațiunile și să îmbunătățească funcționarea sistemului.

(9) Toate datele, inclusiv cele cu caracter personal, privind elementele menționate la alineatele (2) și (3) sunt considerate de interes public și pot fi accesate de oricare terț. Din motive de securitate juridică, înregistrările în registru sunt păstrate pentru o perioadă nedefinită.”

81. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 87a

Baza de date

(1) Pe lângă obligația de a ține un registru în sensul articolului 87, oficiul colectează și stochează într-o bază de date electronică toate informațiile furnizate de solicitanți sau de oricare altă parte la procedură, în conformitate cu prezentul regulament sau cu actele adoptate în temeiul acestuia.

(2) Baza de date electronică poate include date cu caracter personal, în plus față de cele incluse în registru în temeiul articolului 87, în măsura în care astfel de informații sunt obligatorii în conformitate cu prezentul regulament sau cu actele adoptate în temeiul acestuia. Colectarea, stocarea și prelucrarea acestor date se face în următoarele scopuri:

- (a) administrarea cererilor și/sau a înregistrărilor, în conformitate cu prezentul regulament și cu actele adoptate în temeiul acestuia;
- (b) accesul la informațiile necesare pentru derularea procedurii relevante într-un mod mai facil și mai eficient;
- (c) comunicarea cu solicitanții și cu celelalte părți la procedură;
- (d) elaborarea de rapoarte și statistici care să permită oficiului să își optimizeze operațiunile și să îmbunătățească funcționarea sistemului.

(3) Directorul executiv stabilește condițiile de acces la baza de date electronică și modul în care conținutul acesteia, cu excepția datelor cu caracter personal menționate la alineatul (2) din prezentul articol, dar incluzându-le pe cele menționate la articolul 87, poate fi pus la dispoziție într-o formă prelucrabilă electronic, precum și taxele aferente pentru acces.

(4) Accesul la datele cu caracter personal menționate la alineatul (2) este limitat, iar aceste date nu sunt puse la dispoziția publicului, cu excepția cazului în care partea vizată și-a dat consimțământul explicit în acest sens.

(5) Toate datele se păstrează pe o perioadă nedeterminată. Cu toate acestea, partea interesată poate solicita eliminarea oricăror date cu caracter personal din baza de date după 18 luni de la expirarea mărcii sau de la închiderea procedurii contradictorii relevante. Partea interesată are dreptul de a obține corectarea datelor inexacte sau eronate în orice moment.

Articolul 87b

Accesul online la decizii

(1) Deciziile oficiului sunt puse la dispoziție online pentru informarea publicului larg și pentru consultarea de către acesta, din motive de transparență și de previzibilitate. Orice parte la procedura care a condus la adoptarea deciziei poate solicita eliminarea oricăror date cu caracter personal incluse în decizie.

(2) Oficiul poate furniza acces online la hotărârile instanțelor naționale și ale Uniunii legate de sarcinile sale, în scopul de a sensibiliza opinia publică cu privire la aspectele de proprietate intelectuală și de a promova convergența practicilor. Oficiul respectă condițiile privind publicarea inițială, în ceea ce privește datele cu caracter personal.”

82. Articolul 88 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când dosarele fac obiectul consultării publice în temeiul alineatului (2) sau (3) din prezentul articol, documentele privind excluderea sau recuzarea în temeiul articolului 137, proiectele de decizii și avize, precum și toate celelalte documente interne utilizate pentru pregătirea deciziilor și a avizelor, precum și elementele din dosar în cazul cărora partea vizată a manifestat un interes deosebit în menținerea confidențialității înainte de prezentarea cererii de consultare publică, cu excepția cazului în care consultarea publică a acestor elemente este justificată de interesele prioritare legitime ale părților care solicită consultarea, pot fi excluse de la consultarea publică.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(5) Consultarea publică a dosarelor de cereri de mărci UE și de mărci UE înregistrate se efectuează fie prin verificarea documentului original, fie a unor copii ale acestuia, fie a mijloacelor tehnice de stocare, în cazul în care dosarele sunt stocate astfel. Directorul executiv stabilește modalitățile consultării publice.

(6) În cazul în care consultarea publică a dosarelor are loc în conformitate cu alineatul (7), cererea de consultare publică a dosarelor se consideră depusă numai după achitarea taxei necesare. Nu se plătește nicio taxă în cazul în care consultarea publică a mijloacelor tehnice de stocare se efectuează online.

(7) Consultarea publică a dosarelor se face la sediul oficiului. La cerere, consultarea publică a dosarelor ia forma unei eliberări de copii ale unor documente incluse în dosare. Eliberarea respectivelor copii este condiționată de achitarea unei taxe. De asemenea, oficiul eliberează, la cerere, copii autentificate sau neautentificate ale cererii de înregistrare a mărcii UE în schimbul achitării unei taxe.

(8) Dosarele păstrate de oficiu privind înregistrările internaționale care desemnează Uniunea pot face obiectul unei cereri de inspecție publică de la data publicării menționată la articolul 152 alineatul (1), în conformitate cu condițiile stabilite la alineatele (1), (3) și (4) din prezentul articol.

(9) Sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatul (4), oficiul poate, la cerere și în schimbul unei taxe, să comunice informațiile din orice dosar cu privire la o marcă UE solicitată sau cu privire la o marcă UE înregistrată. Cu toate acestea, oficiul poate să solicite exercitarea opțiunii de a obține consultarea publică a dosarului însuși, în cazul în care consideră oportun acest lucru având în vedere cantitatea de informații care trebuie furnizate.”

83. Se introduce următorul articol:

„Articolul 88a

Păstrarea dosarelor

(1) Oficiul păstrează dosarele tuturor procedurilor legate de o cerere de marcă UE sau de înregistrarea unei mărci UE. Directorul executiv stabilește forma în care sunt păstrate aceste dosare.

(2) În cazul în care dosarele se păstrează în format electronic, fișierele electronice sau copiile de siguranță ale acestora se păstrează pe termen nelimitat. Documentele originale depuse de părțile la procedură și care stau la baza respectivelor dosare electronice sunt eliminate după o perioadă de la primirea lor de către oficiu, perioada fiind stabilită de către directorul executiv.

(3) În cazul și în măsura în care dosarele sau părți ale acestora sunt păstrate în alt format decât cel electronic, documentele sau mijloacele de probă care fac parte din respectivele dosare sunt păstrate cel puțin cinci ani de la sfârșitul anului în care cererea a fost respinsă sau retrasă sau este considerată retrasă, în care înregistrarea mărcii UE expiră complet în sensul articolului 47, în care renunțarea completă la marca UE este înregistrată în sensul articolului 50, sau în care marca UE este radiată integral din registru în conformitate cu articolul 57 alineatul (6) sau cu articolul 100 alineatul (6).”

84. Articolul 89 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 89

Publicații periodice

(1) Oficiul publică periodic:

- (a) un Buletin al mărcilor Uniunii Europene care conține publicarea cererilor și a mențiunilor consemnate în registru, precum și alte detalii privind cererile sau mențiunile mărcilor UE a căror publicare este prevăzută de prezentul regulament sau de actele adoptate în temeiul acestuia;
- (b) un Jurnal Oficial al oficiului care conține comunicările și informațiile de ordin general din partea directorului executiv, precum și orice alte informații relevante pentru prezentul regulament sau punerea în aplicare a acestuia.

Publicațiile menționate la literele (a) și (b) de la primul paragraf pot fi efectuate prin mijloace electronice.

(2) Buletinul Mărcilor Uniunii Europene se publică conform modalității și frecvenței stabilite de directorul executiv.

(3) Jurnalul Oficial al oficiului se publică în limbile oficiului. Directorul executiv poate însă decide că anumite elemente se publică în Jurnalul Oficial al oficiului în limbile oficiale ale Uniunii.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

- (a) data care trebuie considerată data publicării în Buletinul mărcilor Uniunii Europene;
- (b) modul de publicare a mențiunilor privind înregistrarea unei mărci care nu conțin modificări față de publicarea cererii;
- (c) modalitățile prin care edițiile din Jurnalul Oficial al oficiului pot fi puse la dispoziția publicului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

85. Articolul 90 se modifică după cum urmează:

(a) paragraful existent se numerează ca alineatul „(1)”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(2) Oficiul nu percepe taxe pentru comunicarea de informații sau deschiderea dosarelor pentru consultare publică.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează modalitățile detaliate prin care oficiul și autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații și deschid dosarele pentru consultare publică, luând în considerare restricțiile la care este supusă consultarea publică a dosarelor privind cererile de mărci UE sau înregistrările de mărci UE, în conformitate cu articolul 88, atunci când aceasta este deschisă către terți. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

86. La articolul 92 alineatele (2)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la prezentul articol alineatul (3) a doua teză, persoanele fizice sau juridice care nu au nici domiciliul, nici sediul principal, nici unitatea industrială sau comercială efectivă și funcțională în cadrul Spațiului Economic European sunt reprezentate în fața oficiului, în conformitate cu articolul 93 alineatul (1), în orice procedură instituită de prezentul regulament, cu excepția depunerii unei cereri de înregistrare a unei mărci UE;

(3) Persoanele fizice și juridice care au domiciliul sau sediul sau o unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională în cadrul Spațiului Economic European pot fi reprezentate în fața oficiului de către un angajat. Angajatul unei persoane juridice care intră sub incidența prezentului alineat poate reprezenta, de asemenea, și alte persoane juridice care au legături economice cu respectiva persoană, chiar dacă respectivele persoane juridice nu au nici domiciliul, nici sediul, nici vreo unitate industrială sau comercială efectivă și funcțională în cadrul Spațiului Economic European. La cererea oficiului sau, după caz, a altei părți participante la procedură, angajații care se constituie reprezentanți în înțelesul prezentului paragraf, prezintă o împuternicire semnată care urmează să fie anexată la dosar.

(4) În cazul în care există mai mulți solicitanți sau mai mulți terți care acționează în comun, este numit un reprezentant comun.”

87. Articolul 93 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Reprezentarea persoanelor fizice sau juridice în fața oficiului poate fi realizată numai:

- (a) de către un avocat care are dreptul să profeseze pe teritoriul unuia dintre statele membre ale Spațiului Economic European și care are domiciliul profesional în cadrul Spațiului Economic European, în măsura în care poate acționa în statul respectiv în calitate de reprezentant în domeniul mărcilor;
- (b) prin reprezentanți autorizați înscrși pe o listă păstrată în acest scop de oficiu.

La cererea oficiului sau, după caz, a altei părți participante la procedură, reprezentanții în fața oficiului îi prezintă acestuia o împuternicire semnată care urmează să fie anexată la dosar.

(2) Orice persoană care îndeplinește următoarele condiții poate fi înscrisă pe lista reprezentanților autorizați:

- (a) are cetățenia unuia dintre statele membre ale Spațiului Economic European;
- (b) are domiciliul profesional sau locul de muncă în cadrul Spațiului Economic European;
- (c) este abilitată să reprezinte, în domeniul mărcilor, persoanele fizice sau juridice în fața Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală sau în fața oficiului central pentru proprietatea industrială dintr-un stat membru al Spațiului Economic European. Atunci când, în statul respectiv, împuternicirea nu este condiționată de deținerea unei calificări profesionale speciale, persoanele care solicită să fie înscrise pe listă care acționează în domeniul mărcilor în fața Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală sau în fața oficiilor centrale pentru proprietatea industrială trebuie să fi activat în mod curent timp de cel puțin cinci ani în această calitate. Cu toate acestea, sunt exceptate de la condiția de exercitare a profesiei persoanele a căror calificare profesională privind reprezentarea persoanelor fizice sau juridice în domeniul mărcilor în fața Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală sau a respectivelor oficii centrale pentru proprietatea industrială recunoscute oficial în conformitate cu reglementările stabilite de statul respectiv.”;

(b) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Directorul executiv poate acorda o derogare:

- (a) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (c) a doua teză, atunci când solicitantul face dovada că a dobândit calificarea necesară într-un alt mod;
- (b) de la cerința prevăzută la alineatul (2) litera (a) în cazul specialiștilor de înaltă calificare, cu condiția ca cerințele prevăzute la alineatul (2) literele (b) și (c) să fie îndeplinite.

(5) O persoană poate fi radiată de pe lista reprezentanților autorizați la cererea sa sau atunci când nu mai are capacitatea de a reprezenta. Orice modificare a listei reprezentanților autorizați se publică în Jurnalul Oficial al oficiului.”

88. Se introduce următorul articol:

„Articolul 93a

Delegarea de competențe

Comisiei i se conferă competența de a adopta acte delegate, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 163a, în cadrul cărora să precizeze:

- (a) condițiile și procedura de numire a unui reprezentant comun menționat la articolul 92 alineatul (4);
- (b) condițiile în care angajații menționați la articolul 92 alineatul (3) și reprezentanții autorizați menționați la articolul 93 alineatul (1) depun la oficiu o autorizație semnată pentru a își exercita reprezentarea și conținutul autorizației respective;
- (c) împrejurările în care o persoană poate fi radiată de pe lista reprezentanților autorizați menționați la articolul 93 alineatul (5).”

89. La titlul X, titlul secțiunii 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”.

90. Articolul 94 se modifică după cum urmează:

- (a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Aplicarea normelor Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială”;

- (b) la alineatul (1), textul „dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 44/2001” se înlocuiește cu „normele Uniunii privind competența judiciară și recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială” și se efectuează orice adaptări gramaticale necesare;
- (c) se adaugă următorul alineat:

„(3) Trimiterile din prezentul regulament la Regulamentul (CE) nr. 44/2001 includ, după caz, Acordul între Comunitatea Europeană și Regatul Danemarcei privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială încheiat la 19 octombrie 2005.”

91. La articolul 96 litera (c), „articolul 9 alineatul (3) a doua teză” se înlocuiește cu „articolul 9b alineatul (2)”.

92. La articolul 99, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În acțiunile menționate la articolul 96 literele (a) și (c), excepția de decădere din drepturi a titularului mărcii UE, prezentată pe o altă cale decât cererea reconvențională, este admisibilă în măsura în care pârâtul pune în evidență că titularul mărcii UE ar putea fi decăzut din drepturi pentru neutilizare efectivă în momentul introducerii acțiunii în contrafacere.”

93. Articolul 100 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Instanța competentă în domeniul mărcilor UE în fața căreia a fost introdusă o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea mărcii UE nu procedează la examinarea cererii reconvenționale până când fie partea interesată, fie instanța nu a informat oficiul în legătură cu data la care a fost depusă cererea reconvențională. Oficiul înregistrează informațiile respective în registru. În cazul în care o cerere de decădere sau în nulitate a mărcii UE a fost deja depusă la oficiu înaintea depunerii cererii reconvenționale, instanța este informată în acest sens de către oficiu și suspendă procedura în conformitate cu articolul 104 alineatul (1) până când decizia privind prima cerere rămâne definitivă sau până când cererea este retrasă.”;

(b) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Atunci când o instanță competentă în domeniul mărcilor UE a pronunțat o hotărâre investită cu autoritate de lucru judecat cu privire la o cerere reconvențională de decădere sau în nulitatea unei mărci UE, o copie a hotărârii este transmisă neîntârziat oficiului, fie de către instanță, fie de către oricare dintre părțile implicate în procedurile naționale. Oficiul sau orice altă parte interesată poate solicita informații cu privire la această transmitere. Oficiul înscrie în registru mențiunea hotărârii și ia măsurile necesare pentru a se conforma cu partea dispozitivă a acesteia.”

94. La articolul 101, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru toate aspectele din domeniul mărcilor care nu intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, instanța competentă în domeniul mărcilor UE aplică legislația națională aplicabilă.”

95. La articolul 102, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Instanța competentă în domeniul mărcilor UE poate, de asemenea, să aplice măsurile sau ordinele prevăzute de legislația aplicabilă pe care le consideră necesare în împrejurările cauzei.”

96. Titlul „Secțiunea 4. Dispoziție tranzitorie” și articolul 108 se elimină.

97. Articolul 113 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 113

Prezentarea, publicarea și transmiterea cererii de transformare

(1) Cererea de transformare este prezentată oficiului în termenul relevant, în temeiul articolului 112 alineatele (4), (5) sau (6) și include o prezentare a motivelor de transformare, în conformitate cu articolul 112 alineatul (1) litera (a) sau (b), statele membre pentru care se solicită transformarea și produsele și serviciile care fac obiectul transformării. În cazul în care transformarea este solicitată ca urmare a nereînnoirii înregistrării, perioada de trei luni prevăzută la articolul 112 alineatul (5) începe să curgă din ziua următoare ultimei zile în care poate fi prezentată cererea de reînnoire în conformitate cu articolul 47 alineatul (3). Cererea de transformare nu se consideră depusă decât după achitarea taxei de transformare.

(2) În cazul în care cererea de transformare se referă la o cerere de marcă UE care a fost deja publicată sau în cazul în care cererea de transformare se referă la o marcă UE, primirea acestei cereri se înregistrează în registru, iar cererea de transformare se publică.

(3) Oficiul verifică dacă transformarea solicitată îndeplinește condițiile prezentului regulament, în special ale articolului 112 alineatele (1), (2), (4), (5) și (6) și ale alineatului (1) din prezentul articol, precum și condițiile formale prevăzute de actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) din prezentul articol. În cazul în care nu se respectă condițiile aplicabile cererii, oficiul îl informează pe declarant cu privire la deficiențele constatate. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul precizat de oficiu, acesta respinge cererea de transformare. În cazul în care se aplică articolul 112 alineatul (2), oficiul respinge cererea de transformare ca fiind inadmisibilă doar pentru acele state membre pentru care transformarea este exclusă în temeiul respectivei dispoziții. În cazul în care taxa de transformare nu a fost plătită în termenul relevant de trei luni, în conformitate cu articolul 112 alineatul (4), (5) sau (6), oficiul informează solicitantul că cererea de transformare este considerată ca nefiind depusă.

(4) În cazul în care oficiul sau o instanță competentă în domeniul mărcilor UE a refuzat cererea de marcă UE sau a declarat nulitatea absolută a mărcii UE în raport cu limba unui stat membru, transformarea este exclusă în temeiul articolului 12 alineatul (2) pentru toate statele membre în care respectiva limbă este una dintre limbile oficiale. În cazul în care oficiul sau o instanță competentă în domeniul mărcilor UE a refuzat cererea de marcă UE sau a declarat nulitatea absolută a mărcii UE, care se aplică în întreaga Uniune sau ținând seama de o marcă UE anterioară sau de un alt drept de proprietate industrială al Uniunii, transformarea este exclusă în temeiul articolului 112 alineatul (2) din regulament pentru toate statele membre.

(5) În cazul în care cererea de transformare îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (3) din prezentul articol, oficiul transmite cererea de transformare și datele menționate la articolul 84 alineatul (2) către oficiile centrale pentru proprietate industrială din statele membre, inclusiv Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală, pentru care cererea a fost considerată admisibilă. Oficiul comunică solicitantului data transmiterii.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

(a) conținutul detaliat al cererii de transformare a unei cereri de înregistrare a unei mărci UE sau a unei mărci UE înregistrate într-o cerere de marcă națională, în conformitate cu alineatul (1);

(b) detaliile pe care trebuie să le conțină publicarea cererii de transformare în conformitate cu alineatul (2).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2)."

98. Articolul 114 alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) O cerere de marcă UE sau o marcă UE transmisă în conformitate cu articolul 113 nu face obiectul unor cerințe formale ale legislației naționale care să fie diferite sau suplimentare față de cele prevăzute de prezentul regulament ori de acte delegate adoptate în conformitate cu prezentul regulament.”

99. La articolul 115 alineatul (1), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Oficiul constituie o agenție a Uniunii.”

100. La articolul 116, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), oficiul poate recurge la experți naționali detașați sau la alte categorii de personal care nu sunt angajate de oficiu. Consiliul de administrație adoptă o decizie care prevede norme privind detașarea experților naționali în cadrul oficiului.”

101. La articolul 117, cuvântul „oficiului” se înlocuiește cu „oficiului și personalului acestuia”.

102. Articolul 119 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Actul de opoziție și cererea de decădere sau declarația de nulitate se depun într-una din limbile oficiului.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(5a) Fără a aduce atingere alineatului (5):

(a) Orice cerere sau declarație privind o cerere de înregistrare a unei mărci UE poate fi formulată în limba utilizată pentru depunerea cererii de înregistrare a respectivei mărci UE sau în cea de a doua limbă pe care solicitantul a indicat-o în cererea sa;

(b) Orice cerere sau declarație cu privire la o marcă UE înregistrată poate fi efectuată într-una dintre limbile oficiului.

Cu toate acestea, atunci când cererea este depusă utilizând orice formular pus la dispoziție de către oficiu, astfel cum se menționează la articolul 79b alineatul (2), respectivele formulare pot fi utilizate în oricare dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene, cu condiția ca formularul să fie completat într-una dintre limbile oficiului în măsura în care este vorba de elemente de text.”;

- (c) la alineatul (6) al doilea paragraf, a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Traducerea este depusă în termen de o lună de la expirarea termenului de opoziție sau de la data depunerii cererii de decădere sau în nulitate.”;

- (d) se adaugă următoarele alineate:

„(8) Fără a aduce atingere alineatelor (4) și (7), cu excepția cazului în care se prevede altfel, în procedurile scrise în fața oficiului, orice parte poate să utilizeze oricare dintre limbile oficiului. În cazul în care limba aleasă nu este cea de procedură, respectiva parte asigură efectuarea unei traduceri în această limbă în termen de o lună de la data depunerii documentului original. În cazul în care solicitantul unei mărci UE este singura parte la procedurile în fața oficiului, iar limba utilizată pentru depunerea cererii de înregistrare a mărcii UE nu este una dintre limbile oficiului, traducerea poate fi făcută și în a doua limbă pe care solicitantul a indicat-o în cererea sa.

(9) Directorul executiv stabilește modul în care se legalizează traducerile.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

(a) în ce măsură documentele justificative care trebuie utilizate în procedurile scrise în fața oficiului pot fi redactate în oricare dintre limbile Uniunii și necesitatea prezentării unei traduceri;

(b) standardele necesare privind traducerile care să fie depuse la oficiu.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

103. La articolul 120 alineatul (1), cuvintele „regulamentul de aplicare” se înlocuiesc cu „un act adoptat în temeiul prezentului regulament”.

104. Articolul 122 se elimină.

105. Articolul 123 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 123

Transparența

(1) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (*) se aplică documentelor deținute de către oficiu.

(2) Consiliul de administrație adoptă normele detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1049/2001.

(3) Deciziile adoptate de oficiu în conformitate cu articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 pot fi contestate înaintea Ombudsmanului European sau pot face obiectul unei acțiuni introdusă înaintea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în condițiile prevăzute la articolele 228 și, respectiv 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(4) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către oficiu face obiectul Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, 31.5.2001, p. 43).

(**) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

106. Se introduce următorul articol:

„Articolul 123a

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

Oficiul aplică principiile de securitate cuprinse în normele de securitate ale Comisiei pentru protejarea informațiilor UE clasificate (IUEC) și a informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în Deciziile (UE, Euratom) 2015/443 (*) și 2015/444 (**) ale Comisiei. Principiile de securitate acoperă, printre altele, dispozițiile privind schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor respective.

(*) Decizia (UE, Euratom) 2015/443 a Comisiei din 13 martie 2015 privind securitatea în cadrul Comisiei (JO L 72, 17.3.2015, p. 41).

(**) Decizia (UE, Euratom) 2015/444 a Comisiei din 13 martie 2015 privind normele de securitate pentru protecția informațiilor UE clasificate (JO L 72, 17.3.2015, p. 53).”

107. La titlul XII se introduce următoarea secțiune:

„SECȚIUNEA 1a

Atribuțiile oficiului și cooperarea în vederea promovării convergenței

Articolul 123b

Atribuțiile oficiului

(1) Oficiului îi revin următoarele atribuții:

- (a) administrarea și promovarea sistemului mărcilor UE stabilit în prezentul regulament;
  - (b) administrarea și promovarea sistemului de desene sau modele industriale ale Uniunii Europene stabilit în Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului (*);
  - (c) promovarea convergenței practicilor și instrumentelor în materie de mărci, desene și modele industriale, în cooperare cu oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre, inclusiv cu Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală;
  - (d) atribuțiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**);
  - (e) atribuțiile care îi revin în temeiul Directivei 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului (***).
- (2) Oficiul cooperează cu instituții, autorități, organisme, oficii pentru proprietatea industrială, organizații internaționale și neguvernamentale în ceea ce privește atribuțiile prevăzute la alineatul (1).

(3) Oficiul poate asigura servicii de mediere în mod voluntar în scopul de a ajuta părțile să ajungă la o soluționare pe cale amiabilă.

Articolul 123c

Cooperarea în vederea promovării convergenței practicilor și instrumentelor

(1) Oficiul, oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală cooperează pentru a promova convergența practicilor și instrumentelor în materie de mărci, desene și modele industriale.

Fără a aduce atingere alineatului (3), această cooperare acoperă în special următoarele domenii de activitate:

- (a) elaborarea de standarde comune de examinare;
- (b) crearea de baze de date și portaluri comune sau conectate, în vederea consultării, cercetării și clasificării la nivelul Uniunii;
- (c) furnizarea și schimbul continuu de date și informații, inclusiv pentru alimentarea bazelor de date și a portalurilor menționate la litera (b);
- (d) stabilirea de standarde și practici comune, în scopul de a asigura interoperabilitatea între procedurile și sistemele din întreaga Uniune și de a consolida coerența, eficiența și eficacitatea acestora;
- (e) schimbul de informații privind drepturile și procedurile de proprietate industrială, inclusiv sprijin reciproc pentru birourile de asistență tehnică și centrele de informare;
- (f) schimbul de cunoștințe și de asistență tehnică în ceea ce privește domeniile menționate la literele (a)-(e).

(2) Pe baza unei propuneri din partea directorului executiv, consiliul de administrație definește și coordonează proiectele de interes pentru Uniune și pentru statele membre în ceea ce privește domeniile menționate la alineatele (1) și (6) și invită oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală să participe la aceste proiecte.

Definiția proiectului cuprinde obligațiile și responsabilitățile specifice ale fiecărui oficiu pentru proprietatea industrială participant din statele membre, ale Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală și ale oficiului. Oficiul se consultă cu reprezentanții utilizatorilor, în special în fazele de definire a proiectelor și de evaluare a rezultatelor acestora.

(3) Oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală pot alege să nu participe la cooperarea în cadrul proiectelor menționate la alineatul (2) primul paragraf, să o limiteze sau să o suspende temporar.

Atunci când fac uz de opțiunile prezentată la primul paragraf, oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală furnizează oficiului o declarație scrisă care să explice motivele deciziei lor.

(4) După ce s-au angajat să participe la anumite proiecte, oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală participă efectiv la proiectele menționate la alineatul (2) cu scopul de a asigura dezvoltarea, funcționarea, interoperabilitatea și actualizarea acestora, fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (3).

(5) Oficiul asigură sprijin financiar pentru proiectele menționate la alineatul (2) în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura, în sensul alineatului (4), participarea efectivă a oficiilor centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și a Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală la aceste proiecte în sensul alineatului (4). Sprijinul financiar respectiv poate fi acordat sub formă de granturi și contribuții în natură. Valoarea totală a finanțării nu trebuie să depășească 15 % din venitul anual al oficiului. Beneficiarii granturilor sunt oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală. Granturile pot fi acordate fără cereri de propuneri, în conformitate cu normele financiare aplicabile oficiului și cu

principiile procedurilor de acordare de granturi cuprinse în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (****) și în Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei (*****).

(6) Oficiul și autoritățile competente relevante din statele membre cooperează în mod voluntar pentru a promova sensibilizarea cu privire la sistemul de mărci înregistrate și combaterea contrafacerii. O astfel de cooperare include proiecte care vizează, în special, punerea în aplicare a standardelor și practicilor consacrate, precum și organizarea activităților de educație și formare. Sprijinul financiar pentru aceste proiecte face parte din valoarea totală a finanțării menționate la alineatul (5). Alineatele (2)-(5) se aplică mutatis mutandis.

(*) Regulamentul (CE) nr. 6/2002 al Consiliului din 12 decembrie 2001 privind desenele sau modelele industriale comunitare (JO L 3, 5.1.2002, p. 1).

(**) Regulamentul (UE) nr. 386/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 aprilie 2012 privind atribuirea către Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) a unor sarcini legate de asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv reunirea reprezentanților sectorului public și privat în cadrul Observatorului European al Încălcărilor Drepturilor de Proprietate Intelectuală (JO L 129, 16.5.2012, p. 1).

(***) Directiva 2012/28/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind anumite utilizări permise ale operelor orfane (JO L 299, 27.10.2012, p. 5).

(****) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(*****) Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1)."

108. La titlul XII, secțiunile 2 și 3 se înlocuiesc cu următorul text:

„SECȚIUNEA 2

Consiliul de administrație

Articolul 124

Funcțiile consiliului de administrație

(1) Fără a aduce atingere funcțiilor care sunt atribuite comitetului bugetar în secțiunea 5, consiliul de administrație are următoarele funcții:

- (a) adoptă programul anual de lucru al oficiului pentru anul următor, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (c) și luând în considerare avizul Comisiei, și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul anual de activitate adoptat;
- (b) adoptă, în urma unui schimb de opinii între directorul executiv și comisia relevantă din Parlamentul European, un program strategic multianual pentru oficiu, inclusiv strategia oficiului pentru cooperare internațională, pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (e) și luând în considerare avizul Comisiei, și transmite Parlamentului European, Consiliului și Comisiei programul strategic multianual adoptat;
- (c) adoptă raportul anual pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (g) și transmite Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi raportul anual adoptat;
- (d) adoptă planul multianual privind politica de personal pe baza unui proiect prezentat de directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (h);
- (e) exercită competențele care îi sunt conferite prin articolul 123c alineatul (2);
- (f) exercită competențele care îi sunt conferite prin articolul 139 alineatul (5);
- (g) adoptă normele privind prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în cadrul oficiului;
- (h) exercită în conformitate cu alineatul (2), în ceea ce privește personalul oficiului, competențele conferite prin Statutul funcționarilor în ceea ce privește autoritatea împuternicită să facă numiri, precum și competențele conferite de Regulul aplicabil celorlalți agenți în ceea ce privește autoritatea abilitată să încheie contracte de muncă («competențele de autoritate împuternicită să facă numiri»);

- (i) adoptă norme corespunzătoare de punere în aplicare a Statutului funcționarilor și a Regimului aplicabil celorlalți agenți în conformitate cu dispozițiile articolului 110 din Statutul funcționarilor;
  - (j) întocmește lista de candidați prevăzută la articolul 129 alineatul (2);
  - (k) garantează că se dă curs în mod adecvat concluziilor și recomandărilor care decurg din rapoartele de audit și evaluările interne sau externe menționate la articolul 165a, precum și din anchetele efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF);
  - (l) este consultat înainte de adoptarea orientărilor privind examinarea efectuată în cadrul oficiului și în celelalte cazuri prevăzute în prezentul regulament;
  - (m) prezintă avize și solicitări de informații către directorul executiv și Comisie, în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.
- (2) Consiliul de administrație adoptă, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor și cu articolul 142 din Regimul aplicabil celorlalți agenți, o decizie bazată pe articolul 2 alineatul (1) din Statutul funcționarilor și pe articolul 6 din Regimul aplicabil celorlalți agenți prin care delegă directorului executiv competențele relevante de autoritate împuternicită să facă numiri și definește condițiile în care această delegare de competențe poate fi suspendată.

Directorul executiv este autorizat să subdelege aceste competențe.

În cazul în care împrejurări excepționale impun acest lucru, consiliul de administrație poate, printr-o decizie, să suspende temporar delegarea către directorul executiv a competențelor de autoritate împuternicită să facă numiri și subdelegarea competențelor de către acesta și să le exercite el însuși sau să le delege unuia dintre membrii săi ori unui membru al personalului, altul decât directorul executiv.

Articolul 125

Componența consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație este compus dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru, doi reprezentanți ai Comisiei și un reprezentant al Parlamentului European, precum și din supleanții acestora.
- (2) Membrii consiliului de administrație pot, sub rezerva regulamentului de procedură al acestuia, să fie asistați de consilieri sau de experți.

Articolul 126

Președintele Consiliului de administrație

- (1) Consiliul de administrație alege un președinte și un vicepreședinte din rândul membrilor săi. Vicepreședintele îl înlocuiește de drept pe președinte în caz de imposibilitate a acestuia de a-și exercita atribuțiile.
- (2) Durata mandatului președintelui și vicepreședintelui este de patru ani. Mandatul poate fi reînnoit o singură dată. Cu toate acestea, dacă în timpul mandatului aceștia pierd calitatea de membri ai consiliului de administrație, mandatul lor expiră automat la aceeași dată.

Articolul 127

Reuniuni

- (1) Consiliul de administrație se reunește la convocarea președintelui.
- (2) Directorul executiv ia parte la deliberări, cu excepția cazului în care consiliul de administrație decide altfel.

- (3) Consiliul de administrație se reunește în ședință ordinară cel puțin o dată pe an. În plus, se întrunește la inițiativa președintelui sau la cererea Comisiei sau a unei treimi din numărul statelor membre.
- (4) Consiliul de administrație adoptă un regulament de procedură.
- (5) Consiliul de administrație adoptă decizii cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care consiliul de administrație este competent să le adopte în temeiul articolului 124 alineatul (1) literele (a) și (b), al articolului 126 alineatul (1) și al articolului 129 alineatele (2) și (4) necesită o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot.
- (6) Consiliul de administrație poate să invite observatori la sesiunile sale.
- (7) Secretariatul consiliului de administrație este asigurat de oficiu.

SECȚIUNEA 3

Directorul executiv

Articolul 128

Funcțiile directorului executiv

- (1) Conducerea oficiului este asigurată de directorul executiv. Directorul executiv răspunde în fața consiliului de administrație.
- (2) Fără a aduce atingere competențelor Comisiei, ale consiliului de administrație și ale comitetului bugetar, directorul executiv își exercită funcțiile în mod independent și nu solicită și nici nu acceptă instrucțiuni de la un guvern sau de la un alt organism.
- (3) Directorul executiv este reprezentantul legal al oficiului.
- (4) Directorul executiv îi revin, în mod concret, următoarele funcții, pe care le poate delega:
  - (a) luarea tuturor măsurilor utile, inclusiv adoptarea măsurilor administrative interne și publicarea comunicărilor în vederea asigurării funcționării oficiului;
  - (b) punerea în aplicare deciziile adoptate de consiliul de administrație;
  - (c) pregătirea unui proiect de program de lucru anual care indică resursele umane și financiare estimate pentru fiecare activitate, și prezentarea acestuia consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
  - (d) prezentarea de propuneri consiliului de administrație, în conformitate cu articolul 123c alineatul (2);
  - (e) pregătirea unui proiect de program strategic multianual, care cuprinde și strategia oficiului pentru cooperarea internațională, și prezentarea acestuia consiliului de administrație, după consultarea Comisiei și în urma unui schimb de opinii cu comisia relevantă din Parlamentul European;
  - (f) punerea în aplicare programul de lucru anual și programul strategic multianual și informarea consiliului de administrație în legătură cu punerea în aplicare a acestora;
  - (g) pregătirea raportului anual privind activitățile oficiului și prezentarea acestuia spre aprobare consiliului de administrație;
  - (h) pregătirea unui proiect de plan multianual privind politica de personal și prezentarea acestuia consiliului de administrație, după consultarea Comisiei;
  - (i) pregătirea unui plan de acțiune pe baza concluziilor rezultate în urma rapoartelor și evaluărilor de audit interne sau externe, precum și urmărirea situațiilor ulterioare ale anchetelor efectuate de OLAF, și informarea bianual a Comisiei și a consiliului de administrație în legătură cu progresele înregistrate;

- (j) protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin aplicarea de măsuri preventive de combatere a fraudei, a corupției și a altor activități ilegale, prin realizarea de controale eficace și, dacă se constată nereguli, prin recuperarea sumelor plătite necuvenit și, dacă este cazul, prin aplicarea de sancțiuni administrative și financiare eficace, proporționale și disuasive;
  - (k) pregătirea unei strategii antifraudă a oficiului și prezentarea acesteia comitetului bugetar în vederea aprobării;
  - (l) pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament, poate sesiza camera de recurs extinsă, denumită în continuare «marea cameră» cu privire la aspecte de drept, în special în cazul în care camerele de recurs au emis decizii divergente în legătură cu aspectul respectiv;
  - (m) întocmirea estimării veniturilor și cheltuielilor oficiului și execuția bugetului;
  - (n) exercitarea, în ceea ce privește personalul, a competențelor care îi sunt încredințate de către consiliul de administrație în conformitate cu articolul 124 alineatul (1) litera (h);
  - (o) exercitarea competențelor care îi sunt conferite prin articolul 26 alineatul (3), articolul 29 alineatul (5), articolul 30 alineatul (3), articolul 75 alineatul (2), articolul 78 alineatul (5), articolele 79, 79b și 79c, articolul 87 alineatul (4), articolul 87a alineatul (3), articolul 88 alineatul (5), articolele 88a și 89, articolul 93 alineatul (4), articolul 119 alineatul (9), articolul 144, articolul 144a alineatul (1), articolul 144b alineatul (2) și articolul 144c în conformitate cu criteriile prevăzute în prezentul regulament și în actele adoptate în temeiul prezentului regulament.
- (5) Directorul executiv este asistat de unul sau mai mulți directori executivi adjuncți. În caz de absență sau imposibilitate de exercitare a atribuțiilor directorului executiv, directorul executiv adjunct sau unul dintre directorii executivi adjuncți îl înlocuiește, respectând procedura stabilită de consiliul de administrație.

Articolul 129

Numirea și revocarea directorului executiv și reînnoirea mandatului

- (1) Directorul executiv este angajat ca agent temporar al oficiului în temeiul articolului 2 litera (a) din Regimul aplicabil celorlalți agenți.
- (2) Directorul executiv este numit de Consiliu cu majoritate simplă, dintr-o listă de candidați propusă de consiliul de administrație, în urma unei proceduri de selecție deschise și transparente. Înainte de a fi numit în funcție, candidatul selecționat de către consiliul de administrație poate fi invitat să facă o declarație în fața oricărei comisii competente a Parlamentului European și să răspundă întrebărilor adresate de membrii acesteia. În scopul încheierii contractului cu directorul executiv, oficiul este reprezentat de președintele Consiliului de administrație.
- Directorul executiv poate fi demis din funcție numai printr-o decizie a Consiliului, la propunerea consiliului de administrație.
- (3) Directorul executiv este numit pentru un mandat de cinci ani. Până la sfârșitul acestei perioade, consiliul de administrație realizează o evaluare bazată pe o analiză a activității directorului executiv, precum și a sarcinilor și provocărilor viitoare ale oficiului.
- (4) Consiliul, ținând seama de evaluarea menționată la alineatul (3), poate reînnoi mandatul directorului executiv o singură dată, pentru maximum cinci ani.
- (5) Un director executiv al cărui mandat a fost reînnoit nu mai poate să participe la o altă procedură de selecție pentru același post la sfârșitul mandatului.

(6) Directorul executiv adjunct sau directorii executivi adjuncți sunt numiți sau revocați din funcție, astfel cum se prevede la alineatul (2), după consultarea directorului executiv și, după caz, a directorului executiv care a fost numit dar care nu și-a început mandatul. Directorul executiv este numit pentru un mandat de cinci ani. Acesta poate fi reînnoit o singură dată, pentru maximum cinci ani, de către Consiliu, după consultarea directorului executiv.”

109. Articolul 130 se modifică după cum urmează:

(a) litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) un departament însărcinat cu ținerea registrului;”;

(b) se adaugă următoarea literă:

„(f) orice altă unitate sau persoană numită de directorul executiv în acest scop.”

110. La articolul 131, trimiterea la „articolele 36, 37 și 68” se înlocuiește cu o trimitere la „articolele 36, 37, 68 și 74c”.

111. La articolul 132, alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(a) a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Deciziile referitoare la cheltuieli sau proceduri se iau de către un singur membru.”;

(b) se adaugă următorul paragraf:

„Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează tipurile exacte de decizii care pot fi luate de un singur membru. Respectivle acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

112. Articolul 133 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 133

Departamentul însărcinat cu ținerea registrului

(1) Departamentul însărcinat cu ținerea registrului are competența de a lua decizii în ceea ce privește înscrierea în registru.

(2) De asemenea, acesta are competența de a păstra lista reprezentanților autorizați menționați la articolul 93 alineatul (2).

(3) Deciziile departamentului se iau de către un singur membru.”

113. Articolul 134 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) O divizie de anulare are competența de a lua orice decizie referitoare la:

(a) cererile de decădere sau în nulitatea unei mărci UE;

(b) cererile de transfer al unei mărci UE, astfel cum se prevede la articolul 18.”;

(b) la alineatul (2), a treia teză se înlocuiește cu următorul text:

„Deciziile referitoare la cheltuieli sau proceduri, astfel cum se precizează în actele adoptate în temeiul articolului 132 alineatul (2) se iau de către un singur membru.”

114. Se introduce următorul articol:

„Articolul 134a

Competența generală

Deciziile necesare în temeiul prezentului regulament și care nu sunt de competența unui examinator, a unei divizii de opoziție, a unei divizii de anulare sau a departamentului însărcinat cu ținerea registrului sunt luate de către orice funcționar sau unitate numită de către directorul executiv în acest scop.”

115. Articolul 135 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Camerele de recurs sunt competente să se pronunțe asupra căilor de atac introduse împotriva deciziilor luate în temeiul articolelor 131-134a.”;

(b) la alineatul (2), cuvintele „de către o cameră extinsă” se înlocuiesc cu „de către marea cameră”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Pentru a determina cazurile speciale care sunt de competența mării camere, trebuie să se ia în considerare dificultatea juridică, importanța cauzei sau circumstanțele particulare care justifică acest lucru. Aceste cauze pot fi deferite mării camere:

(a) de către autoritatea camerelor de recurs menționată la articolul 136 alineatul (4) litera (a); sau

(b) de către camera investită cu cauza.”;

(d) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Marea cameră are, de asemenea, sarcina de a emite avize motivate cu privire la aspecte de drept cu care este sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 128 alineatul (4) litera (l).”;

(e) la alineatul (5), ultima teză se elimină.

116. Articolul 136 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 136

Independența membrilor camerelor de recurs

(1) Președintele camerelor de recurs și președintele fiecărei camere sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 129 pentru numirea directorului executiv. Aceștia sunt eliberați din funcție pe durata mandatului numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către instituția care i-a numit, ia o decizie în acest sens.

(2) Mandatul președintelui camerelor de recurs poate fi reînnoit o singură dată pentru o perioadă suplimentară de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității sale de către consiliul de administrație.

(3) Durata mandatului președinților fiecărei camere poate fi prelungită pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, și după consultarea președintelui camerelor de recurs.

(4) Președintele camerelor de recurs are următoarele funcții de gestiune și de organizare:

(a) conduce prezidiul camerelor de recurs (denumit în continuare «prezidiul»), responsabil pentru stabilirea regulamentului și organizarea activității camerelor;

(b) asigură executarea deciziilor autorității;

- (c) alocă cauzele unei camere pe baza criteriilor obiective stabilite de prezidiu;
- (d) transmite către directorul executiv nevoile referitoare la cheltuieli ale camerelor pentru a stabili estimările de cheltuieli.

Președintele camerelor de recurs prezidează marea cameră.

(5) Membrii camerelor de recurs sunt numiți pentru o perioadă de cinci ani de către consiliul de administrație. Mandatul lor poate fi reînnoit pentru perioade suplimentare de cinci ani sau până la ieșirea la pensie, în cazul în care vârsta de pensionare este atinsă în timpul noului mandat, după o evaluare prealabilă pozitivă a activității lor de către consiliul de administrație, și după consultarea președintelui camerelor de recurs.

(6) Membrii camerelor de recurs sunt eliberați din funcție numai pentru motive grave și în cazul în care Curtea de Justiție, sesizată de către consiliul de administrație care acționează la recomandarea președintelui camerelor de recurs, și după consultarea președintelui camerei căreia îi aparține membrul în cauză, ia o decizie în acest sens.

(7) Președintele camerelor de recurs și președinții și membrii fiecărei camere de recurs sunt independenți. În deciziile lor, aceștia nu depind de niciun fel de instrucțiuni.

(8) Deciziile luate de către marea cameră privind căile de atac sau avizele legate de aspectele de drept cu care a fost sesizată de către directorul executiv în conformitate cu articolul 135 sunt obligatorii pentru forurile de decizie ale oficiului menționate la articolul 130.

(9) Președintele camerelor de recurs și președinții și membrii camerelor de recurs nu sunt examinatori sau membri ai diviziilor de opoziție, ai departamentului însărcinat cu ținerea registrului sau ai diviziilor de anulare.”

117. Se introduce următorul articol:

„Articolul 136a

Prezidiul camerelor de recurs și marea cameră

(1) Prezidiul cuprinde președintele camerei de recurs, care îl conduce, președinții camerelor și membrii camerelor, aleși pentru fiecare an calendaristic de către și dintre toți membrii camerelor, alții decât președintele camerelor de recurs și președinții camerelor. Numărul de membri ai camerei astfel aleși reprezintă un sfert din numărul de membri ai camerei, alții decât președintele camerelor de recurs și președinții camerelor și acest număr este rotunjit prin adăugare, după caz.

(2) Marea cameră menționată la articolul 135 alineatul (2) cuprinde nouă membri, inclusiv președintele camerelor de recurs, președinții camerelor, raportorul desemnat anterior trimiterii la marea cameră, după caz, și membrii extrași prin rotație dintr-o listă care cuprinde numele tuturor membrilor camerelor de recurs, alții decât președintele camerelor de recurs și președinții camerelor.”

118. Se introduce următorul articol:

„Articolul 136b

Delegarea de competențe

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a în care să precizeze detaliile privind organizarea camerelor de recurs, inclusiv înființarea și rolul unui prezidiu, componența camerei extinse și normele referitoare la sesizarea acesteia, precum și condițiile în care deciziile se iau de către un singur membru în conformitate cu articolul 135 alineatele (2) și (5).”

119. Se introduce următorul articol:

„Articolul 137a

Centrul de mediere

(1) În aplicarea articolului 123b alineatul (3), oficiul poate înființa un centru de mediere (denumit în continuare «centrul»).

(2) Orice persoană fizică sau juridică poate utiliza serviciile centrului pe bază voluntară, cu scopul de a soluționa pe cale amiabilă litigii pe baza prezentului regulament sau a Regulamentului (CE) nr. 6/2002, de comun acord.

(3) Părțile pot recurge la mediere prin intermediul unei cereri comune. Cererea nu se consideră depusă decât după achitarea taxei corespunzătoare. Directorul executiv stabilește cuantumul taxelor care urmează să fie percepute în conformitate cu articolul 144 alineatul (1).

(4) În cazul litigiilor care fac obiectul procedurilor pendente în fața diviziilor de opoziție, diviziilor de anulare sau în fața camerelor de recurs ale oficiului, o cerere comună de mediere poate fi prezentată în orice moment după depunerea unui act de opoziție, a unei cereri de decădere sau în nulitate sau a unei cereri de introducere a unei căi de atac împotriva deciziilor diviziilor de opoziție sau de anulare.

(5) Procedurile în cauză se suspendă și termenele, altele decât termenul de plată a taxei aplicabile, se întrerup începând cu data depunerii unei cereri comune de mediere. Termenele reîncep să curgă din ziua reluării procedurii.

(6) Părțile sunt invitate să numească de comun acord, de pe lista menționată la alineatul (12), un mediator care a declarat că stăpânește limba de mediere în cauză. În cazul în care părțile nu numesc un mediator în termen de 20 de zile de la invitație, medierea se consideră eșuată.

(7) Părțile convin împreună cu mediatorul modalitățile specifice de mediere în cadrul unui acord de mediere.

(8) Mediatorul încheie procedurile de mediere, de îndată ce părțile ajung la un acord de soluționare sau una dintre părți declară că dorește să pună capăt medierii, sau atunci când mediatorul stabilește că părțile nu au reușit să ajungă la un astfel de acord.

(9) Mediatorul informează părțile și instanța competentă din cadrul oficiului de îndată ce procedura de mediere a fost închisă.

(10) Discuțiile și negocierile desfășurate în cadrul medierii sunt confidențiale pentru toate persoanele implicate în mediere, în special mediatorul, părțile și reprezentanții acestora. Toate documentele și informațiile prezentate pe parcursul medierii sunt ținute separat de dosar sau de orice alte proceduri desfășurate în fața oficiului și nu fac parte din acestea.

(11) Medierea se desfășoară într-una din limbile oficiale ale Uniunii, convenite de părți. În cazul în care se referă la litigiile pendente în fața oficiului, medierea se desfășoară în limba de procedură a oficiului, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(12) Oficiul întocmește o listă de mediatori care să ajute părțile să soluționeze litigiile. Mediatorii trebuie să fie independenți și să dispună de experiență și competențe relevante. Lista poate include mediatori care sunt angajați de oficiu și mediatori care nu sunt angajați ai oficiului.

(13) Mediatorii sunt imparțiali în exercitarea atribuțiilor lor și declară orice conflict de interese real sau perceput în momentul desemnării lor. Membrii forurilor de decizie ale oficiului enumerate la articolul 130 nu iau parte la nicio mediere a unui caz în care aceștia:

- (a) au fost implicați anterior în proceduri supuse medierii;
- (b) au interese personale în respectivele proceduri; sau
- (c) au fost implicați anterior în calitate de reprezentanți ai uneia dintre părți.

(14) Mediatorii nu iau parte, în calitate de membri ai forurilor decizionale ale oficiului enumerate la articolul 130, la procedurile reluate ca urmare a eșecului medierii.

(15) Oficiul poate coopera cu alte organisme internaționale sau naționale recunoscute care se ocupă cu medierea.”

120. Articolul 138 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 138

Comitetul bugetar

- (1) Comitetul bugetar are funcțiile care îi sunt atribuite de prezenta secțiune.
- (2) Articolele 125 și 126, articolul 127 alineatele (1)-(4), și alineatul (5) în măsura în care privește alegerea președintelui și a vicepreședintelui, alineatele (6) și (7) se aplică mutatis mutandis în ceea ce privește comitetul bugetar.
- (3) Comitetul bugetar adoptă deciziile cu majoritatea absolută a membrilor săi. Cu toate acestea, deciziile pe care comitetul bugetar este competent să le adopte în temeiul articolului 140 alineatul (3) și al articolului 143 impun o majoritate de două treimi a membrilor săi. În ambele cazuri, fiecare membru dispune de un singur vot.”

121. Articolul 139 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 139

Bugetul

- (1) Pentru fiecare exercițiu financiar este pregătită o estimare a veniturilor și cheltuielilor oficiului, care se include în bugetul oficiului. Fiecare exercițiu financiar corespunde anului calendaristic.
- (2) Veniturile și cheltuielile bugetare trebuie să fie echilibrate.
- (3) Veniturile conțin, fără a aduce atingere altor tipuri de venituri, totalul taxelor datorate în temeiul anexei -I la prezentul regulament, totalul taxelor menționate în Regulamentul (CE) nr. 6/2002, taxele totale datorate în temeiul Protocolului de la Madrid prevăzut la articolul 145 din prezentul regulament pentru o înregistrare internațională care desemnează Uniunea și alte plăți efectuate către părțile contractante ale Protocolului de la Madrid, totalul taxelor datorate în temeiul Actului de la Geneva, prevăzut la articolul 106c din Regulamentul (CE) nr. 6/2002, pentru o înregistrare internațională care desemnează Uniunea și alte plăți efectuate către părțile contractante ale Actului de la Geneva și, în caz de nevoie, o subvenție înscrisă sub o linie bugetară specifică în secțiunea Comisiei a bugetului general al Uniunii.
- (4) În fiecare an, oficiul compensează costurile suportate de oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și de Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală, precum și de orice altă autoritate relevantă care urmează să fie desemnată de un stat membru ca urmare a sarcinilor specifice pe care le îndeplinesc în calitate de părți funcționale ale sistemului de mărci UE în contextul următoarelor servicii și proceduri:
  - (a) procedurile de opoziție și în nulitate în fața oficiilor centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și a Oficiului Benelux pentru Proprietate Intelectuală, care implică mărcile UE;
  - (b) furnizarea de informații privind funcționarea sistemului de mărci UE prin birourile de asistență tehnică și centrele de informare;
  - (c) asigurarea punerii în aplicare a sistemului de mărci UE, inclusiv acțiunile întreprinse în conformitate cu articolul 9 alineatul (4).

(5) Compensarea totală a costurilor identificate la alineatul (4) corespunde unui procent de 5 % din venitul anual al oficiului. Fără a aduce atingere dispozițiilor paragrafului al treilea din prezentul alineat, pe baza unei propuneri din partea oficiului și după consultarea comitetului bugetar, Consiliul de administrație stabilește cheia de distribuție pe baza următorilor indicatori corecți, echitabili și relevanți:

- (a) numărul anual al cererilor de înregistrare de mărci UE provenite de la solicitanți din fiecare stat membru;
- (b) numărul anual al cererilor de înregistrare de mărci naționale în fiecare stat membru;
- (c) numărul anual de opoziții și cereri în nulitate formulate de către titularii de mărci UE în fiecare stat membru;
- (d) numărul anual al cauzelor aduse în fața instanțelor competente în domeniul mărcilor UE desemnate de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 95.

În scopul de a justifica costurile menționate la alineatul (4), statele membre înaintează oficiului, până la data de 31 martie a fiecărui an, datele statistice care demonstrează cifrele menționate în prezentul alineat primul paragraf literele (a)-(d) pentru anul precedent, care vor fi incluse în propunerea prezentată consiliului de administrație.

Din motive de echitate, costurile suportate de organismele menționate la alineatul (4) din fiecare stat membru trebuie să fie considerate ca reprezentând cel puțin 2 % din totalul compensației prevăzute în temeiul prezentului alineat.

(6) Obligația oficiului de a compensa costurile menționate la alineatul (4) și efectuate într-un anumit an se aplică doar în măsura în care în anul respectiv nu există un deficit bugetar.

(7) În cazul unui excedent bugetar, și fără a aduce atingere alineatului (10), pe baza unei propuneri din partea oficiului și după consultarea comitetului bugetar, consiliul de administrație poate crește procentul menționat la alineatul (5) până la o limită maximă de 10 % din venitul anual al oficiului.

(8) Fără a aduce atingere alineatelor (4)-(7) și alineatului (10) din prezentul articol și articolelor 123b și 123c, în cazul în care un excedent semnificativ este generat timp de cinci ani consecutivi, comitetul bugetar, pe baza unei propuneri din partea oficiului și în conformitate cu programul de activitate și cu programele strategice multianuale menționate la articolul 124 alineatul (1) literele (a) și (b), decide printr-o majoritate de două treimi cu privire la transferul către bugetul Uniunii a excedentului generat de la 23 martie 2016.

(9) Oficiul pregătește semestrial un raport adresat Parlamentului European, Consiliului și Comisiei cu privire la situația sa financiară, inclusiv cu privire la operațiunile financiare efectuate în temeiul articolului 123c alineatele (5) și (6) și articolului 139 alineatele (5) și (7). Pe baza raportului respectiv, Comisia examinează situația financiară a oficiului.

(10) Oficiul constituie o rezervă financiară care să corespundă unui an de cheltuieli operaționale, pentru a asigura continuitatea activităților și executarea sarcinilor sale."

122. Se introduce următorul articol:

„Articolul 141a

Combaterea fraudei

(1) În scopul de a facilita combaterea fraudei, a corupției și a altor activități ilegale în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), oficiul aderă la Acordul interinstituțional din 25 mai 1999 privind anchetele interne efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și adoptă dispozițiile corespunzătoare care se aplică tuturor angajaților oficiului utilizând modelul prevăzut în anexa la respectivul acord.

(2) Curtea de Conturi Europeană are competența de a efectua audituri, pe bază de documente și la fața locului, la toți beneficiarii de granturi, contractanții și subcontractanții care au primit fonduri ale Uniunii din partea oficiului.

(3) OLAF poate efectua investigații, inclusiv controale la fața locului și inspecții, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 și de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului (**), pentru a stabili dacă au avut loc fraude, cazuri de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii în legătură cu un grant sau cu un contract finanțat de oficiu.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (1), (2) și (3), acordurile de cooperare cu țări terțe și cu organizații internaționale, contractele, acordurile de grant și deciziile privind granturile luate de oficiu conțin dispoziții care împuternicesc în mod expres Curtea de Conturi Europeană și OLAF să efectueze astfel de audituri și investigații, în conformitate cu competențele care le revin.

(5) Comitetul bugetar adoptă o strategie antifraudă care este proporțională cu riscurile de fraudă, luând în considerare raportul cost-beneficiu al măsurilor care urmează să fie puse în aplicare.

(*) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

(**) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2)."

123. Articolul 144 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 144

Taxe și tarife și data scadenței

(1) Directorul executiv stabilește suma care urmează să fie percepută pentru fiecare serviciu oferit de oficiu, cu excepția celor prevăzute în anexa I, precum și pentru Buletinul mărcilor Uniunii Europene, Jurnalul Oficial al oficiului și orice alte publicații ale oficiului. Valoarea tarifelor se stabilește în euro și se publică în Jurnalul Oficial al oficiului. Valoarea fiecărui tarif nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea costurilor serviciului specific oferit de oficiu.

(2) Axele și tarifele a căror scadență nu este prevăzută de prezentul regulament sunt scadente la data primirii solicitării pentru serviciul pentru care se percepe taxa sau tariful respectiv.

Cu acordul comitetului bugetar, directorul executiv poate stabili care dintre serviciile menționate în primul paragraf nu este condiționat de plata în avans a taxelor sau a tarifelor aferente."

124. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 144a

Plata taxelor și a tarifelor

(1) Taxele și tarifele datorate oficiului sunt plătite prin vărsământ sau transfer într-un cont bancar al oficiului.

Cu acordul comitetului bugetar, directorul executiv poate preciza ce metode de plată specifice pot fi utilizate, altele decât cele prevăzute la primul paragraf, în special prin intermediul depozitelor în conturile curente deschise la oficiu.

Deciziile adoptate în temeiul paragrafului al doilea se publică în Jurnalul Oficial al oficiului.

Toate plățile, inclusiv cele efectuate prin orice altă metodă de plată, stabilite în temeiul celui de al doilea paragraf, se efectuează în euro.

(2) Orice plată efectuată menționează numele persoanei care a efectuat plata și datele necesare pentru a permite oficiului să identifice rapid scopul plății. În special, sunt furnizate următoarele informații:

- (a) atunci când se plătește taxa de cerere, scopul plății, respectiv «taxa de cerere»;
- (b) atunci când se plătește taxa de opoziție, numărul dosarului atribuit cererii și numele solicitantului mărcii UE împotriva căruia s-a formulat opoziția, precum și scopul plății, respectiv «taxă de opoziție»;
- (c) atunci când se plătește taxa de cerere de decădere sau în nulitate, numărul de înregistrare și numele titularului mărcii UE împotriva căruia este formulată cererea, precum și scopul plății, respectiv «taxă de cerere de decădere» sau «taxă de cerere în nulitate».

(3) În cazul în care scopul plății menționat la alineatul (2) nu este identificabil de îndată, oficiul solicită persoanei care a efectuat plata să comunice scopul acesteia în scris, într-un termen stabilit de oficiu. În cazul în care persoana nu respectă solicitarea respectivă în timp util, plata este considerată ca nefiind efectuată. Suma achitată se rambursează.

Articolul 144b

Data la care plata se consideră efectuată

(1) În cazurile menționate la articolul 144a alineatul (1) primul paragraf, data la care plata este considerată a fi fost depusă la oficiu este data la care cuantumul plății sau al transferului intră efectiv într-un cont bancar deținut de oficiu.

(2) În cazul în care se pot utiliza metodele de plată menționate la articolul 144a alineatul (1) al doilea paragraf, directorul executiv stabilește data la care se consideră că au fost efectuate plățile respective către oficiu.

(3) În cazul în care, în temeiul alineatelor (1) și (2), plata unei taxe nu este considerată ca fiind efectuată decât după expirarea termenului de plată, se consideră că termenul a fost respectat în cazul în care oficiului i se furnizează dovada faptului că persoanele care au efectuat plata într-un stat membru, în perioada în care plata ar fi trebuit efectuată, au transmis în mod corespunzător unei instituții bancare un ordin de transfer al cuantumului plății, plătind totodată oficiului o taxă suplimentară de 10 % din taxa sau din taxele datorate, fără a depăși 200 EUR. Nu se plătește nicio suprataxă în cazul în care ordinul relevant către instituția bancară a fost transmis cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului de plată.

(4) Oficiul poate să invite persoana care a efectuat plata să facă dovada datei la care a transmis ordinul către instituția bancară astfel cum este menționată la alineatul (3) și, după caz, să plătească suprataxa relevantă într-un termen care urmează a fi stabilit de către oficiu. În cazul în care persoana nu dă curs acestei solicitări sau dovezile sunt insuficiente, sau suprataxa impusă nu este achitată la timp, se consideră că termenul de plată nu a fost respectat.

Articolul 144c

Plăți insuficiente și rambursarea sumelor ne semnificative

(1) În principiu, un termen de plată se consideră respectat numai în cazul în care cuantumul integral al taxei a fost achitat în termenul prevăzut. În cazul în care taxa nu este achitată integral, suma plătită se rambursează după expirarea termenului de plată.

(2) Cu toate acestea, oficiul poate să permită persoanei care a efectuat plata, în măsura posibilului, în termenul rămas până la scadență, să plătească suma lipsă sau, în cazul în care acest lucru se justifică, să nu țină seama de micile sume neachitate, fără a aduce atingere drepturilor persoanei care efectuează plata.

(3) Cu acordul comitetului bugetar, directorul executiv poate renunța la inițierea unei proceduri de recuperare silită a oricărei sume datorate dacă suma de recuperat este minimă sau dacă recuperarea este prea nesigură.

(4) Atunci când pentru plata unei taxe sau a unui tarif este vărsată o sumă excesivă, excedentul nu se rambursează în cazul în care este nesemnificativ, iar partea interesată nu a solicitat în mod expres restituirea ei.

Cu acordul comitetului bugetar, directorul executiv poate stabili valorile sub care o sumă excesivă plătită pentru o taxă sau pentru un tarif nu se restituie;

Deciziile adoptate în temeiul celui de al doilea paragraf se publică în Jurnalul Oficial al oficiului.”

125. La articolul 145, cuvintele „regulamentele sale de aplicare” se înlocuiesc cu „actele adoptate în temeiul prezentului regulament”.

126. Articolul 147 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), între prima și a treia teză se introduce următoarea teză:

„Oficiul informează solicitantul care a depus cererea internațională cu privire la data la care au fost primite de către oficiu documentele care compun cererea internațională.”;

(b) alineatele (3)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Atunci când cererea internațională este depusă într-o limbă care nu este una dintre limbile autorizate de Protocolul de la Madrid pentru depunerea cererilor internaționale, solicitantul poate furniza o traducere a listei de produse sau servicii și a oricărui alt text care face parte din cererea internațională, în limba în care cererea internațională trebuie prezentată biroului internațional în temeiul alineatului (2). În cazul în care cererea nu este însoțită de o astfel de traducere, solicitantul autorizează oficiul să includă respectiva traducere în cererea internațională. În cazul în care traducerea nu a fost efectuată în cursul procedurii de înregistrare a cererii de înregistrare a mărcii UE pe care se bazează cererea internațională, oficiul ia, fără întârziere, măsurile necesare pentru a furniza această traducere.

(4) Depunerea unei cereri internaționale este condiționată de achitarea unei taxe către oficiu. În cazul în care înregistrarea internațională urmează să se întemeieze pe o marcă UE odată ce aceasta a fost înregistrată, taxa este datorată la data înregistrării mărcii UE. Cererea se consideră a nu fi fost depusă atât timp cât taxa nu a fost achitată. În cazul în care taxa nu este achitată, oficiul informează solicitantul cu privire la acest lucru. În cazul depunerii electronice, oficiul poate autoriza biroul internațional să colecteze taxa în numele său.

(5) În cazul în care, la examinarea cererii internaționale, se constată oricare dintre următoarele deficiențe, oficiul invită solicitantul să le remedieze într-un termen precizat de oficiu:

(a) cererea internațională nu a fost prezentată folosind formularul prevăzut la alineatul (1) și nu conține toate indicațiile și informațiile impuse de acest formular;

(b) lista produselor și serviciilor indicate în cererea internațională nu este acoperită de lista de produse și servicii care figurează în cererea de bază de înregistrare a mărcii UE sau în marca UE de bază;

(c) marca care face obiectul cererii internaționale nu este identică cu cea din cererea de bază de înregistrare a mărcii UE sau din marca UE de bază;

- (d) o indicație din cererea internațională referitoare la marcă, în afară de o declarație de renunțare, sau o revendicare de culoare, nu figurează și în cererea de bază de înregistrare a mărcii UE sau în cadrul mărcii UE de bază;
  - (e) în cazul în care, în cererea internațională, culoarea este revendicată ca element distinctiv al mărcii, cererea de bază de înregistrare a mărcii UE sau marca UE de bază nu are aceeași culoare sau aceleași culori; sau
  - (f) conform indicațiilor conținute în formularul internațional, solicitantul nu este eligibil pentru a depune o cerere internațională prin intermediul oficiului, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul (ii) din Protocolul de la Madrid.
- (6) Atunci când solicitantul nu a autorizat oficiul să anexeze o traducere, în conformitate cu alineatul (3), sau când nu este clar pe ce listă de produse și servicii se bazează cererea internațională, oficiul invită solicitantul să transmită indicațiile solicitate în termenul precizat de oficiu.”;
- (c) se adaugă următoarele alineate:
- „(7) În cazul în care deficiențele menționate la alineatul (5) nu sunt corectate sau dacă indicațiile menționate la alineatul (6) nu sunt furnizate în termenul stabilit de oficiu, acesta ia o decizie prin care refuză să transmită cererea internațională la biroul internațional.
- (8) Oficiul transmite cererea internațională biroului internațional, împreună cu certificarea menționată la articolul 3 alineatul (1) din Protocolul de la Madrid, de îndată ce cererea internațională îndeplinește cerințele prevăzute de prezentul articol, de actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (9) din prezentul articol și de articolul 146 din prezentul regulament.
- (9) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să precizeze formularul exact, inclusiv elementele acestuia, care urmează să fie utilizat pentru depunerea unei cereri internaționale în conformitate cu alineatul (1). Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2) din prezentul regulament.”

127. Se introduce următorul articol:

„Articolul 148a

Notificarea nulității cererii de bază sau a înregistrării de bază

- (1) În termen de cinci ani de la data înregistrării internaționale, oficiul notifică biroului internațional orice fapte și decizii care afectează validitatea cererii de înregistrare a mărcii UE sau a înregistrării mărcii UE pe care s-a bazat înregistrarea internațională.
- (2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează faptele și deciziile individuale supuse obligației de notificare în conformitate cu articolul 6 alineatul (3) din protocolul de la Madrid, precum și momentul relevant al acestor notificări. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2) din prezentul regulament.”

128. Articolul 149 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 149

Cererea de extindere teritorială ulterioară înregistrării internaționale

- (1) Orice cerere de extindere teritorială prezentată, în conformitate cu articolul 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid, ulterior înregistrării internaționale, se poate depune prin intermediul oficiului. Cererea este depusă în limba în care s-a depus cererea internațională în conformitate cu articolul 147 din prezentul regulament. Aceasta trebuie să cuprindă indicații care să justifice dreptul de a face o desemnare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) punctul (ii) și cu articolul 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid. Oficiul informează solicitantul care depune cererea de extindere teritorială cu privire la data la care a fost primită cererea de extindere teritorială.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care să precizeze cerințele detaliate privind cererea de extindere teritorială în temeiul alineatului (1) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).

(3) În cazul în care cererea de extindere teritorială ulterioară înregistrării internaționale nu respectă cerințele stabilite la alineatul (1) și în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (2), oficiul invită solicitantul să remedieze deficiențele constatate într-un termen stabilit de oficiu. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul acordat de oficiu, acesta refuză să transmită cererea la biroul internațional. Oficiul nu refuză transmiterea către biroul internațional a cererii de extindere teritorială înainte ca solicitantul să fi avut posibilitatea de a corecta eventualele deficiențe constatate în aceasta.

(4) Oficiul transmite cererea de extindere teritorială prezentată ulterior înregistrării internaționale la biroul internațional, de îndată ce cerințele prevăzute la alineatul (3) sunt respectate.”

129. Articolul 153 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 153

Revendicarea seniorității unei cereri internaționale

(1) Solicitantul unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea poate revendica, în cererea internațională, senioritatea unei mărci anterioare înregistrate într-un stat membru, inclusiv a unei mărci anterioare înregistrate pe teritoriul Benelux, sau care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru, în temeiul articolului 34.

(2) Documentația în sprijinul cererii privind senioritatea, astfel cum se precizează în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 34 alineatul (5), este înaintată în termen de trei luni de la data la care biroul internațional a notificat înregistrarea internațională oficiului. În acest sens, se aplică articolul 34 alineatul (6).

(3) În cazul în care titularul înregistrării internaționale trebuie să fie reprezentat în fața oficiului, în conformitate cu articolul 92 alineatul (2), comunicarea menționată în alineatul (2) din prezentul articol conține numirea unui reprezentant în sensul articolului 93 alineatul (1).

(4) În cazul în care consideră că revendicarea seniorității în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol nu respectă articolul 34, sau nu respectă alte cerințe prevăzute în prezentul articol, oficiul invită solicitantul să remedieze deficiențele. În cazul în care cerințele menționate în prima teză nu sunt îndeplinite în termenul precizat de oficiu, dreptul de senioritate legat de această înregistrare internațională se stinge. În cazul în care deficiențele se referă numai la anumite produse și servicii, dreptul de senioritate se stinge numai pentru produsele și serviciile în cauză.

(5) Oficiul informează biroul internațional cu privire la orice declarație de pierdere a dreptului de senioritate în conformitate cu alineatul (4). Acesta informează, de asemenea, biroul internațional cu privire la orice retragere sau restricție a revendicării seniorității.

(6) Se aplică articolul 34 alineatul (4), cu excepția cazului în care dreptul de senioritate se declară stins în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.”

130. Se introduce următorul articol:

„Articolul 153a

Senioritatea revendicată în fața oficiului

(1) Titularul unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea poate, de la data publicării efectelor unei asemenea înregistrări, în temeiul articolului 152 alineatul (2), să revendice în fața oficiului senioritatea unei mărci anterioare înregistrate într-un stat membru, inclusiv a unei mărci anterioare înregistrate în țările Benelux, sau care a făcut obiectul unei înregistrări internaționale care produce efecte într-un stat membru în temeiul articolului 35.

- (2) În cazul în care senioritatea este revendicată înainte de data menționată la alineatul (1), se consideră că cererea privind senioritatea a fost primită de oficiu la data respectivă.
- (3) Revendicarea seniorității în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol îndeplinește cerințele menționate la articolul 35 și conține informații care să permită examinarea sa comparativ cu cerințele respective.
- (4) În cazul în care cerințele care reglementează revendicarea seniorității prevăzute la alineatul (3) și precizate în actul de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) nu sunt îndeplinite, oficiul invită titularul înregistrării internaționale să remedieze deficiențele. În cazul în care deficiențele nu sunt remediate în termenul ce urmează a fi acordat de oficiu, acesta respinge cererea.
- (5) În cazul în care oficiul a acceptat revendicarea seniorității, sau în cazul în care o cerere privind senioritatea a fost retrasă sau anulată de oficiu, oficiul informează biroul internațional în acest sens.
- (6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al unei revendicări a seniorității în temeiul alineatului (1) din prezentul articol și detaliile informațiilor care urmează să fie notificate, în conformitate cu alineatul (5) din prezentul articol. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2)."

131. Articolul 154 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 154

Denumirea produselor și serviciilor și examinarea motivelor absolute de refuz

- (1) Înregistrările internaționale care desemnează Uniunea fac obiectul unei examinări din punctul de vedere al conformității lor cu articolul 28 alineatele (2)-(4) și al motivelor absolute de refuz, în același mod ca cererile de înregistrare a mărcilor UE.
- (2) În cazul în care o înregistrare internațională care desemnează Uniunea este considerată ca nefiind eligibilă pentru protecție în temeiul articolului 28 alineatul (4) sau al articolului 37 alineatul (1) din prezentul regulament pentru toate sau o parte din produsele și serviciile pentru care a fost înregistrată de biroul internațional, oficiul transmite acestuia o notificare de refuz provizoriu *ex officio* în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Protocolul de la Madrid.
- (3) În cazul în care titularul unei înregistrări internaționale trebuie să fie reprezentat în fața oficiului în conformitate cu articolul 92 alineatul (2), notificarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol conține invitația la desemnarea unui reprezentant în sensul articolului 93 alineatul (1).
- (4) Notificarea refuzului provizoriu indică motivele pe care se întemeiază acest refuz și stabilește un termen în care titularul înregistrării internaționale își poate prezenta observațiile și, dacă este cazul, își desemnează un reprezentant. Acest termen începe să curgă de la data la care oficiul emite refuzul provizoriu.
- (5) Dacă oficiul consideră că o anumită cerere internațională care desemnează Uniunea nu conține mențiunea unei a doua limbi în temeiul articolului 161b din prezentul regulament, oficiul transmite biroului internațional o notificare de refuz provizoriu *ex officio*, în conformitate cu articolul 5 alineatele (1) și (2) din Protocolul de la Madrid.
- (6) În cazul în care titularul unei înregistrări internaționale nu reușește să elimine motivele refuzului protecției în termenul dat sau, dacă este cazul, să desemneze un reprezentant sau să indice o a doua limbă, oficiul respinge acordarea protecției în întregime sau pentru o parte din produsele și serviciile pentru care înregistrarea internațională este înregistrată. Refuzul protecției echivalează cu refuzul unei cereri de marcă UE. Decizia poate face obiectul unei căi de atac în conformitate cu articolele 58-65.

(7) În cazul în care, de când începe să curgă perioada de opoziție menționată la articolul 156 alineatul (2), nu a emis o notificare de refuz provizoriu *ex officio* în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol, oficiul transmite biroului internațional o declarație de acordare a protecției precizând că examinarea privind motivele absolute de refuz, în temeiul articolului 37, este încheiată, dar că înregistrarea internațională poate încă face obiectul unor opoziții sau observații din partea terților. Respectiva declarație provizorie nu aduce atingere dreptului oficiului de a redeschide examinarea motivelor absolute din proprie inițiativă în orice moment înainte de notificarea finală cu privire la acordarea protecției.

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează în detaliu conținutul notificării de refuz provizoriu *ex officio* al protecției care urmează să fie trimisă către biroul internațional, și al comunicărilor finale care urmează să fie trimise biroului internațional cu privire la acordarea finală sau refuzul final al protecției. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2)."

132. Se introduce următorul articol:

„Articolul 154a

Mărci colective și de certificare

(1) În cazul în care o înregistrare internațională se întemeiază pe o cerere de bază sau pe o înregistrare de bază referitoare la o marcă colectivă, la o marcă de certificare sau la o marcă de garantare, înregistrarea internațională care desemnează Uniunea este tratată ca o marcă UE colectivă sau ca o marcă UE de certificare, după caz.

(2) Titularul înregistrării internaționale transmite direct oficiului regulamentul de utilizare a mărcii, astfel cum este prevăzut la articolele 67 și 74b, în termen de două luni de la data la care biroul internațional notifică oficiului înregistrarea internațională.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze detaliile procedurii privind înregistrarea internațională bazată pe o cerere de bază sau pe o înregistrare de bază referitoare la o marcă colectivă, la o marcă de certificare sau la o marcă de garanție."

133. Articolul 155 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) se adaugă următorul text:

„cu condiția ca cererea de primire a unui raport de cercetare, în temeiul articolului 38 alineatul (1), să fie prezentată oficiului în termen de o lună de la data notificării.”;

(b) la alineatul (2) se adaugă următorul text:

„cu condiția ca cererea de primire a unui raport de cercetare, în temeiul articolului 38 alineatul (2), să fie prezentată oficiului în termen de o lună de la data notificării, iar taxa de cercetare să fie achitată în același termen.”;

(c) la alineatul (4) se adaugă următoarea teză:

„Această dispoziție se aplică indiferent dacă titularul înregistrării internaționale a cerut sau nu să primească raportul UE de cercetare, cu excepția cazului în care titularul unei înregistrări sau cereri anterioare solicită să nu primească notificarea.”

134. Articolul 156 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Opoziția se formulează într-un termen de trei luni, care începe să curgă la o lună de la data publicării prevăzute la articolul 152 alineatul (1). Opoziția se consideră formulată numai după achitarea taxei de opoziție.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 163a, care să precizeze procedura de depunere și examinare a opoziției, inclusiv comunicările necesare care urmează să fie transmise biroului internațional.”

135. La articolul 158 se adaugă următoarele alineate:

„(3) În cazul în care, în temeiul articolului 57 sau al articolului 100 din prezentul regulament și al prezentului articol, efectele unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea au fost declarate nevalide printr-o decizie definitivă, oficiul notifică acest fapt biroului internațional în conformitate cu articolul 5 alineatul (6) din Protocolul de la Madrid.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al notificării care urmează să fie transmisă biroului internațional în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

136. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 158a

Efectul juridic al înregistrării transferurilor

Înregistrarea schimbării titularului unei înregistrări internaționale în registrul internațional are același efect ca și înscrierea unui transfer în registru în temeiul articolului 17.

Articolul 158b

Efectul juridic al înregistrării licențelor și a altor drepturi

Înregistrarea în registrul internațional a unei licențe sau a unei limitări a dreptului titularului de a dispune de înregistrarea internațională are același efect ca și înscrierea în registru a unui drept real, a unei executări silite, a unei proceduri de insolvență sau a unei licențe în temeiul articolelor 19, 20, 21 și, respectiv, 22.

Articolul 158c

Examinarea cererilor de înregistrare a transferurilor, a licențelor sau a limitărilor dreptului de dispunere al titularului

Oficiul transmite biroului internațional cererile depuse la oficiu pentru înregistrarea unei modificări de titular, a unei licențe sau a unei limitări a dreptului de dispunere al titularului, a modificării sau anulării unei licențe sau a înlăturării unei limitări a dreptului de dispunere al titularului, în cazul în care acestea sunt însoțite de dovada corespunzătoare a transferului, licenței sau limitării dreptului de dispunere sau de dovada faptului că licența nu mai există sau a fost modificată, sau că limitarea dreptului de dispunere a fost eliminată.”

137. Articolul 159 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) în desemnare a unui stat membru parte la Protocolul de la Madrid, cu condiția ca, la data cererii de transformare, să fie posibilă desemnarea directă a aceluși stat membru pe baza Protocolului de la Madrid. Se aplică articolele 112, 113 și 114 din prezentul regulament.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Cererea de înregistrare a unei mărci naționale sau desemnarea unui stat membru parte la Protocolul de la Madrid rezultată din transformarea desemnării Uniunii operată prin intermediul unei înregistrări internaționale beneficiază, în ceea ce privește statul membru respectiv, de data înregistrării internaționale prevăzute la articolul 3 alineatul (4) din Protocolul de la Madrid, de data extinderii la Uniune în temeiul articolului 3b alineatul (2) din Protocolul de la Madrid, în cazul în care aceasta din urmă este posterioară înregistrării internaționale, sau de data de prioritate a acestei înregistrări și, după caz, de senioritatea unei mărci a statului respectiv, revendicată în conformitate cu articolul 153 din prezentul regulament.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Cererea de transformare a unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea într-o cerere de înregistrare a unei mărci naționale include informațiile și indicațiile menționate la articolul 113 alineatul (1).

(5) În cazul în care transformarea este solicitată în temeiul prezentului articol și al articolului 112 alineatul (5) din prezentul regulament ca urmare a nereînnoirii înregistrării internaționale, cererea menționată la alineatul (4) din prezentul articol conține o indicație în acest sens și data la care protecția a expirat. Perioada de trei luni prevăzută la articolul 112 alineatul (5) din prezentul regulament începe să curgă din ziua următoare ultimei zile în care reînnoirea mai poate fi realizată în conformitate cu articolul 7 alineatul (4) din Protocolul de la Madrid.

(6) Articolul 113 alineatele (3) și (5) se aplică *mutatis mutandis* cererii de transformare menționate la alineatul (4) din prezentul articol.

(7) Cererea de transformare a unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea într-o desemnare a unui stat membru care este parte la Protocolul de la Madrid include indicațiile și elementele menționate la alineatele (4) și (5).

(8) Articolul 113 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* cererii de transformare menționate la alineatul (7) din prezentul articol. Oficiul respinge, de asemenea, cererea de transformare atunci când condițiile de desemnare a statului membru care este parte la Protocolul de la Madrid sau la Aranjamentul de la Madrid nu au fost îndeplinite nici la data desemnării Uniunii, nici la data la care cererea de transformare a fost primită sau la data la care, în conformitate cu articolul 113 alineatul (1) ultima teză, se consideră că a fost primită de oficiu.

(9) În cazul în care cererea de transformare menționată la alineatul (7) este în conformitate cu cerințele prevăzute de prezentul regulament și normele adoptate în temeiul acestuia, oficiul o transmite fără întârziere biroului internațional. Oficiul informează titularul înregistrării internaționale cu privire la data transmiterii.

(10) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează:

(a) conținutul detaliat al cererilor de transformare menționate la alineatele (4) și (7);

(b) detaliile pe care trebuie să le conțină publicarea cererilor de transformare în conformitate cu alineatul (3).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2).”

138. La articolul 161 se adaugă următoarele alineate:

„(3) Pentru a fi considerată ca transformare a unei înregistrări internaționale care a fost anulată la solicitarea oficiului de origine de către biroul internațional, în conformitate cu articolul 9d din Protocolul de la Madrid, o cerere de înregistrare a unei mărci UE trebuie să conțină o mențiune în acest sens. Această mențiune trebuie să fie efectuată în momentul depunerii cererii.

(4) În cazul în care, în cursul examinării în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) litera (b), oficiul constată că cererea nu a fost depusă în termen de trei luni de la data la care înregistrarea internațională a fost anulată de biroul internațional sau că produsele și serviciile pentru care urmează să fie înregistrată marca UE nu figurează în lista produselor și serviciilor pentru care înregistrarea internațională a fost efectuată în raport cu Uniunea, oficiul invită solicitantul să remedieze deficiențele.

(5) În cazul în care deficiențele prevăzute la alineatul (4) nu sunt corectate în termenul stabilit de oficiu, dreptul de a invoca data înregistrării internaționale sau data extinderii teritoriale și, dacă este cazul, data de prioritate a înregistrării internaționale încetează să mai existe.

(6) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care precizează conținutul detaliat al cererii de transformare în conformitate cu alineatul (3) din prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 163 alineatul (2)."

139. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 161a

Comunicarea cu biroul internațional

Comunicarea cu biroul internațional are loc printr-o modalitate și un format convenite între biroul internațional și oficiu, și de preferință pe cale electronică. Se consideră că toate trimiterile la formulare se referă inclusiv la formularele disponibile în format electronic.

Articolul 161b

Regimul lingvistic

În scopul aplicării prezentului regulament și a normelor adoptate în temeiul său, înregistrărilor internaționale care desemnează Uniunea, limba de depunere a cererilor internaționale este limba de procedură în sensul articolului 119 alineatul (4), iar a doua limbă indicată în cererea internațională este a doua limbă în sensul articolului 119 alineatul (3)."

140. Articolul 162 se elimină.

141. Articolul 163 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 163

Procedura comitetelor

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind normele de punere în aplicare. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului (*).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(*) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13)."

142. Se introduce următorul articol:

„Articolul 163a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Delegarea de competențe menționată la articolul 42a, la articolul 43 alineatul (3), la articolul 57a, la articolul 65a, la articolul 77 alineatul (4), la articolul 78 alineatul (6), la articolul 79 alineatul (5), la articolul 79b alineatul (2), la articolul 79c alineatul (5), la articolul 80 alineatul (3), la articolul 82a alineatul (3), la articolul 93a, la articolul 136b, la articolul 154a alineatul (3) și la articolul 156 alineatul (4) se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată începând cu 23 martie 2016. Este deosebit de important ca Comisia să-și urmeze practica obișnuită și să poarte consultări cu experți, inclusiv cu experți ai statelor membre, înainte de a adopta respectivele acte delegate.

(3) Delegarea de competențe menționată la alineatul (2) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt competenței delegate, astfel cum este precizată în decizia respectivă. Decizia produce efecte începând din ziua următoare publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară precizată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 42a, al articolului 43 alineatul (3), al articolului 57a, al articolului 65a, al articolului 77 alineatul (4), al articolului 78 alineatul (6), al articolului 79 alineatul (5), al articolului 79b alineatul (2), al articolului 79c alineatul (5), al articolului 80 alineatul (3), al articolului 82a alineatul (3), al articolului 93a, al articolului 136b, al articolului 154a alineatul (3) și al articolului 156 alineatul (4) intră în vigoare numai dacă nu a fost formulată nicio obiecție din partea Parlamentului European sau Consiliului în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea perioadei respective, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia cu privire la faptul că nu vor obiecta. Perioada respectivă se prelungește cu 2 luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

143. Articolul 164 se elimină.

144. Se introduce următorul articol:

„Articolul 165a

Evaluare și revizuire

(1) Până la 24 martie 2021 și, ulterior, la fiecare cinci ani, Comisia evaluează punerea în aplicare a acestuia.

(2) Evaluarea analizează cadrul juridic de cooperare între oficiu, oficiile centrale pentru proprietatea industrială din statele membre și Oficiul Benelux pentru Proprietate Intelectuală, acordând o atenție deosebită mecanismului de finanțare prevăzut la articolul 123c. Evaluarea vizează, de asemenea, impactul, eficacitatea și eficiența oficiului și a practicilor de lucru ale acestuia. Evaluarea abordează, în special, eventuala necesitate de a modifica mandatul oficiului și implicațiile financiare ale unei astfel de modificări.

(3) Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului și consiliului de administrație raportul de evaluare însoțit de concluziile sale asupra raportului. Rezultatele evaluării sunt făcute publice.

(4) O evaluare din două conține o analiză a rezultatelor obținute de oficiu, având în vedere obiectivele, mandatul și sarcinile acestuia.”

145. Se introduce anexa prevăzută în anexa I la prezentul regulament.

Articolul 2

Regulamentul (CE) nr. 2868/95 se modifică după cum urmează:

1. Norma 1 alineatul (3) se elimină;
2. Norma 2 se elimină;
3. Norma 4 se elimină;
4. Norma 5 se elimină;
5. Norma 5a se elimină;

6. Norma 9 alineatul (3) se modifică după cum urmează:
  - (a) la litera (a), cuvintele „Normele 1, 2 și 3” se înlocuiesc cu „Normele 1 și 3 și articolul 28 din regulament”;
  - (b) la litera (b), trimiterea la „Norma 4 litera (b)” se înlocuiește cu o trimitere la „articolul 26 alineatul (2) din regulament”;
7. Norma 11 alineatul (2) se elimină;
8. Norma 12 litera (k) se elimină;
9. Titlul IV se elimină;
10. În norma 62 alineatul (2), cuvintele „în Comunitate” se înlocuiesc cu „în Spațiul Economic European”;
11. În norma 71 alineatul (1), cuvintele „în Comunitate” se înlocuiesc cu „în Spațiul Economic European”;
12. Norma 76 alineatul (2) se elimină;
13. Norma 78 se modifică după cum urmează:
  - (a) la alineatul (2) litera (c) cuvintele „în Comunitate” se înlocuiesc cu „în Spațiul Economic European”;
  - (b) la alineatul (2) litera (b) și la alineatele (3) și (5), cuvintele „statul membru” și, respectiv, „statele membre” se înlocuiesc cu „stat membru al Spațiului Economic European” și, respectiv, „state membre ale Spațiului Economic European”;
14. Norma 84 se elimină;
15. Norma 87 se elimină;
16. În titlul XI, partea K se elimină.
17. Norma 112 alineatul (2) se elimină;

Articolul 3

Regulamentul (CE) nr. 2869/95 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare la 23 martie 2016.

Începând de la 1 octombrie 2017, de la articolul 1 se aplică următoarele:

punctele 8, 18, 19, 20, 21, 22, 23, și 24; punctul 26, în măsura în care se referă la articolul 26 alineatul (1) litera (d) și, respectiv, la alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 29; punctul 30, în măsura în care se referă la articolul 30 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 31, în măsura în care se referă la articolul 33 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 32, în măsura în care se referă la articolul 34 alineatele (1a), (4) și (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctele 33 și 34; punctul 35, în măsura care se referă la articolul 37 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 37, în măsura care se referă la articolul 39 alineatul (1) a doua teză și, respectiv, la alineatele (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 43,

în măsura care se referă la articolul 44 alineatele (2), (3), (4a) și 8 din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 46, în măsura în care se referă la articolul 48 alineatul (5) a treia teză și, respectiv la articolul 48a alineatul (1) primul paragraf și la alineatele (2)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 48, în măsura în care se referă la articolul 49 alineatul (3); punctul 49, în măsura în care se referă la articolul 50 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctele 61, 62 și 63; punctul 64, în măsura în care se referă la articolul 67 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 67, cu excepția articolului 74b alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 68; punctul 71, în măsura în care se referă la articolul 78 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 72, în măsura în care se referă la articolul 79 alineatele (1)-(4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 73, cu excepția articolului 79b alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și a articolului 79c alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 74, în măsura în care se referă la articolul 80 alineatele (1), (2) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 75, în măsura în care se referă la articolul 82 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 76, în măsura în care se referă la articolul 82a alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 77; punctul 78, în măsura în care se referă la articolul 85 alineatele (1), (6) și (7) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 80 în măsura care se referă la articolul 87 alineatul (2) litera (m) și, respectiv, la alineatul (3) litera (y) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 84, în măsura în care se referă la articolul 89 alineatele (1), (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 97 cu excepția articolului 113 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 98; punctul 102, în măsura în care se referă la articolul 119 alineatele (5), (5a), (6), (8) și (9) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 103; punctul 108, în măsura în care se referă la articolul 128 alineatul (4) litera (o) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 111, în măsura în care se referă la articolul 132 alineatul (2) a treia teză din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctele 113 și 125; punctul 126, în măsura în care se referă la articolul 147 alineatul (1) și alineatele (3)-(8) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 127, în măsura în care se referă la articolul 148a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 128, în măsura în care se referă la articolul 149 alineatele (1), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 129, în măsura în care se referă la articolul 153 și la articolul 153a alineatele (1)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 132; punctul 135, în măsura în care se referă la articolul 158 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 136; punctul 137, în măsura în care se referă la articolul 159 alineatele (4)-(9) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009; punctul 138, în măsura în care se referă la articolul 161 alineatele (3)-(5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și punctul 139.

Articolul 1 punctul 108 din prezentul regulament, în măsura în care se referă la articolul 124 alineatul (1) litera (f) și la articolul 128 alineatul (4) litera (n) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, se aplică de la data la care intră în vigoare decizia prevăzută la articolul 124 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 sau la 12 luni de la data precizată la al doilea paragraf din prezentul articol, oricare dintre aceste două date intervine prima. Până la data respectivă, competențele menționate la articolul 124 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 se exercită de către directorul executiv.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 decembrie 2015.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

N. SCHMIT

ANEXA I

Se introduce următoarea anexă:

„ANEXA -I

CUANTUMUL TAXELOR

A. Taxele care trebuie plătite oficiului în temeiul prezentului regulament sunt următoarele (în EUR):

1. Taxă de bază pentru cererea de înregistrare a unei mărci UE individuale [articolul 26 alineatul (2)]:
1 000 EUR.
2. Taxă de bază pentru cererea electronică de înregistrare a unei mărci UE individuale [articolul 26 alineatul (2)]:
850 EUR.
3. Taxă pentru a doua clasă de produse și servicii pentru o marcă UE individuală [articolul 26 alineatul (2)]:
50 EUR.
4. Taxă pentru fiecare clasă de produse și servicii care urmează celei de a doua clase, pentru o marcă UE individuală [articolul 26 alineatul (2)]:
150 EUR.
5. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă UE colectivă sau a unei mărci UE de certificare [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
1 800 EUR.
6. Taxă de bază pentru depunerea unei cereri de marcă UE colectivă sau a unei mărci UE de certificare prin mijloace electronice [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
1 500 EUR.
7. Taxă pentru a doua clasă de produse și servicii pentru o marcă UE colectivă sau o marcă UE de certificare [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
50 EUR.
8. Taxă pentru fiecare clasă de produse și servicii care urmează celei de a doua clase, pentru o marcă UE colectivă sau o marcă UE de certificare [articolul 26 alineatul (2) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
150 EUR.
9. Taxă de cercetare pentru o cerere de înregistrare a unei mărci UE [articolul 38 alineatul (2)] sau pentru o înregistrare internațională care desemnează Uniunea [articolul 38 alineatul (2) și articolul 155 alineatul (2)]:
12 EUR înmulțit cu numărul de oficii centrale pentru proprietatea industrială, menționate la articolul 38 alineatul (2); oficiul publică suma respectivă, precum și modificările ulterioare în Jurnalul Oficial al oficiului.
10. Taxă de opoziție [articolul 41 alineatul (3)]:
320 EUR.
11. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci UE individuale [articolul 47 alineatul (3)]:
1 000 EUR.
12. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci UE individuale prin mijloace electronice [articolul 47 alineatul (3)]:
850 EUR.

13. Taxă pentru reînnoirea celei de a doua clase de produse și servicii pentru o marcă UE individuală [articolul 47 alineatul (3)]:
50 EUR.
14. Taxă pentru reînnoirea fiecărei clase de produse și servicii care urmează celei de a treia clase, pentru o marcă UE individuală [articolul 47 alineatul (3)]:
150 EUR.
15. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci UE colective sau a unei mărci UE de certificare [articolul 47 alineatul (3) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
1 800 EUR.
16. Taxă de bază pentru reînnoirea unei mărci UE colective sau a unei mărci UE de certificare prin mijloace electronice [articolul 47 alineatul (3) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
1 500 EUR.
17. Taxă pentru reînnoirea celei de a doua clase de produse și servicii pentru o marcă UE colectivă sau o marcă UE de certificare [articolul 47 alineatul (3) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
50 EUR.
18. Taxă pentru reînnoirea fiecărei clase de produse și servicii care urmează celei de a doua clase, pentru o marcă UE colectivă sau o marcă UE de certificare [articolul 47 alineatul (3) și articolul 66 alineatul (3) sau articolul 74a alineatul (3)]:
150 EUR.
19. Taxă suplimentară pentru întârzierea la plata taxei de reînnoire sau pentru depunerea cu întârziere a cererii de reînnoire [articolul 47 alineatul (3)] 25 % din taxa de reînnoire întârziată la plată, supusă unui plafon maxim de 1 500 EUR.
20. Taxă pentru cererea de decădere din drepturi sau în nulitate [articolul 56 alineatul (2)]:
630 EUR.
21. Taxă de introducere a unei căi de atac [articolul 60 alineatul (1)]:
720 EUR.
22. Taxă pentru cererea de *restitutio in integrum* (articolul 81 alineatul (3)):
200 EUR.
23. Taxă pentru cererea de transformare a unei cereri de înregistrare a unei mărci UE sau de transformare a unei mărci UE [articolul 113 alineatul (1), coroborat și cu articolul 159 alineatul (1)]:
  - (a) într-o cerere de marcă națională;
  - (b) într-o desemnare de state membre, în conformitate cu Protocolul de la Madrid:200 EUR.
24. Taxă pentru continuarea procedurilor [articolul 82 alineatul (1)]:
400 EUR.
25. Taxă pentru declarația de divizare a unei mărci înregistrate UE [articolul 49 alineatul (4)] sau a unei cereri de înregistrare a unei mărci UE [articolul 44 alineatul (4)]:
250 EUR.

26. Taxă pentru cererea de înregistrare a unei licențe sau a unui alt drept legat de o marcă UE înregistrată [înainte de 1 octombrie 2017 norma 33 punctul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 și de la data respectivă articolul 22a alineatul (2)] sau de o cerere de înregistrare a unei mărci UE [înainte de 1 octombrie 2017 norma 33 punctul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 și de la data respectivă articolul 22a alineatul (2)]:
- (a) acordarea unei licențe;
  - (b) transferul unei licențe;
  - (c) crearea unui drept real;
  - (d) transferul unui drept real;
  - (e) executarea silită:
- 200 EUR pe înregistrare, fără a se depăși 1 000 EUR în cazul în care se depun mai multe cereri în același dosar sau în același timp.
27. Taxă pentru anularea înregistrării unei licențe sau a unui alt drept [înainte de 1 octombrie 2017 norma 35 punctul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 și de la data respectivă articolul 24a alineatul (3)]: 200 EUR pe anulare, fără a se depăși 1 000 EUR în cazul în care se depun mai multe cereri în același dosar sau în același timp.
28. Taxă pentru modificarea unei mărci UE înregistrate [articolul 48 alineatul (4)]:
- 200 EUR.
29. Taxă pentru eliberarea unei copii după cererea pentru o marcă UE [articolul 88 alineatul (7)], a unei copii după certificatul de înregistrare [articolul 45 alineatul (2)] sau a unui extras din registru [articolul 87 alineatul (7)]:
- (a) copie sau extras neautentificat:
- 10 EUR;
- (b) copie sau extras autentificat:
- 30 EUR.
30. Taxă pentru analizarea dosarelor [articolul 88 alineatul (6)]:
- 30 EUR.
31. Taxă pentru eliberarea de copii ale documentelor unui dosar [articolul 88 alineatul (7)]:
- (a) copie neautentificată:
- 10 EUR;
- (b) copie autentificată:
- 30 EUR;
- suplimentar pentru fiecare pagină, atunci când se depășesc 10 pagini:
- 1 EUR.
32. Taxă pentru comunicarea de informații referitoare la un dosar [articolul 88 alineatul (9)]:
- 10 EUR.
33. Taxă pentru reanalizarea modului de determinare a costurilor procedurale ce urmează a fi rambursate [înainte de 1 octombrie 2017 norma 94 punctul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 și de la data respectivă articolul 85 alineatul (7)]:
- 100 EUR.

34. Taxă pentru depunerea unei cereri internaționale la oficiu [înainte de 1 octombrie 2017 norma 94 punctul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 și de la data respectivă articolul 147 alineatul (4)]:

300 EUR.

B. Taxe care trebuie plătite biroului internațional

I. Taxa individuală pentru o înregistrare internațională care desemnează Uniunea

1. Solicitantul care depune o cerere de înregistrare internațională care desemnează Uniunea este obligat să plătească biroului internațional o taxă individuală pentru desemnarea Uniunii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) din Protocolul de la Madrid.
2. Titularul unei înregistrări internaționale care, după obținerea acesteia, depune o cerere de extindere teritorială care desemnează Uniunea este obligat să plătească biroului internațional o taxă individuală pentru desemnarea Uniunii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) din Protocolul de la Madrid.
3. Cuantumul taxei prevăzute la punctul B.I.1 sau B.I.2 este echivalentul în franci elvețieni, stabilit de directorul general al OMPI în conformitate cu norma 35 alineatul (2) din regulamentul comun adoptat în temeiul Aranjamentului și al Protocolului de la Madrid, al următoarelor sume:
  - (a) pentru o marcă individuală: 820 EUR plus, acolo unde este cazul, 50 EUR pentru a doua clasă de produse și servicii și 150 EUR pentru fiecare clasă de produse și servicii cuprinsă în înregistrarea internațională care urmează celei de a doua clase;
  - (b) pentru o marcă colectivă sau o marcă de certificare: 1 400 EUR plus, acolo unde este cazul, 50 EUR pentru a doua clasă de produse și servicii și 150 EUR pentru fiecare clasă de produse și servicii care urmează celei de a doua clase;

II. Taxa individuală pentru reînnoirea unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea

1. Titularul unei înregistrări internaționale care desemnează Uniunea este obligat să plătească biroului internațional, ca parte a taxelor pentru reînnoirea înregistrării internaționale, o taxă individuală pentru desemnarea Uniunii, în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) din Protocolul de la Madrid.
2. Cuantumul taxei prevăzute la punctul B.II.1 este echivalentul în franci elvețieni, stabilit de directorul general al OMPI în conformitate cu norma 35 alineatul (2) din regulamentul comun adoptat în temeiul Aranjamentului și al Protocolului de la Madrid, al următoarelor sume:
  - (a) pentru o marcă individuală: 820 EUR plus, acolo unde este cazul, 50 EUR pentru a doua clasă de produse și servicii și 150 EUR pentru fiecare clasă de produse și servicii cuprinsă în înregistrarea internațională care urmează celei de a doua clase;
  - (b) pentru o marcă colectivă sau o marcă de certificare: 1 400 EUR plus, acolo unde este cazul, 50 EUR pentru a doua clasă de produse și servicii și 150 EUR pentru fiecare clasă de produse și servicii cuprinsă în înregistrarea internațională care urmează celei de a doua clase.”

ANEXA II

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 2869/95 al Comisiei	Regulamentul (CE) nr. 207/2009
Articolul 1	—
Articolul 2	Anexa -I, partea A punctele 1-34
Articolul 3	Articolul 144 alineatul (1)
Articolul 4	Articolul 144 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 144a alineatul (1) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 144a alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 144a alineatul (1) al treilea paragraf
Articolul 6	Articolul 144a alineatul (1) al patrulea paragraf
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 144a alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 144a alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 144b
Articolul 9	Articolul 144c alineatele (1) și (2)
Articolul 10	Articolul 144c alineatul (4)
Articolul 11	Anexa -I, partea B secțiunea I punctele 1-3
Articolul 12	Anexa -I, partea B secțiunea II punctele 1 și 2
Articolul 13	—
Articolul 14	—
Articolul 15	—

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO